

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

23. december 2016

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2370 af 14. december 2016 om ændring af direktiv 2012/34/EU for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen ⁽¹⁾** 1

AFGØRELSER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/2371 af 14. december 2016 om yderligere makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan** 18

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EU) 2016/2372 af 19. december 2016 om fastsættelse for 2017 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet** 26
- ★ **Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/2373 af 22. december 2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127** 31
- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2374 af 12. oktober 2016 om fastsættelse af en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de sydvestlige farvande** 33

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2375 af 12. oktober 2016 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de nordvestlige farvande	39
★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2376 af 13. oktober 2016 om fastsættelse af en udsmidsplan for venusmuslinger (<i>Venus</i> spp.) i de italienske territorialfarvande	48
★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2377 af 14. oktober 2016 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande	50
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2378 af 21. december 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95 for så vidt angår fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin	52
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2379 af 22. december 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	55

AFGØRELSER

★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/2380 af 13. december 2016 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions observatørmission i Georgien (EUMM Georgia) (EUMM GEORGIA/1/2016)	57
★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/2381 af 14. december 2016 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/2/2016)	59
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2382 af 21. december 2016 om oprettelse af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi (ESDC) og om ophævelse af afgørelse 2013/189/FUSP	60
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2383 af 21. december 2016 om EU-støtte til aktiviteter udført af Den Internationale Atomenergiorganisation på området nuklear sikkerhed og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben	74
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2384 af 22. december 2016 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ændring af afgørelse (FUSP) 2016/1136	92

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/2370

af 14. december 2016

om ændring af direktiv 2012/34/EU for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ⁽⁴⁾ oprettes et fælles europæisk jernbaneområde med fælles regler for forvaltning af jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere, for finansiering af infrastruktur og afgifter, for betingelserne for adgang til jernbaneinfrastruktur og tjenester og for tilsyn med jernbanemarkedet. Gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneområde bør opnås ved at udvide princippet om åben adgang til de indenlandske jernbanemarkeder og gennemføre en reform af infrastrukturforvalteres forvaltning for at sikre lige adgang til infrastrukturen.
- (2) Væksten i passagertransporten med jernbane har ikke holdt trit med udviklingen af andre transportformer. Gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneområde bør bidrage til videreudviklingen af jernbanetransporten som et troværdigt alternativ til andre transportformer. I den forbindelse er det afgørende, at lovgivningen om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde reelt anvendes inden for de fastsatte frister.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 17.10.2016 (EUT C 431 af 22.11.2016, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

- (3) EU-markederne for jernbanegodstransport og international passagertransport med jernbane har siden henholdsvis 2007 og 2010 været åbnet for konkurrence i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/51/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF ⁽²⁾. Endvidere har nogle medlemsstater også åbnet deres marked for indenlandsk passagertransport for konkurrence ved at indføre fri adgang til markedet eller ved at sende kontrakter om offentlig tjeneste i udbud eller begge dele. En sådan åbning af markedet bør få en positiv indvirkning på det fælles europæiske jernbaneområdes funktion og føre til bedre tjenester for brugerne.
- (4) Specifikke fritagelser fra direktiv 2012/34/EU's anvendelsesområde bør give medlemsstaterne mulighed for at tage højde for særlige karakteristika ved strukturen og organiseringen af jernbanesystemer på deres område, samtidig med at det fælles europæiske jernbaneområdes integritet sikres.
- (5) Driften af jernbaneinfrastruktur på et net omfatter togkontrol og signaler. Så længe en strækning er i drift, bør infrastrukturforvalteren navnlig sikre, at infrastrukturen er egnet til den fastlagte anvendelse.
- (6) For at afgøre, om en virksomhed skal betragtes som vertikalt integreret, bør kontrolbegrebet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽³⁾ anvendes. Er en infrastrukturforvalter og en jernbanevirksomhed helt uafhængige af hinanden, men begge kontrolleres direkte af staten uden en mellemliggende enhed, bør de betragtes som adskilte. Et ministerium, der udøver kontrol over både en jernbanevirksomhed og en infrastrukturforvalter, bør ikke betragtes som en mellemliggende enhed.
- (7) Med dette direktiv indføres der yderligere krav for at sikre infrastrukturforvalterens uafhængighed. Medlemsstaterne bør frit kunne vælge mellem forskellige organisationsmodeller, der spænder fra fuld strukturel adskillelse til vertikal integration, på betingelse af, at der er passende beskyttelsesforanstaltninger til sikring af infrastrukturforvalterens uvildighed med hensyn til de væsentlige funktioner, trafikstyring og vedligeholdelsesplanlægning. Medlemsstaterne bør inden for grænserne af de fastsatte afgifts- og tildelingsrammer sikre, at infrastrukturforvalteren har organisatorisk og beslutningsmæssig uafhængighed med hensyn til de væsentligste funktioner.
- (8) Beskyttelsesforanstaltninger bør finde anvendelse i vertikalt integrerede virksomheder for at sikre, at andre retlige enheder i de pågældende virksomheder ikke har nogen afgørende indflydelse på udnævnelser og afskedigelser af de personer, der er ansvarlige for at træffe beslutninger om de væsentlige funktioner. I den forbindelse bør medlemsstaterne sikre, at der findes klageprocedurer.
- (9) Medlemsstaterne bør indføre en national ramme for vurdering af interessekonflikter. Tilsynsorganet bør inden for denne ramme tage hensyn til eventuelle personlige finansielle, økonomiske eller erhvervmæssige interesser, der på utilbørlig vis kan påvirke infrastrukturforvalterens uvildighed. Er en infrastrukturforvalter og en jernbanevirksomhed uafhængige af hinanden, bør det faktum, at de kontrolleres direkte af samme myndighed i en medlemsstat, ikke anses for at give anledning til en interessekonflikt i den i dette direktiv anvendte betydning.
- (10) Infrastrukturforvalteres beslutningstagning vedrørende kanaltildeling og beslutningstagning vedrørende infrastrukturafgifter er væsentlige funktioner, der er af afgørende betydning for at sikre retfærdig og ikkediskriminerende adgang til jernbaneinfrastruktur. Der bør etableres strenge beskyttelsesforanstaltninger for at undgå, at der udøves uberettiget indflydelse på de beslutninger, der træffes af infrastrukturforvalteren i forbindelse med sådanne funktioner. Disse beskyttelsesforanstaltninger bør tilpasses for at tage hensyn til jernbaneenhedernes forskellige forvaltningsstrukturer.
- (11) Der bør også træffes passende foranstaltninger for at sikre, at funktionerne forbundet med trafikstyring og vedligeholdelsesplanlægning udøves uvildigt for at undgå enhver form for konkurrenceforvridding. Inden for denne ramme bør infrastrukturforvalterne sikre, at jernbanevirksomhederne har adgang til relevante oplysninger. Hvis jernbanevirksomheder i den forbindelse har fået yderligere adgang til trafikstyringen af infrastrukturforvaltere, bør der gives en sådan adgang på lige vilkår til alle berørte jernbanevirksomheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/51/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 164).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 44).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

- (12) Hvis de væsentlige funktioner udføres af et uafhængigt afgifts- og/eller tildelingsorgan, bør infrastrukturforvalterens uvildighed sikres for så vidt angår funktionerne i forbindelse med trafikstyring og vedligeholdelse, uden at der er behov for at overdrage disse opgaver til en uafhængig enhed.
- (13) Tilsynsmyndighederne bør have beføjelser til at overvåge trafikstyringen, fornyelsesplanlægning samt planlagte og uplanlagte vedligeholdelsesarbejder for at sikre, at disse ikke fører til forskelsbehandling.
- (14) Medlemsstaterne bør som hovedregel sikre, at infrastrukturforvalteren er ansvarlig for drift, vedligeholdelse og fornyelse på et net og for udviklingen af jernbaneinfrastrukturen på dette net. Hvis disse funktioner er outsourcet til forskellige enheder, bør infrastrukturforvalteren dog bevare tilsynsbeføjelsen over og bære det endelige ansvar for udøvelsen af disse funktioner.
- (15) Infrastrukturforvaltere, der indgår i en vertikalt integreret virksomhed, kan inden for denne virksomhed outsource andre funktioner end de væsentlige funktioner på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, forudsat at dette ikke giver anledning til en interessekonflikt, og at fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger er sikret. Væsentlige funktioner bør ikke outsources til en anden enhed i den vertikalt integrerede virksomhed, medmindre en sådan enhed udelukkende varetager væsentlige funktioner.
- (16) Hvis det er hensigtsmæssigt, især af hensyn til effektiviteten, herunder i forbindelse med offentlig-private partnerskaber, kan funktionerne i infrastrukturforvaltning deles mellem forskellige infrastrukturforvaltere. Infrastrukturforvalterne bør hver især bære det fulde ansvar for de funktioner, de udøver.
- (17) Finansielle overførsler mellem infrastrukturforvalteren og jernbanevirksomheder, og i vertikalt integrerede virksomheder mellem infrastrukturforvalteren og andre retlige enheder i den integrerede virksomhed, bør forhindres, hvis de kan føre til konkurrenceforvridning på markedet, navnlig som følge af krydssubsidiering.
- (18) Infrastrukturforvaltere kan anvende indtægter fra forvaltningsaktiviteter vedrørende infrastrukturnettet, som indebærer anvendelse af offentlige midler, til at finansiere egne aktiviteter eller til at betale udbytte til deres investorer, som et afkast af deres investeringer i jernbaneinfrastruktur. Sådanne investorer kan omfatte statslige aktionærer og eventuelle private aktionærer, men kan ikke omfatte virksomheder, der er en del af en vertikalt integreret virksomhed, og som udøver kontrol både over en jernbanevirksomhed og den pågældende infrastrukturforvalter. Udbytte, der hidrører fra aktiviteter, som ikke indebærer anvendelse af offentlige midler eller indtægter fra afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, kan også anvendes af virksomheder, som er en del af en vertikalt integreret virksomhed, og som udøver kontrol både over en jernbanevirksomhed og den pågældende infrastrukturforvalter.
- (19) Afgiftsprincipperne bør ikke udelukke muligheden for, at indtægter fra infrastrukturafgifter passerer gennem statsregnskabet.
- (20) Har infrastrukturforvalteren i en vertikalt integreret virksomhed ikke status som særskilt juridisk person, og de væsentlige funktioner er outsourcet ved at være overdraget til et uafhængigt afgifts- og/eller tildelingsorgan, bør de relevante bestemmelser om finansiel gennemsigtighed og infrastrukturforvalterens uafhængighed finde tilsvarende anvendelse på bestemte afdelinger inden for virksomheden.
- (21) For at opnå en effektiv forvaltning af jernbanenettet og effektiv anvendelse af infrastrukturen bør der sikres bedre samordning mellem infrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder gennem anvendelse af passende samordningsmekanismer.
- (22) Med henblik på at lette leveringen af effektive jernbanetjenester i Unionen bør der oprettes et europæisk netværk af infrastrukturforvaltere med udgangspunkt i eksisterende platforme. Med henblik på deltagelsen i dette netværk bør medlemsstaterne frit kunne bestemme, hvilket organ eller hvilke organer der bør betragtes som deres vigtigste hovedinfrastrukturforvaltere.
- (23) Henset til nettens forskelligartethed med hensyn til størrelse og tæthed og variationerne i de nationale, lokale og regionale myndigheders organisationsstrukturer og deres respektive erfaringer med markedsåbning bør medlemsstaterne gives tilstrækkelig fleksibilitet til at organisere deres jernbanenet på en sådan måde, at der kan ydes tjenester med åben adgang og tjenester i henhold til kontrakter om offentlige tjenester, med henblik på at sikre lettilgængelige tjenester af høj kvalitet for alle passagerer.

- (24) Når EU-jernbanevirksomhederne gives ret til adgang til jernbaneinfrastruktur i alle medlemsstater med henblik på at udføre indenlandske passagertransporttjenester, vil det kunne få konsekvenser for tilrettelæggelsen og finansieringen af passagertransport med jernbane i henhold til en kontrakt om offentlig tjeneste. Medlemsstaterne bør have mulighed for at begrænse retten til adgang, i de tilfælde hvor den vil skabe ubalance i den økonomiske ligevægt i sådanne kontrakter om offentlig tjeneste, på grundlag af en afgørelse truffet af det relevante tilsynsorgan.
- (25) Jernbanevirksomheders ret til at få tildelt adgang til infrastrukturen berører ikke en kompetent myndigheds mulighed for at tildele enerettigheder i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ eller for at indgå en kontrakt om offentlig trafikbetjening uden forudgående udbud på de betingelser, der er fastsat i artikel 5 i nævnte forordning. Eksistensen af en sådan kontrakt om offentlig trafikbetjening bør ikke give en medlemsstat ret til at begrænse andre jernbanevirksomheders ret til adgang til den pågældende jernbaneinfrastruktur med henblik på udførelse af jernbanepassagertransport, medmindre en sådan transport ville bringe den økonomiske balance i kontrakten om offentlig tjeneste i fare.
- (26) Tilsynsorganerne bør på grundlag af en objektiv økonomisk analyse vurdere, om den økonomiske balance i eksisterende kontrakter om offentlig tjeneste vil blive bragt i fare, efter anmodning fra interesserede parter.
- (27) Under vurderingsprocessen bør der tages hensyn til behovet for at give alle markedsaktører tilstrækkelig retssikkerhed til at udvikle deres aktiviteter. Denne procedure bør være så enkel, effektiv og gennemsigtig som muligt samt være i overensstemmelse med proceduren for tildeling af infrastrukturkapacitet.
- (28) Forudsat at der sikres ikkediskriminerende adgang, kan medlemsstaterne knytte særlige betingelser til retten til adgang til infrastrukturen, så der kan gennemføres en integreret køreplan for indenlandske passagertransporttjenester med jernbane.
- (29) Udvikling af jernbaneinfrastrukturen og forbedring af jernbanepassagertransportens kvalitet er centrale prioriteter i indsatsen for at fremme et bæredygtigt transport- og mobilitetssystem i Europa. Navnlig har udviklingen af et højhastighedstognet potentiale til at skabe bedre og hurtigere forbindelser mellem Europas økonomiske og kulturelle centre. Højhastighedsjernbanetransporttjenester forbinder mennesker og markeder på en hurtig, pålidelig, miljøvenlig og omkostningseffektiv måde og tilskynder til, at passagerer skifter til jernbane. Det er derfor særlig vigtigt at fremme både offentlig og privat investering i jernbaneinfrastrukturen til højhastighedstog, skabe gunstige betingelser for et positivt afkast af investeringer og maksimere de økonomiske og sociale fordele ved sådanne investeringer. Medlemsstaterne bør fortsat kunne vælge, hvordan de vil fremme investeringer i jernbaneinfrastrukturen til højhastighedstog og anvendelsen af højhastighedsstrækninger.
- (30) Med henblik på at udvikle markedet for højhastighedspassagertransport, fremme optimal brug af den tilgængelige infrastruktur og tilskynde til konkurrencedygtig højhastighedspassagertransport, der er til gavn for passagererne, bør den åbne adgang til højhastighedspassagertransport kun begrænses under særlige omstændigheder og efter en objektiv økonomisk analyse foretaget af tilsynsorganet.
- (31) For at give passagerer mulighed for at få adgang til data, der er nødvendige for at planlægge rejser og bestille billetter i Unionen, bør fælles informationssystemer og gennemgående billetsystemer, der er udviklet af markedet, fremmes. I betragtning af hvor vigtigt det er at fremme velfungerende offentlige transportsystemer, bør jernbanevirksomheder tilskyndes til at arbejde på at udvikle sådanne systemer, der muliggør multimodale, grænseoverskridende og dør-til-dør-mobilitetsløsninger.
- (32) Gennemgående billetsystemer bør være interoperable og ikkediskriminerende. Jernbanevirksomhederne bør bidrage til udviklingen af sådanne systemer ved at gøre alle relevante data, der er nødvendige for at planlægge rejser og bestille billetter, tilgængelige på en ikkediskriminerende måde og i et interoperabelt format. Medlemsstaterne bør sikre, at sådanne systemer ikke skaber forskelsbehandling mellem jernbanevirksomhederne, og at de tager hensyn til behovet for at sikre fortroligheden af forretningsmæssige oplysninger, beskyttelsen af personoplysninger og overholdelse af konkurrencereglerne. Kommissionen bør overvåge og rapportere om udviklingen af sådanne systemer og, hvor det er hensigtsmæssigt, fremsætte lovgivningsmæssige forslag.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

- (33) Medlemsstaterne bør sørge for, at leveringen af jernbanetjenester afspejler de krav, der er knyttet til garantien om passende social beskyttelse, samtidig med at der sikres en gradvis udvikling hen imod gennemførelsen af det fælles europæiske jernbaneanråde. I denne forbindelse bør de forpligtelser, der i overensstemmelse med national ret følger af bindende kollektive overenskomster eller aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter, og relevante sociale standarder overholdes. Disse forpligtelser bør ikke berøre EU-lovgivningen inden for social- og arbejdsret. Kommissionen bør aktivt støtte det arbejde, der gøres som led i sektordialogen om jernbaner mellem arbejdsmarkedet parter.
- (34) Inden for rammerne af den igangværende revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF ⁽¹⁾ bør Kommissionen vurdere, om der er behov for nye lovgivningsmæssige retsakter om certificering af togpersonale ombord.
- (35) Medlemsstaterne bør frit kunne træffe afgørelse om passende finansieringsstrategier for at fremskynde indførelsen af det europæiske togkontrollsystem (ETCS), og navnlig om eventuel anvendelse af differentierede sporadgangsafgifter.
- (36) Infrastrukturforvaltere bør samarbejde i forbindelse med hændelser og ulykker, der påvirker den grænseoverskridende trafik, for at dele alle relevante oplysninger, der gør det muligt hurtigt at genoprette normal trafik.
- (37) Med henblik på at nå målene for det fælles europæiske jernbaneanråde bør tilsynsorganerne samarbejde for at sikre ikkediskriminerende adgang til jernbaneinfrastruktur.
- (38) Det er navnlig vigtigt, at tilsynsorganerne arbejder sammen, når spørgsmål vedrørende internationale jernbanetjenester eller binational jernbaneinfrastruktur kræver, at der træffes afgørelser af to eller flere tilsynsorganer, så de samordner deres beslutningstagning med henblik på at undgå retsusikkerhed og sikre effektive internationale jernbanetjenester.
- (39) I processen med åbning af nationale jernbanemarkeder for konkurrence, ved at alle jernbanevirksomheder gives adgang til nettene, bør medlemsstaterne have en tilstrækkelig overgangsperiode til at tilpasse deres nationale lovgivning og organisatoriske strukturer. Medlemsstaterne bør som følge heraf have mulighed for at bevare deres eksisterende nationale regler om markedsadgang indtil udløbet af overgangsperioden.
- (40) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til, i tilfælde hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2012/34/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, indledningen, affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan undtage følgende fra anvendelsen af artikel 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8 og 13 samt kapitel IV:«.

b) Følgende stykker indsættes:

»3a. Medlemsstaterne kan undtage følgende fra anvendelsen af artikel 7, 7a, 7b, 7c, 7d og 8:

Lokale, mindre trafikerede strækninger, hvis længde ikke overstiger 100 km, der anvendes til godstrafik mellem en hovedstrækning og oprindelses- og bestemmelsessteder for forsendelser langs disse strækninger, forudsat at disse strækninger er forvaltet af andre enheder end den vigtigste infrastrukturforvalter, og at enten a) disse strækninger anvendes af en enkelt godsoperatør, eller b) de væsentlige funktioner i forbindelse med disse strækninger varetages af et organ, der ikke kontrolleres af en jernbanevirksomhed. Er der kun en enkelt

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

godsoperatør, kan medlemsstaterne også fritage den for anvendelsen af kapitel IV, indtil en anden ansøger anmoder om kapacitet. Dette stykke kan ligeledes anvendes, hvis strækningen også i begrænset omfang anvendes til passagertransport. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de agter at undtage sådanne strækninger fra anvendelsen af artikel 7, 7a, 7b, 7c, 7d og 8.

3b. Medlemsstaterne kan undtage følgende fra anvendelsen af artikel 7, 7a, 7b, 7c og 7d:

Regionale mindre trafikerede net, der forvaltes af en anden enhed end den vigtigste infrastrukturforvalter og bruges til drift af regional passagertransport, der udføres af en enkelt jernbanevirksomhed, bortset fra medlemsstatens etablerede jernbanevirksomhed, indtil der anmodes om kapacitet til passagertransport på det pågældende net, og forudsat at virksomheden er uafhængig i forhold til enhver jernbanevirksomhed, der driver godstransport. Dette stykke kan ligeledes anvendes, hvis strækningen også i begrænset omfang anvendes til godstransport. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de agter at undtage sådanne strækninger fra anvendelsen af artikel 7, 7a, 7b, 7c og 7d.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan undtage lokale og regionale jernbaneinfrastrukturer, som ikke har strategisk betydning for jernbanemarkedets funktion, fra anvendelsen af artikel 8, stk. 3, og lokale jernbaneinfrastrukturer, som ikke har strategisk betydning for jernbanemarkedets funktion, fra anvendelsen af artikel 7, 7a, 7c og kapitel IV, jf. dog nærværende artikels stk. 3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvis de agter at undtage sådanne jernbaneinfrastrukturer. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter dens afgørelse om, hvorvidt den pågældende jernbanestruktur kan anses for at være uden strategisk betydning. Kommissionen tager ved sin afgørelse hensyn til de berørte jernbanestrækningers længde, deres udnyttelsesgrad og den trafikmængde, som potentielt vil kunne blive påvirket. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 62, stk. 2.«

d) Følgende stykke indsættes:

»8a. I en periode på ti år efter den 24. december 2016 kan medlemsstaterne undtage isolerede jernbanestrækninger på under 500 km med en anden sporvidde end det indenlandske hovednet, der er forbundet med et tredjeland, hvor Unionens jernbanelovgivning ikke finder anvendelse, og som forvaltes af en anden infrastrukturforvalter end det indenlandske hovednets, fra anvendelsen af dette direktivs kapitel II og IV, med undtagelse af artikel 10, 13 og 56. Jernbanevirksomheder, der udelukkende opererer på disse strækninger, kan fritages for anvendelsen af kapitel II.

Sådanne fritagelser kan forlænges for perioder på højst fem år. Senest 12 måneder inden fritagelsen udløber, underretter en medlemsstat, der agter at forlænge en fritagelse, Kommissionen herom. Kommissionen undersøger, om betingelserne for en fritagelse i henhold til første afsnit fortsat er opfyldt. Hvis dette ikke er tilfældet, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter dens afgørelse om ophævelse af fritagelsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 62, stk. 2.«

e) Følgende stykker tilføjes:

»12. Når den private part i et eksisterende offentlig-privat partnerskab, der er indgået inden den 16. juni 2015, også er en jernbanevirksomhed med ansvar for at udføre jernbanepassagertjenester på infrastrukturen, kan medlemsstaterne fortsætte med at fritage en sådan privat part for anvendelsen af artikel 7, 7a og 7d og begrænse retten til at medtage og afsætte passagerer for så vidt angår tjenester, der leveres af jernbanevirksomheder på den samme infrastruktur, hvor den private part udfører passagertransport i henhold til det offentlig-private partnerskab.

13. Private infrastrukturforvaltere, som er part i et offentlig-privat partnerskab indgået før den 24. december 2016, og som ikke modtager offentlige midler, er undtaget fra anvendelsen af artikel 7d, såfremt lån og finansielle garantier, som infrastrukturforvalteren yder eller modtager, ikke er direkte eller indirekte til gavn for bestemte jernbanevirksomheder.«

2) Artikel 3 ændres således:

a) Nr. 2) affattes således:

»2) »infrastrukturforvalter«: ethvert organ eller enhver virksomhed, der er ansvarlig for drift, vedligeholdelse og fornyelse af jernbaneinfrastruktur på et net såvel som for deltagelse i udviklingen heraf som fastsat af medlemsstaten inden for rammerne af dens generelle politik vedrørende udvikling og finansiering af infrastruktur«.

b) Følgende numre indsættes:

- »2a) »udvikling af jernbaneinfrastrukturen«: netplanlægning, finansiel planlægning og investeringsplanlægning samt opbygning og opgradering af infrastrukturen
- 2b) »drift af jernbaneinfrastrukturen«: kanaltildeling, trafikstyring og infrastrukturafgifter
- 2c) »vedligeholdelse af jernbaneinfrastrukturen«: arbejde udført med det formål at opretholde den eksisterende infrastrukturens tilstand og kapacitet
- 2d) »fornyelse af jernbaneinfrastrukturen«: større udskiftningsarbejde på den eksisterende infrastruktur, der ikke ændrer dens samlede ydeevne
- 2e) »opgradering af jernbaneinfrastrukturen«: større ombygningsarbejde af infrastrukturen, der forbedrer dens samlede ydeevne
- 2f) »væsentlige funktioner« i infrastrukturforvaltning: beslutningstagning vedrørende kanaltildeling, herunder både fastlæggelse og vurdering af, hvad der står til rådighed, samt tildeling af individuelle togkanaler, og beslutningstagning i forbindelse med infrastrukturafgifter, herunder fastlæggelse og opkrævning af afgifter i overensstemmelse med den afgiftsramme og ramme for kapacitetstildeling, der er fastlagt af medlemsstaterne i henhold til artikel 29 og 39«.

c) Følgende numre tilføjes:

- »31) »vertikalt integreret virksomhed«: en virksomhed, hvor, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 (*):
 - a) en infrastrukturforvalter kontrolleres af en virksomhed, der samtidig kontrollerer en eller flere jernbanevirksomheder, der driver jernbanetjenester på infrastrukturforvalterens net
 - b) en infrastrukturforvalter kontrolleres af en eller flere jernbanevirksomheder, der driver jernbanetjenester på infrastrukturforvalterens net eller
 - c) en eller flere jernbanevirksomheder, der driver jernbanetjenester på infrastrukturforvalterens net, kontrolleres af en infrastrukturforvalter.

Det omfatter også en virksomhed, der består af særskilte afdelinger, herunder en infrastrukturforvalter og en eller flere afdelinger, der leverer transporttjenester, men ikke har status som særskilte juridiske personer.

Hvis en infrastrukturforvalter og en jernbanevirksomhed er helt uafhængige af hinanden, men begge kontrolleres direkte af en medlemsstat uden en mellemliggende enhed, anses de ikke for at udgøre en vertikalt integreret virksomhed med henblik på dette direktiv
- 32) »offentlig-privat partnerskab«: en bindende ordning mellem offentlige organer og en eller flere virksomheder, bortset fra den vigtigste infrastrukturforvalter i en medlemsstat, hvor virksomhederne helt eller delvist opfører og/eller finansierer jernbaneinfrastruktur og/eller erhverver retten til at udøve de funktioner, der er omhandlet i nr. 2), for en på forhånd fastlagt periode. Ordningen kan antage enhver relevant juridisk bindende form, der er fastsat i national lovgivning
- 33) »direktion«: det overordnede organ i en virksomhed, der varetager udøvende og administrative funktioner, og som er ansvarlig for virksomhedens daglige ledelse
- 34) »bestyrelse«: det øverste organ i en virksomhed, der udfører tilsynsopgaver, herunder kontrol med direktionen, og træffer generelle strategiske beslutninger vedrørende virksomheden
- 35) »gennemgående billet«: en eller flere billetter, som udgør den befordringskontrakt, der er indgået for at udføre på hinanden følgende jernbanetjenester, der udføres af en eller flere jernbanevirksomheder
- 36) »højhastighedspassagertransport«: passagertransport med jernbane, der udføres uden stop mellem to steder adskilt af mindst en distance på mere end 200 km på strækninger, som specielt anlægges til højhastighedstog, og som er udstyret til hastigheder på normalt 250 km/h eller derover, og hvor der i gennemsnit køres med sådanne hastigheder.

(*) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).«

3) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

»2. Med henblik på denne artikel kræver medlemsstater, der anvender artikel 7a, stk. 3, at virksomheden er organiseret i særskilte afdelinger, der ikke har status som særskilte juridiske personer inden for en enkelt virksomhed.«

4) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Infrastrukturforvalterens uafhængighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at infrastrukturforvalteren er ansvarlig for drift, vedligeholdelse og fornyelse på et net og for udviklingen af jernbaneinfrastrukturen på dette net, i overensstemmelse med national ret.

Medlemsstaterne sikrer, at ingen af de andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed har en afgørende indflydelse på infrastrukturforvalterens beslutninger i forbindelse med de væsentlige funktioner.

Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af infrastrukturforvalterens bestyrelse og direktion og de ledere, der refererer direkte til dem, handler på en ikkediskriminerende måde, og at deres uvildighed ikke påvirkes af eventuelle interessekonflikter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at infrastrukturforvalteren er organiseret som en enhed, som er retligt adskilt fra alle jernbanevirksomheder og, i vertikalt integrerede virksomheder, fra alle andre retlige enheder i virksomheden.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de samme personer ikke samtidigt kan være udpeget eller ansat:

- a) som medlemmer af en infrastrukturforvalters direktion og som medlemmer af en jernbanevirksomheds direktion
- b) som personer med ansvar for at træffe beslutninger om de væsentlige funktioner og som medlemmer af en jernbanevirksomheds direktion
- c) som medlemmer af en infrastrukturforvalters bestyrelse og som medlemmer af en jernbanevirksomheds bestyrelse, hvis der findes en bestyrelse
- d) som medlemmer af bestyrelsen i en virksomhed, der er en del af en vertikalt integreret virksomhed, og som udøver kontrol over både en jernbanevirksomhed og en infrastrukturforvalter, og som medlemmer af den pågældende infrastrukturforvalters direktion.

4. I vertikalt integrerede virksomheder må medlemmer af infrastrukturforvalterens direktion og de personer, der er ansvarlige for at træffe beslutninger om de væsentlige funktioner, ikke modtage resultatbaseret aflønning fra andre retlige enheder i den vertikalt integrerede virksomhed eller bonusser, der primært er forbundet med de finansielle resultater af bestemte jernbanevirksomheder. De kan dog tilbydes incitament, der er knyttet til jernbanesystemets overordnede resultater.

5. Hvis informationssystemer er fælles for forskellige enheder i en vertikalt integreret virksomhed, begrænses adgangen til følsomme oplysninger vedrørende de væsentlige funktioner til infrastrukturforvalterens bemyndigede personale. Følsomme oplysninger må ikke udveksles med andre retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed.

6. Bestemmelserne i denne artikels stk. 1 berører ikke medlemsstaternes beslutningskompetence med hensyn til udvikling og finansiering af jernbaneinfrastruktur og medlemsstaternes kompetencer med hensyn til finansiering af infrastruktur og opkrævning af afgifter samt kapacitetstildeling, som defineret i artikel 4, stk. 2, og artikel 8, 29 og 39.«

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 7a

De væsentlige funktioners uafhængighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at infrastrukturforvalteren har organisatorisk og beslutningsmæssig uafhængighed inden for de grænser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, og artikel 29 og 39, for så vidt angår de væsentlige funktioner.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 sikrer medlemsstaterne navnlig, at:
 - a) en jernbanevirksomhed eller en anden retlig enhed ikke har en afgørende indflydelse på infrastrukturforvalteren i forbindelse med de væsentlige funktioner, uden at dette berører medlemsstaternes rolle for så vidt angår fastlæggelse af afgiftsrammen og rammen for kapacitetstildeling og de nærmere regler for afgifterne i overensstemmelse med artikel 29 og 39
 - b) en jernbanevirksomhed eller en anden retlig enhed i den vertikalt integrerede virksomhed ikke har nogen afgørende indflydelse på udnævnelser og afskedigelser af de personer, der er ansvarlige for at træffe beslutninger om de væsentlige funktioner
 - c) mobiliteten for de personer, der er ansvarlige for de væsentlige funktioner, ikke skaber interessekonflikter.
3. Medlemsstaterne kan beslutte, at infrastrukturafgifter opkræves og kanaltildeling udføres af et afgiftsorgan og/eller et tildelingsorgan, der i deres retlige form, organisation og beslutningstagning er uafhængige af alle jernbanevirksomheder. I et sådant tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, og artikel 7, stk. 3, litra c) og d).

Artikel 7, stk. 3, litra a), og artikel 7, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på de afdelingsledere, der er ansvarlige for forvaltning af infrastrukturen og levering af jernbanetjenester.

4. Dette direktivs bestemmelser, der henviser til en infrastrukturforvalters væsentlige funktioner, finder anvendelse på det uafhængige afgifts- og/eller tildelingsorgan.

Artikel 7b

Infrastrukturforvalterens uvildighed for så vidt angår trafikstyring og vedligeholdelsesplanlægning

1. Medlemsstaterne sikrer, at funktionerne forbundet med trafikstyring og vedligeholdelsesplanlægning udøves på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde, og at de personer, der er ansvarlige for at træffe beslutninger vedrørende disse funktioner, ikke påvirkes af eventuelle interessekonflikter.
2. For så vidt angår trafikstyring sikrer medlemsstaterne, at jernbanevirksomheder i tilfælde af afbrydelser, der vedrører dem, har fuld og rettidig adgang til relevante oplysninger. Hvis infrastrukturforvalteren giver yderligere adgang til trafikstyringen, gør vedkommende det på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde for de berørte jernbanevirksomheder.
3. For så vidt angår den langsigtede planlægning af omfattende vedligeholdelse og/eller fornyelse af jernbaneinfrastrukturen hører infrastrukturforvalteren ansøgerne og tager i videst muligt omfang hensyn til de udtrykte bekymringer.

Planlægning af vedligeholdelsesarbejde varetages af infrastrukturforvalteren på en ikkediskriminerende måde.

Artikel 7c

Outsourcing og deling af infrastrukturforvalterens funktioner

1. Hvis der ikke opstår interessekonflikter, og fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger er sikret, kan infrastrukturforvalteren:
 - a) outsource funktioner til en anden enhed, hvis sidstnævnte ikke er en jernbanevirksomhed, ikke kontrollerer en jernbanevirksomhed eller ikke er kontrolleret af en jernbanevirksomhed. I en vertikalt integreret virksomhed må væsentlige funktioner ikke outsources til en anden enhed i den vertikalt integrerede virksomhed, medmindre en sådan enhed udelukkende varetager væsentlige funktioner
 - b) outsource udførelsen af arbejder og relaterede opgaver vedrørende udvikling, vedligeholdelse og fornyelse af jernbaneinfrastrukturen til jernbanevirksomheder eller virksomheder, der kontrollerer jernbanevirksomheden eller er kontrolleret af jernbanevirksomheden.

Infrastrukturforvalteren bevarer tilsynsbeføjelsen vedrørende og bærer det endelige ansvar for udøvelsen af de funktioner, der er beskrevet i artikel 3, nr. 2). Enhver enhed, der udfører væsentlige funktioner, skal overholde artikel 7, 7a, 7b og 7d.

2. Uanset artikel 7, stk. 1, kan funktioner forbundet med infrastrukturforvaltning varetages af forskellige infrastrukturforvaltere, herunder parter i offentlig-private partnerskaber, forudsat at de alle opfylder kravene i artikel 7, stk. 2-6, og artikel 7a, 7b og 7d, og at de påtager sig det fulde ansvar for udførelsen af de pågældende funktioner.

3. Når en strømforsyningsoperatør ikke tildeles væsentlige funktioner, fritages den for de regler, der finder anvendelse på infrastrukturforvaltere, forudsat at det sikres, at de relevante bestemmelser vedrørende udvikling af nettet, særlig artikel 8, overholdes.

4. En infrastrukturforvalter, der er underlagt tilsyn af tilsynsorganet eller af ethvert andet uafhængigt kompetent organ, som medlemsstaterne har fastlagt, kan indgå samarbejdsaftaler med en eller flere jernbanevirksomheder på en ikkediskriminerende måde og med henblik på at skabe fordele for forbrugerne såsom lavere omkostninger eller forbedrede resultater på den del af nettet, der er omfattet af aftalen.

Dette organ overvåger gennemførelsen af sådanne aftaler og kan i begrundede tilfælde anbefale, at de bør ophøre.

Artikel 7d

Finansiel gennemsigtighed

1. Under overholdelse af de nationale procedurer, der gælder i hver medlemsstat, må indtægter fra infrastrukturnetforvaltningsaktiviteter, herunder offentlige midler, kun anvendes af infrastrukturforvalteren til at finansiere egne aktiviteter, herunder betaling af renter og afdrag på sine lån. Infrastrukturforvalteren kan også anvende disse indtægter til at betale udbytte til ejerne af virksomheden, som kan omfatte eventuelle private aktionærer, men udelukker virksomheder, der er en del af en vertikalt integreret virksomhed, og som udøver kontrol over både en jernbanevirksomhed og den pågældende infrastrukturforvalter.

2. Infrastrukturforvaltere må ikke yde lån til jernbanevirksomheder, hverken direkte eller indirekte.

3. Jernbanevirksomheder må ikke yde lån til infrastrukturforvaltere, hverken direkte eller indirekte.

4. Der må kun ydes og udbetales lån og betales renter og afdrag på lån mellem retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed i henhold til den markedsrente og de markedsbetingelser, der afspejler den pågældende enheds individuelle risikoprofil.

5. Lån mellem retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed, der er ydet inden den 24. december 2016 fortsætter, indtil de udløber, forudsat at lånene blev optaget til markedsrenten, at de faktisk er udbetalt, og at der betales renter og afdrag på dem.

6. Alle tjenester, der tilbydes af andre retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed til infrastrukturforvalteren, skal ydes på grundlag af kontrakter og betales enten til markedspriser eller til priser, der afspejler produktionsomkostningerne, plus en rimelig fortjenstmargen.

7. Gæld, der tilskrives infrastrukturforvalteren, skal være klart adskilt fra gæld, der tilskrives andre retlige enheder i vertikalt integrerede virksomheder. Der betales særskilt renter og afdrag af sådan gæld. Dette er ikke til hinder for, at den endelige betaling af gæld foretages via en virksomhed, der er en del af en vertikalt integreret virksomhed, og som udøver kontrol over både en jernbanevirksomhed og en infrastrukturforvalter, eller via en anden enhed i virksomheden.

8. Regnskaberne for infrastrukturforvalteren og de andre retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed føres på en måde, der sikrer, at denne artikel overholdes, og giver mulighed for særskilt regnskab og gennemsigtige finansielle kredsløb i virksomheden.

9. I vertikalt integrerede virksomheder opbevarer infrastrukturforvalteren udførlig dokumentation for eventuelle kommercielle og finansielle forbindelser med de andre retlige enheder i den pågældende virksomhed.

10. Når de væsentlige funktioner varetages af et uafhængigt afgifts- og/eller tildelingsorgan i henhold til artikel 7a, stk. 3, og medlemsstaterne ikke anvender artikel 7, stk. 2, finder bestemmelserne i denne artikel tilsvarende anvendelse. Henvisninger til infrastrukturforvaltere, jernbanevirksomheder og andre retlige enheder i en vertikalt integreret virksomhed i nærværende artikel forstås som en henvisning til de respektive afdelinger i virksomheden. Overensstemmelse med kravene i nærværende artikel skal fremgå af de respektive virksomhedsafdelingers særskilte regnskab.

Artikel 7e

Samordningsmekanismer

Medlemsstaterne sikrer, at der er passende samordningsmekanismer for at sikre samordningen mellem deres vigtigste infrastrukturforvaltere og alle berørte jernbanevirksomheder samt ansøgere, jf. artikel 8, stk. 3. Repræsentanter for brugerne af jernbanegodstransport og -passagertransport og nationale, lokale eller regionale myndigheder inviteres i givet fald til at deltage. Det berørte tilsynsorgan kan deltage som observatør. Samordningen vedrører bl.a.

- a) ansøgernes behov i forbindelse med vedligeholdelse og udvikling af infrastrukturkapacitet
- b) indholdet af de brugerorienterede præstationsmål, der er indeholdt i de kontraktmæssige aftaler, der er omhandlet i artikel 30, og af de incitament, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, og gennemførelsen deraf
- c) indholdet og gennemførelsen af den netvejledning, der er omhandlet i artikel 27
- d) spørgsmål om intermodalitet og interoperabilitet
- e) andre spørgsmål vedrørende betingelserne for adgang, brug af infrastrukturen og kvaliteten af infrastrukturforvalterens tjenester.

Infrastrukturforvalteren udarbejder og offentliggør retningslinjer for samordningen i samråd med interesserede parter. Samordningen finder sted mindst en gang om året, og infrastrukturforvalteren offentliggør på sit websted en oversigt over aktiviteter, der udføres i henhold til denne artikel.

Samordningen i henhold til denne artikel berører ikke ansøgernes ret til at indgive klage til tilsynsorganet og vedrørende tilsynsorganets beføjelser som fastsat i artikel 56.

Artikel 7f

Europæisk netværk af infrastrukturforvaltere

1. Med henblik på at lette leveringen af effektive jernbanetjenester i Unionen sikrer medlemsstaterne, at deres vigtigste infrastrukturforvaltere deltager og samarbejder i et netværk, som mødes regelmæssigt for at

- a) udvikle Unionens jernbaneinfrastruktur
- b) støtte den rettidige og effektive gennemførelse af det fælles europæiske jernbaneområde
- c) udveksle bedste praksis
- d) overvåge og benchmarke resultater
- e) bidrage til de markedsovervågningsaktiviteter, der er omhandlet i artikel 15
- f) behandle grænseoverskridende flaskehalsproblemer og
- g) drøfte anvendelsen af artikel 37 og 40.

Med henblik på litra d) identificerer netværket fælles principper og metoder for overvågning og benchmarking af resultater på en konsekvent måde.

Samordningen i henhold til dette stykke berører ikke ansøgernes ret til at indgive klage til tilsynsorganet og vedrørende tilsynsorganets beføjelser som fastsat i artikel 56.

2. Kommissionen skal være medlem af netværket. Den skal støtte netværkets arbejde og lette samordningen.«

6) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Med forbehold af Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser kan de medlemsstater, der grænser op til et tredjeland, begrænse den i denne artikel fastsatte ret til adgang for tjenester, der anvendes til og fra det pågældende tredjeland på et net, hvis sporvidde afviger fra hovedjernbanenettet i Unionen, hvis der opstår konkurrenceforvridning i den grænseoverskridende jernbanetransport mellem medlemsstaterne og det pågældende tredjeland. Sådanne forvridninger kan bl.a. skyldes et fravær af ikkediskriminerende adgang til jernbaneinfrastruktur og beslægtede tjenester i det pågældende tredjeland.

Hvis en medlemsstat i henhold til dette stykke har til hensigt at vedtage en afgørelse om at begrænse retten til adgang, forelægger den Kommissionen udkastet til afgørelse og hører de øvrige medlemsstater.

Hvis hverken Kommissionen eller nogen anden medlemsstat inden for en periode på tre måneder efter forelæggelsen af det pågældende udkast til afgørelse kommer med indvendinger mod det, kan medlemsstaten vedtage afgørelsen.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med de nærmere procedureregler for anvendelsen af dette stykke. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 3.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af forordning (EF) nr. 1370/2007 tildeles jernbanevirksomheder ret til adgang på retfærdige, ikkediskriminerende og gennemsigtige vilkår til alle medlemsstaters jernbaneinfrastruktur med henblik på udførelse af jernbanepassagertransport. Jernbanevirksomhederne har ret til at medtage passagerer fra én station til en anden. Denne ret omfatter også adgang til infrastruktur, der forbinder de servicefaciliteter, der er nævnt i bilag II, punkt 2, til dette direktiv.«

c) Stk. 3 og 4 udgår.

7) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan begrænse den i artikel 10, stk. 2, fastsatte ret til adgang til kun at omfatte passagertransport mellem et bestemt afgang- og bestemmelsessted, når en eller flere kontrakter om offentlig tjeneste omfatter samme rute eller en alternativ rute, i de tilfælde hvor udøvelsen af denne ret vil skabe ubalance i den økonomiske ligevægt i den eller de pågældende kontrakter om offentlig tjeneste.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. For at vurdere, om der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste, skal det eller de relevante tilsynsorganer, jf. artikel 55, foretage en objektiv økonomisk analyse og basere sin afgørelse på forud fastlagte kriterier. De træffer afgørelse, efter at der inden for en måned efter modtagelsen af underretningen om den planlagte passagertransport, jf. artikel 38, stk. 4, er indgivet en ansøgning fra:

a) den eller de kompetente myndigheder, som indgik kontrakten om offentlig tjeneste

b) enhver anden berørt kompetent myndighed, som har ret til at begrænse adgangen i henhold til denne artikel

c) infrastrukturforvalteren

d) den jernbanevirksomhed, der opfylder kontrakten om offentlig tjeneste.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Det relevante tilsynsorgan skal begrunde sin afgørelse og anføre, på hvilke betingelser nedenstående senest en måned efter meddelelsen af afgørelsen kan ansøge om fornyet behandling af afgørelsen:

a) den eller de relevante kompetente myndigheder

b) infrastrukturforvalteren

- c) den jernbanevirksomhed, der opfylder en kontrakt om offentlig tjeneste
- d) den jernbanevirksomhed, som ansøger om markedsadgang.

Finder tilsynsorganet, at der vil opstå ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste i forbindelse med den planlagte passagertransport, jf. artikel 38, stk. 4, skal den angive de eventuelle ændringer af den pågældende tjeneste, som vil kunne sikre, at betingelserne for tildeling af ret til adgang i artikel 10, stk. 2, er opfyldt.»

- d) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Kommissionen vedtager senest den 16. december 2018, på grundlag af erfaringerne fra tilsynsorganerne, de kompetente myndigheder og jernbanevirksomhederne og på grundlag af arbejdet i det netværk, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, gennemførelsesretsakter med nærmere procedureregler og kriterier for anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 for så vidt angår indenlandsk passagertransport. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 3.«

- e) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne kan endvidere begrænse retten til adgang til jernbaneinfrastruktur med henblik på at udføre indenlandsk passagertransport mellem et bestemt afgang- og bestemmelsessted inden for samme medlemsstat, når

- a) der er indrømmet eneret til at befordre passagerer mellem de pågældende stationer i henhold til en kontrakt om offentlig tjeneste indgået inden den 16. juni 2015, eller
- b) der er givet yderligere ret/tilladelse til at udføre kommerciel persontransport i konkurrence med en anden operatør mellem disse stationer senest den 25. december 2018 på grundlag af en retfærdig udbudsprocedure,

og operatørerne ikke får nogen kompensation for at udføre denne transport.

Denne begrænsning kan gælde for kontraktens eller tilladelsens oprindelige løbetid eller indtil den 25. december 2026, alt efter hvilken frist der er kortest.«

- 8) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Højhastighedspassagertransport

1. Med henblik på at udvikle markedet for højhastighedspassagertransport, fremme optimal brug af den tilgængelige infrastruktur og tilskynde til konkurrencedygtig højhastighedspassagertransport, der er til gavn for passagererne, jf. dog artikel 11, stk. 5, kan udøvelsen af den i artikel 10 fastsatte ret til adgang for så vidt angår højhastighedspassagertransport kun være underlagt de krav, der er fastsat af tilsynsorganet i overensstemmelse med denne artikel.

2. Hvis tilsynsorganet efter analysen som omhandlet i artikel 11, stk. 2, 3 og 4, fastslår, at den planlagte højhastighedstogpassagertransport mellem et bestemt afgang- og bestemmelsessted bringer ubalance i den økonomiske ligevægt i en kontrakt om offentlig tjeneste, der dækker den samme rute eller en alternativ rute, angiver tilsynsorganet de eventuelle ændringer af tjenesten, som vil kunne sikre, at betingelserne for tildeling af ret til adgang i artikel 10, stk. 2, er opfyldt. Sådanne ændringer kan omfatte en ændring af den planlagte tjeneste.«

»Artikel 13a

Fælles informationssystemer og gennemgående billetsystemer

1. Medlemsstaterne kan pålægge jernbanevirksomheder, der udfører indenlandsk passagertransport, at deltage i en ordning med fælles information og integrerede billetsystemer i forbindelse med billetudstedelse, gennemgående billetter og reservationer, eller give de kompetente myndigheder beføjelse til at etablere en sådan ordning, jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 (*) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU (**). Hvis der etableres en sådan ordning, sikrer medlemsstaterne, at den ikke skaber markedsforvridning eller forskelsbehandling mellem jernbanevirksomheder, og at den forvaltes af en offentlig eller privat retlig enhed, eller en sammenslutning af alle jernbanevirksomheder, der udfører passagertransport.

2. Kommissionen overvåger jernbanemarkedets udvikling i forbindelse med indførelsen og anvendelsen af fælles informationssystemer og gennemgående billetsystemer og vurderer behovet for handling på EU-plan under hensyntagen til markedets initiativer. Den overvejer navnlig ikkediskriminerende adgang for jernbanepassagerer til data, der er nødvendige for at planlægge rejser og bestille billetter. Senest den 31. december 2022 forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af sådanne fælles informationssystemer og gennemgående billetsystemer, der om nødvendigt ledsages af lovgivningsforslag.

3. Medlemsstaterne skal pålægge jernbanevirksomheder, der udfører passagertransport, at indføre beredskabsplaner og sikre, at disse beredskabsplaner samordnes hensigtsmæssigt med henblik på at yde assistance til passagerer, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 1371/2007, i tilfælde af større driftsafbrydelser.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU af 7. juli 2010 om rammerne for indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportformer (EUT L 207 af 6.8.2010, s. 1).«

9) I artikel 19 tilføjes følgende litra:

»e) ikke er blevet dømt for alvorlige overtrædelser som følge af forpligtelser, der i overensstemmelse med national ret følger af bindende kollektive overenskomster, hvis det er relevant.«

10) Artikel 32, stk. 4, affattes således:

»4. De infrastrukturafgifter for brug af jernbanekorridorer, som er fastsat i Kommissionens forordning (EU) 2016/919 (*), kan differentieres som incitament til, at togene udstyres med ETCS, der opfylder kravene i den udgave, som blev vedtaget ved Kommissionens beslutning 2008/386/EF (**), samt i de efterfølgende udgaver. En sådan differentiering må ikke resultere i, at der samlet sker en stigning i infrastrukturforvalterens indtægter.

Medlemsstaterne kan beslutte, at differentieringen af infrastrukturafgifter ikke finder anvendelse på de i forordning (EU) 2016/919 anførte jernbanestrækninger, hvor der kun må køre tog, der er udstyret med ETCS.

Medlemsstaterne kan beslutte at udvide differentieringen til at omfatte jernbanestrækninger, som ikke er anført i forordning (EU) 2016/919.

(*) Kommissionens forordning (EU) 2016/919 af 27. maj 2016 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for togkontrol- og kommunikationsdelsystemerne i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (EUT L 158 af 15.6.2016, s. 1).

(**) Kommissionens beslutning 2008/386/EF af 23. april 2008 om ændring af bilag A i beslutning 2006/679/EF om den tekniske specifikation for interoperabilitet vedrørende delsystemet Styringskontrol og signaler i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog og bilag A i beslutning 2006/860/EF om den tekniske specifikation for interoperabilitet vedrørende delsystemet Togkontrol og signaler i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EUT L 136 af 24.5.2008, s. 11).«

11) Artikel 38, stk. 4, affattes således:

»4. Hvis en ansøger agter at indgive en ansøgning om infrastrukturkapacitet med henblik på at udføre passagertransport i en medlemsstat, hvor retten til adgang til jernbaneinfrastruktur er begrænset i overensstemmelse med artikel 11, underretter den de relevante infrastrukturforvaltere og tilsynsorganer mindst 18 måneder før den køreplan, som ansøgningen om kapacitet vedrører, træder i kraft. For at gøre det muligt for de relevante tilsynsorganer at vurdere den potentielle økonomiske betydning for eksisterende kontrakter om offentlig tjeneste skal tilsynsorganerne sikre, at enhver kompetent myndighed, der har indgået en kontrakt om passagertransport med jernbane på den pågældende rute i henhold til en kontrakt om offentlig tjeneste, alle andre berørte kompetente myndigheder med ret til at begrænse adgangen i henhold til artikel 11 og enhver jernbanevirksomhed, der opfylder en kontrakt om offentlig tjeneste på den rute, passagertransporten vedrører, underrettes herom hurtigst muligt og senest inden for 10 dage.«

12) I artikel 53, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Tilsynsorganet kan kræve, at infrastrukturforvalteren gør sådanne oplysninger tilgængelige, hvis det anser det for nødvendigt.«

13) Artikel 54, stk. 1, affattes således:

»1. Hvis der opstår forstyrrelser i togtrafikken på grund af tekniske fejl eller som følge af en ulykke, træffer infrastrukturforvalteren alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at normalisere situationen. Med henblik herpå udarbejder infrastrukturforvalteren en beredskabsplan med en liste over de forskellige organer, der skal underrettes i tilfælde af alvorlige hændelser eller alvorlige forstyrrelser i togtrafikken. Hvis der opstår en forstyrrelse, som kan påvirke den grænseoverskridende trafik, videregiver infrastrukturforvalteren alle relevante oplysninger til andre infrastrukturforvaltere, hvis net og trafik kan blive påvirket af forstyrrelserne. De relevante infrastrukturforvaltere normaliserer i fællesskab den grænseoverskridende trafik.«

14) I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»h) trafikstyring

i) fornyelsesplanlægning og planlagt eller uplanlagt vedligeholdelse

j) overensstemmelse med kravene, herunder krav vedrørende interessekonflikter, i artikel 2, stk. 13, og artikel 7, 7a, 7b, 7c og 7d.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af de nationale konkurrencemyndigheders beføjelser til at sikre konkurrencen på markederne for jernbanetjenester har tilsynsorganet beføjelse til at overvåge konkurrencesituationen på markederne for jernbanetransporttydelser, herunder navnlig markedet for højhastighedspassagertransport, og infrastrukturforvalteres aktiviteter i forbindelse med stk. 1, litra a)-j). Tilsynsorganet skal navnlig føre tilsyn med overholdelse af stk. 1, litra a)-j), på eget initiativ med henblik på at undgå forskelsbehandling af ansøgerne. Det kontrollerer især, om netvejledningen indeholder diskriminerende bestemmelser eller giver infrastrukturforvalteren skønsbeføjelser, som kan anvendes til at forskelsbehandle ansøgerne.«

c) Stk. 9, første afsnit, affattes således:

»9. Tilsynsorganet behandler alle klager og anmoder i givet fald om relevante oplysninger og tager initiativ til høring af alle relevante parter senest en måned efter modtagelse af klagen. Det behandler alle klager, træffer de fornødne foranstaltninger og informerer de relevante parter om sin begrundede afgørelse inden for en forud fastsat rimelig frist, dog altid senest seks uger efter modtagelsen af alle relevante oplysninger. Med forbehold af de nationale konkurrencemyndigheders beføjelser til at sikre konkurrencen på markederne for jernbanetjenesteydelser træffer tilsynsorganet, hvor det er nødvendigt, på eget initiativ afgørelse om passende foranstaltninger med henblik på at korrigere forskelsbehandling af ansøgere, markedsforvriddning og alle andre former for uønsket udvikling på disse markeder, navnlig med hensyn til stk. 1, litra a)-j).«

d) Stk. 12 affattes således:

»12. For at kontrollere om bestemmelserne i artikel 6 om adskillelse af regnskaber og bestemmelserne i artikel 7d om finansiel gennemsigtighed er overholdt, er tilsynsorganet beføjet til at gennemføre revisioner eller iværksætte eksterne revisioner hos infrastrukturforvalterne, operatører af servicefaciliteter og, når det er relevant, jernbanevirksomheder. I forbindelse med vertikalt integrerede virksomheder gælder disse beføjelser for alle retlige enheder. Tilsynsorganet kan anmode om alle relevante oplysninger. Tilsynsorganet har især beføjelse til at anmode infrastrukturforvalteren, operatører af servicefaciliteter og alle virksomheder eller andre enheder, der udfører eller tager del i forskellige former for jernbanetransport eller forvaltning af infrastruktur som omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2, og artikel 13, om at stille alle eller dele af de i bilag VIII opførte regnskabsoplysninger til rådighed og om at opfylde de detaljeringskrav, som det er nødvendigt og rimeligt at stille.

Uden at det berører de eksisterende beføjelser for de nationale myndigheder med ansvar for statsstøttespørgsmål, kan tilsynsorganet også ud fra disse regnskaber drage konklusioner vedrørende statsstøttespørgsmål, som det skal indberette til disse myndigheder.

Finansielle strømme som omhandlet i artikel 7d, stk. 1, lån som omhandlet i artikel 7d, stk. 4 og 5, og gæld som omhandlet i artikel 7d, stk. 7, skal overvåges af tilsynsorganet.

Når en medlemsstat har udpeget tilsynsorganet som det uafhængige kompetente organ, jf. artikel 7c, stk. 4, vurderer tilsynsorganet de samarbejdsaftaler, der er omhandlet i nævnte artikel.»

15) I artikel 57 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»3a. Når et spørgsmål vedrørende en international rute kræver, at der træffes afgørelser af to eller flere tilsynsorganer, samarbejder de berørte tilsynsorganer om forberedelsen af deres respektive afgørelser for at finde en løsning på spørgsmålet. Med henblik herpå udfører de berørte tilsynsorganer deres funktioner i overensstemmelse med artikel 56.«

b) Stk. 8 affattes således:

»8. Tilsynsorganerne udarbejder fælles principper og metoder for de afgørelser, som de i henhold til dette direktiv er beføjet til at træffe. Sådanne fælles principper og metoder skal omfatte ordninger til bilæggelse af tvister, der opstår inden for rammerne af stk. 3a. På grundlag af tilsynsorganernes erfaringer og arbejdet i netværket som omhandlet i stk. 1, og hvis det er nødvendigt for at sikre effektivt samarbejde i tilsynsorganerne, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, som indeholder sådanne fælles principper og metoder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 3.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»10. I forbindelse med beslutninger vedrørende en binational infrastruktur kan begge de berørte medlemsstater på ethvert tidspunkt efter den 24. december 2016 beslutte at kræve samordning mellem de berørte tilsynsorganer for at tilpasse indvirkningen af deres beslutninger.«

16) Artikel 63, stk. 1, affattes således:

»1. Senest den 31. december 2024 skal Kommissionen evaluere indvirkningen af dette direktiv på jernbane-sektoren og forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen.

Rapporten skal navnlig evaluere udviklingen af højhastighedsjernbanetjenester og vurdere, om der består diskriminerende praksis vedrørende adgang til højhastighedsstrækninger. Kommissionen vurderer, om det er nødvendigt at fremsætte lovgivningsmæssige forslag.

Senest samme dato skal Kommissionen vurdere, hvorvidt der fortsat består diskriminerende praksis eller andre former for konkurrenceforvridning i relation til infrastrukturforvaltere, der indgår i en vertikalt integreret virksomhed. Kommissionen fremsætter, hvis det er relevant, lovgivningsmæssige forslag.«

Artikel 2

1. Uanset artikel 3, stk. 2, vedtager og offentliggør medlemsstaterne senest den 25. december 2018 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

1. Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Artikel 1, nr. 6)-8) og 11), finder anvendelse fra den 1. januar 2019 forud for den køreplan, som starter den 14. december 2020.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
I. KORČOK
Formand

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/2371 af 14. december 2016 om yderligere makroøkonomisk bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forbindelserne mellem Den Europæiske Union (»Unionen«) og Det Hashemitiske Kongerige Jordan (»Jordan«) udvikles inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik. Jordan undertegnede en associeringsaftale ⁽²⁾ med Unionen den 24. november 1997, som trådte i kraft den 1. maj 2002. Inden for rammerne af denne associeringsaftale har Unionen og Jordan gradvist etableret et frihandelsområde over en overgangsperiode på 12 år. Derudover trådte en aftale om yderligere liberalisering af landbrugsprodukter ⁽³⁾ i kraft i 2007. I 2010 indgik Unionen og Jordan et partnerskab med »avanceret status«, som indebærer et større samarbejde på flere områder. I december 2009 blev en protokol om tvistbilæggelsesordninger for handel mellem Unionen og Jordan parafet, og den 1. juli 2011 trådte den i kraft. Den bilaterale politiske dialog og det økonomiske samarbejde er blevet videreudviklet inden for rammerne af associeringsaftalen og den fælles støtteramme, som er blevet vedtaget for perioden 2014-2017.
- (2) Siden 2011 har Jordan iværksat en række politiske reformer for at styrke det parlamentariske demokrati og retsstaten. Der er oprettet en forfatningsdomstol og en uafhængig valgkommission, og det jordanske parlament har vedtaget en række større love, bl.a. valgloven og loven om politiske partier samt love om decentralisering og kommuner.
- (3) Jordans økonomi er blevet hårdt ramt af den fortsatte regionale uro, navnlig i nabolandene Irak og Syrien. Sammen med de svagere forhold i resten af verden har den regionale uro i betydelig grad påvirket de eksterne indtægter og belastet de offentlige finanser. Turismen og de udenlandske direkte investeringer er blevet påvirket negativt, handelsruterne er blevet blokeret, og forsyningen af naturgas fra Egypten er blevet afbrudt. Samtidig er den jordanske økonomi også blevet påvirket af en betydelig tilstrømning af syriske flygtninge, som har øget presset på budgetstillingen, de offentlige tjenester og infrastrukturen.
- (4) Siden den syriske konflikt brød ud i 2011, har Unionen erklæret sin utvetydige støtte til Jordan til at håndtere de økonomiske og sociale konsekvenser af krisen i Syrien og navnlig tilstedeværelsen af det store antal syriske flygtninge på landets område. Unionen har øget sin finansielle bistand til Jordan, styrket samarbejdet på mange områder, bl.a. inden for civilsamfundet, valgsystemet, sikkerhed, regional udvikling og sociale og økonomiske reformer. Unionen har desuden åbnet mulighed for, at Jordan kan indgå en aftale om etablering af et vidtgående og bredt frihandelsområde.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.11.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.12.2016.

⁽²⁾ Euro-middelhavsaf-tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side (EFT L 129 af 15.5.2002, s. 3).

⁽³⁾ Aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om gensidige liberaliseringsforanstaltninger og ændring af associeringsaftalen mellem EF og Jordan, samt erstatning af bilag I, II, III og IV og protokol 1 og 2 til nævnte aftale (EUT L 41 af 13.2.2006, s. 3).

- (5) Som følge af de vanskelige økonomiske og finansielle forhold nåede de jordanske myndigheder og Den Internationale Valutafond (IMF) i august 2012 til enighed om et første økonomisk tilpasningsprogram, som blev støttet af en treårig standbyaftale på 2 000 mio. USD. Dette program blev afsluttet på tilfredsstillende vis i august 2015. Jordan har som led i dette program gjort markante fremskridt med den finanspolitiske konsolidering, også hjulpet godt på vej af faldet i oliepriserne, og gennemførelsen af en række strukturreformer.
- (6) I december 2012 anmodede Jordan Unionen om supplerende makrofinansiel bistand. Det førte til, at en afgørelse om at yde makrofinansiel bistand på 180 mio. EUR i form af lån (MFA-I) blev vedtaget i december 2013⁽¹⁾. Aftalememorandummet, som indeholder de politiske betingelser for MFA-I, trådte i kraft den 18. marts 2014. Efter implementeringen af de aftalte politiske foranstaltninger blev den første rate under MFA-I udbetalt den 10. februar 2015 og den anden rate udbetalt den 15. oktober 2015.
- (7) Siden den syriske krise brød ud, har Unionen bevilget knap 1 130 mio. EUR til Jordan. Foruden de 180 mio. EUR under den første aftale om makrofinansiel bistand omfatter det 500 mio. EUR via det almindelige programmerede bilaterale samarbejde med Jordan finansieret over det europæiske naboskabsinstrument, omkring 250 mio. EUR fra budgettet til humanitær bistand og mere end 30 mio. EUR fra instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred. Den Europæiske Investeringsbank har desuden stillet lån på i alt 264 mio. EUR til rådighed siden 2011.
- (8) Intensiveringen af den syriske krise i 2015 har påvirket Jordan betydeligt på grund af dens følger for handelen, turismen og investortilliden. Jordan blev samtidig påvirket af nedgangen i den finansielle støtte fra landene i Gølforsamarbejdsrådet, som blev ramt af faldet i oliepriserne. Den økonomiske vækst er derfor atter aftaget, arbejdsløsheden er steget, og der er opstået nye behov for budgetfinansiering og ekstern finansiering.
- (9) I denne vanskelige situation har Unionen gentaget sit tilsagn om at støtte Jordan med håndteringen af landets økonomiske og sociale udfordringer og reformprocessen. Unionen erklærede navnlig sin støtte på konferencen »Supporting Syria and the Region«, som blev afholdt i London den 4. februar 2016, ved at afgive tilsagn om 2 390 mio. EUR i finansiel bistand i 2016-2017 til de lande, der er hårdest påvirket af flygtningekrisen, herunder Jordan. Politisk og økonomisk støtte fra Unionen til Jordans reformproces er i overensstemmelse med Unionens politik over for det sydlige Middelhavsområde, som fastsat inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik.
- (10) Efter at de økonomiske og finansielle forhold i Jordan er blevet forværret, har Jordan desuden indledt forhandlinger om en ny opfølgende aftale med IMF (IMF-programmet), som kunne tage form af en udvidet lånefacilitet (»Extended Fund Facility«) og ventes at have en varighed på tre år begyndende i anden halvdel af 2016. Det nye IMF-program vil sigte mod at afhjælpe Jordans kortsigtede betalingsbalanceproblemer og samtidig støtte gennemførelsen af solide tilpasningsforanstaltninger.
- (11) På grund af den forværrede økonomiske situation og de ringe udsigter anmodede Jordan i marts 2016 Unionen om yderligere makrofinansiel bistand.
- (12) Eftersom Jordan er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, bør landet betragtes som berettiget til at modtage makrofinansiel bistand fra Unionen.
- (13) Unionens makrofinansielle bistand bør være et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte, som sigter mod at dække modtagerens umiddelbare behov for ekstern finansiering, og bør understøtte gennemførelsen af et politisk program, der indeholder stærke øjeblikkelige tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger for at forbedre betalingsbalancen på kort sigt.
- (14) Eftersom der stadig findes et stort residualt eksternt finansieringsgab på Jordans betalingsbalance, som overstiger de midler, der stilles til rådighed af IMF og andre multilaterale institutioner, anses Unionens makrofinansielle bistand til Jordan, i kombination med IMF-programmet, under de nuværende ekstraordinære omstændigheder for at være en hensigtsmæssig reaktion på Jordans anmodning om støtte til økonomisk stabilisering. Unionens makrofinansielle bistand vil bidrage til Jordans økonomiske stabilisering og strukturreformdagsorden, idet den udgør et supplement til midler, der stilles til rådighed under IMF's finansielle aftale.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1351/2013/EU af 11. december 2013 om makrofinansiel bistand til Det Hashemitiske Kongerige Jordan (EUT L 341 af 18.12.2013, s. 4).

- (15) Unionens makrofinansielle bistand bør sigte mod at støtte genopretningen af en bæredygtig ekstern finansieringssituation for Jordan og derved støtte landets økonomiske og sociale udvikling.
- (16) Fastsættelsen af beløbet for Unionens makrofinansielle bistand er baseret på en omfattende kvantitativ vurdering af Jordans residuale behov for ekstern finansiering og tager hensyn til Jordans evne til at finansiere sig selv med egne midler, navnlig med de internationale reserver, det råder over. Unionens makrofinansielle bistand bør supplere IMF's og Verdensbankens programmer og midler. Ved fastsættelsen af bistandsbeløbet er der også taget højde for den forventede finansielle støtte fra multilaterale donorer og nødvendigheden af at sikre en rimelig byrdefordeling mellem Unionen og andre donorer samt for den allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter i Jordan og merværdien af Unionens samlede engagement.
- (17) Kommissionen bør sikre, at Unionens makrofinansielle bistand juridisk og indholdsmæssigt er i overensstemmelse med de vigtigste principper og målene for de forskellige områder af eksterne foranstaltninger, foranstaltninger, der træffes for så vidt angår disse områder, og andre af Unionens relevante politikker.
- (18) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte Unionens udenrigspolitik over for Jordan. Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør arbejde tæt sammen under hele det makrofinansielle bistandsforløb med henblik på at koordinere og sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik.
- (19) Unionens makrofinansielle bistand bør understøtte Jordans tilslutning til fælles værdier med Unionen, herunder demokrati, retsstat, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, samt landets tilslutning til principperne om åben, regelbaseret og fair handel.
- (20) Det bør være en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at Jordan respekterer effektive, demokratiske mekanismer — herunder et parlamentarisk flerpartisystem — og retsstatsprincippet samt sikrer respekt for menneskerettighederne. De specifikke målsætninger for Unionens makrofinansielle bistand bør samtidig være at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af de offentlige finansforvaltningssystemer i Jordan og bør fremme strukturreformer, der har til formål at støtte en holdbar og inklusiv vækst, jobskabelse og finanspolitisk konsolidering. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør regelmæssigt føre kontrol med, at såvel forudsætningerne opfyldes, som at disse målsætninger nås.
- (21) For at sikre, at Unionens finansielle interesser i forbindelse med denne makrofinansielle bistand beskyttes effektivt, bør Jordan vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe svig, korrupsion og andre uregelmæssigheder i forbindelse med bistanden. Derudover bør det fastsættes, at Kommissionen gennemfører kontrol, og at Revisionsretten foretager den fornødne revision.
- (22) Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets beføjelser som budgetmyndighed.
- (23) Størrelsen af hensættelsen til den makrofinansielle bistand bør være forenelig med budgetbevillingerne i den flerårige finansielle ramme.
- (24) Unionens makrofinansielle bistand bør forvaltes af Kommissionen. For at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet er i stand til at følge gennemførelsen af denne afgørelse, bør Kommissionen regelmæssigt holde dem underrettet om udviklingen i forbindelse med bistanden og forsyne dem med den relevante dokumentation.
- (25) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (26) Unionens makrofinansielle bistand bør ledsages af økonomisk-politiske betingelser, som nedfældes i et aftalememorandum. For at sikre ensartede gennemførelsesbetingelser, samt af effektivitetshensyn, bør Kommissionen gives bemyndigelse til at forhandle om disse betingelser med de jordanske myndigheder under tilsyn af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011. I henhold til nævnte forordning bør rådgivningsproceduren som hovedregel finde anvendelse i alle tilfælde, medmindre andet er fastsat i nævnte forordning. I betragtning af den potentielt store betydning af bistand på mere end 90 mio. EUR vil det være hensigtsmæssigt, at undersøgelsesproceduren anvendes for transaktioner over denne tærskel. I betragtning af størrelsen af Unionens makrofinansielle bistand til Jordan bør undersøgelsesproceduren finde anvendelse på vedtagelsen af aftalememorandummet og på enhver reduktion, suspendering eller annullering af bistanden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Unionen stiller makrofinansiell bistand på højst 200 mio. EUR til rådighed for Jordan («Unionens makrofinansielle bistand») for at støtte Jordans økonomiske stabilisering og omfattende reformdagsorden. Bistanden skal bidrage til at dække Jordans betalingsbalancebehov som angivet i IMF-programmet.
2. Hele Unionens makrofinansielle bistand ydes til Jordan i form af lån. Kommissionen bemyndiges til på vegne af Unionen at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner og genudlåne dem til Jordan. Lånene skal have en gennemsnitlig løbetid på højst 15 år.
3. Frigivelsen af Unionens makrofinansielle bistand forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der er indgået mellem IMF og Jordan, og med de centrale principper og målsætninger i de økonomiske reformer, som er fastlagt i associeringsaftalen mellem Unionen og Jordan, den fælles støtteramme for 2014-2017 og de kommende partnerskabsprioriteter. Kommissionen holder regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om udviklingen i Unionens makrofinansielle bistand, herunder udbetalingen heraf, og forsyner i god tid disse institutioner med den relevante dokumentation.
4. Unionens makrofinansielle bistand stilles til rådighed i to et halvt år regnet fra den første dag efter ikrafttrædelsen af det aftalememorandum, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.
5. Sker der i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, et afgørende fald i Jordans finansieringsbehov i forhold til de oprindelige prognoser, nedsætter Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, størrelsen af bistanden eller suspenderer eller annullerer den.

Artikel 2

1. Det er en forudsætning for Unionens makrofinansielle bistand, at Jordan respekterer effektive, demokratiske mekanismer — herunder et parlamentarisk flerpartisystem — og retsstatsprincippet samt sikrer respekt for menneskeretighederne.
2. Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kontrollerer, at forudsætningen fastsat i stk. 1 er opfyldt i hele den periode, hvor Unionen yder makrofinansiell bistand.
3. Denne artikels stk. 1 og 2 anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁾.

Artikel 3

1. Kommissionen aftaler efter undersøgelsesproceduren i artikel 7, stk. 2, med de jordanske myndigheder klart definerede økonomisk-politiske og finansielle betingelser med fokus på strukturreformer og sunde offentlige finanser, som Unionens makrofinansielle bistand skal være underlagt, og disse betingelser fastlægges i et aftalememorandum («aftalememorandummet»), som skal omfatte en tidsramme for betingelsernes opfyldelse. De økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet skal være i overensstemmelse med de aftaler eller overenskomster, der henvises til i artikel 1, stk. 3, herunder de makroøkonomiske tilpasnings- og strukturreformprogrammer, som Jordan gennemfører med støtte fra IMF.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

2. Betingelserne omhandlet i stk. 1 skal navnlig have til formål at styrke effektiviteten, gennemsigtigheden og ansvarligheden af systemerne for forvaltning af de offentlige finanser i Jordan, herunder for så vidt angår anvendelsen af Unionens makrofinansielle bistand. Fremskridt med hensyn til gensidig markedsåbning, udvikling af regelbaseret og fair handel samt andre prioriteringer i sammenhæng med Unionens politik i forhold til tredjelande skal også tages med i betragtning ved udformningen af de politiske foranstaltninger. Kommissionen fører regelmæssigt kontrol med de fremskridt, der gøres i retning af disse mål.

3. De detaljerede finansielle betingelser for Unionens makrofinansielle bistand fastlægges i en låneaftale, der indgås mellem Kommissionen og de jordanske myndigheder.

4. Kommissionen kontrollerer regelmæssigt, om betingelserne i artikel 4, stk. 3, fortsat er opfyldt, herunder om Jordans økonomiske politik er i overensstemmelse med målene for Unionens makrofinansielle bistand. I den forbindelse arbejder Kommissionen tæt sammen med IMF og Verdensbanken og, når det er nødvendigt, med Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

1. Med forbehold af betingelserne, der er omhandlet i stk. 3, stiller Kommissionen Unionens makrofinansielle bistand til rådighed i to lånerater. Raternes størrelse fastsættes i aftalememorandummet.

2. Unionens makrofinansielle bistand vil om nødvendigt medføre tilførsler til garantifonden for aktioner i forhold til tredjeland, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ⁽¹⁾.

3. Kommissionen frigiver raterne under forudsætning af, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) forudsætningen i artikel 2 er opfyldt
- b) kontinuerlig tilfredsstillende gennemførelse af et politikprogram, der omfatter stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger støttet af en ikke-forebyggende IMF-låneaftale samt
- c) tilfredsstillende gennemførelse af de økonomisk-politiske og finansielle betingelser i aftalememorandummet.

Anden rate frigives i princippet ikke tidligere end tre måneder efter frigivelsen af første rate.

4. Såfremt betingelserne omhandlet i stk. 3, første afsnit, ikke opfyldes, skal Kommissionen midlertidigt suspendere eller annullere udbetalingen af Unionens makrofinansielle bistand. I sådanne tilfælde underretter den Europa-Parlamentet og Rådet om grundene til denne suspending eller annullering.

5. Unionens makrofinansielle bistand udbetales til Jordans centralbank. Under iagttagelse af de bestemmelser, der fastlægges i aftalememorandummet, herunder en bekræftelse af de resterende budgetfinansieringsbehov, kan Unionens midler udbetales til Jordans finansministerium som den endelige modtager.

Artikel 5

1. Alle låntagnings- og långivningstransaktioner relateret til Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i euro med samme valørdato og må ikke indebære nogen ændring af løbetiden for Unionen eller udsætte Unionen for eventuelle valutakurs- eller renterisici eller nogen anden kommerciel risiko.

2. Tillader omstændighederne det, og anmoder Jordan herom, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i lånebetingelserne indføres en klausul om førtidig tilbagebetaling, og at betingelserne for låntagningstransaktionerne indeholder en tilsvarende klausul.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

3. Tillader omstændighederne en forbedring af rentesatsen på lånet, og anmoder Jordan herom, kan Kommissionen beslutte at refinansiere hele eller en del af sin oprindelige låntagning eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser. Refinansierings- eller omlægningstransaktioner gennemføres i overensstemmelse med stk. 1 og 4 og må ikke resultere i en forlængelse af løbetiden for de pågældende lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for refinansieringen eller omlægningen.
4. Alle Unionens omkostninger relateret til de låntagnings- og långivningstransaktioner, der gennemføres efter denne afgørelse, afholdes af Jordan.
5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 6

1. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Unionens makrofinansielle bistand gennemføres ved direkte forvaltning.
3. Den låneaftale, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, skal indeholde bestemmelser, som:
 - a) sikrer, at Jordan regelmæssigt kontrollerer, at midler modtaget fra Unionens budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forhindre uregelmæssigheder og svig og om nødvendigt tager retlige skridt til at inddrive eventuelt misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne afgørelse
 - b) sikrer beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og navnlig fastlægger specifikke foranstaltninger til at forhindre og bekæmpe svig, korruption og andre uregelmæssigheder, der kan påvirke Unionens makrofinansielle bistand, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽⁵⁾
 - c) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, eller dens repræsentant til at foretage kontrol og inspektion på stedet
 - d) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen og Revisionsretten til at foretage revision i og efter rådgivningsperioden for Unionens makrofinansielle bistand, herunder dokumentrevision og revision på stedet, f.eks. operationelle vurderinger og
 - e) sikrer, at Unionen har ret til førtidig tilbagebetaling af lånet, hvis det konstateres, at Jordan i forbindelse med forvaltningen af Unionens makrofinansielle bistand har været involveret i svig eller korruption eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser.
4. Inden gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand undersøger Kommissionen ved hjælp af en operationel vurdering, om Jordan råder over fornuftige finansielle arrangementer, administrative procedurer samt interne og eksterne kontrolmekanismer, der er relevante for denne bistand.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 8

1. Senest den 30. juni hvert år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse i det foregående år, herunder en evaluering af denne gennemførelse. I rapporten:
 - a) gennemgås de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Unionens makrofinansielle bistand
 - b) vurderes Jordans økonomiske situation og udsigter samt fremskridt med at gennemføre de i artikel 3, stk. 1, omhandlede politiske foranstaltninger
 - c) redegøres der for forbindelsen mellem de økonomisk-politiske betingelser, der er fastlagt i aftalememorandummet, Jordans aktuelle økonomiske og finanspolitiske resultater og Kommissionens afgørelser om frigivelse af ratene af Unionens makrofinansielle bistand.
2. Senest to år efter udløbet af den rådighedsperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evalueringsrapport, hvori den vurderer resultaterne og effektiviteten af Unionens gennemførte makrofinansielle bistand, og i hvilket omfang den har bidraget til bistandens mål.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

Set i lyset af de finanspolitiske udfordringer og de ekstraordinære omstændigheder, som Jordan står over for, fordi landet huser flere end 1,3 millioner syrere, vil Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, i 2017 forelægge et nyt forslag om at udvide og øge den makrofinansielle bistand til Jordan, efter en vellykket gennemførelse af ovennævnte makrofinansielle bistand, og forudsat at de sædvanlige betingelser for denne type bistand er opfyldt, herunder en ajourført vurdering fra Kommissionen af Jordans eksterne finansieringsbehov. Denne afgørende bistand til Jordan vil hjælpe landet med at fastholde den makroøkonomiske stabilitet, samtidig med at de udviklingsmæssige gevinster bevares, og landets reformdagsorden kan videreføres.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/2372

af 19. december 2016

om fastsættelse for 2017 af fiskerimulighederne for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Sortehavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽¹⁾ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder opdelt på fiskeri eller fiskerigrupper i Sortehavet, herunder, hvor det er relevant, visse funktionelt tilknyttede betingelser. I henhold til artikel 16, stk. 1 og 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne fordeles mellem medlemsstaterne på en måde, som sikrer de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte fiskebestande eller i de enkelte fiskerier og i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens målsætninger som fastsat i nævnte forordning artikel 2, stk. 2.
- (4) Fiskerimulighederne bør fastlægges på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer og under hensyntagen til de holdninger, som kom til udtryk under høringen af de berørte parter.
- (5) Den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder anvendelse på fiskeriet efter brisling fra den 1. januar 2015. Når landingsforpligtelsen indføres for en fiskebestand, skal fiskerimulighederne i henhold til nævnte forordnings artikel 16, stk. 2, fastsættes under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (6) Udnyttelsen af de fiskerimuligheder, der fastsættes ved nærværende forordning, er underlagt Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁽¹⁾, særlig artikel 33 og 34 om registrering af fangster og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. Det er derfor nødvendigt at specificere de koder, som medlemsstaterne skal benytte til at sende data til Kommissionen om landinger af bestande, der er omfattet af nærværende forordning.
- (7) Ifølge artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 847/96⁽²⁾ skal det fastsættes, hvilke bestande de forskellige foranstaltninger, der er fastsat deri, skal gælde for.
- (8) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret.
- (9) For at undgå en afbrydelse af fiskeriaktiviteterne og sikre EU-fiskernes udkomme er det vigtigt at åbne for disse fiskerier i Sortehavet fra den 1. januar 2017. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der fiskerimuligheder for 2017 for visse fiskebestande i Sortehavet for EU-fiskerfartøjer, der fører Bulgariens og Rumæniens flag:

- a) pighvar (*Psetta maxima*)
- b) brisling (*Sprattus sprattus*).

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for EU-fiskerfartøjer, der fisker i Sortehavet.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »GFCM«: Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet
- b) »Sortehavet«: det geografiske underområde 29 som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011⁽³⁾

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EU-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år (EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

- c) »fiskerfartøj«: et fartøj, der er udstyret til kommerciel udnyttelse af havets biologiske ressourcer
- d) »EU-fiskerfartøj«: et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
- e) »bestand«: en biologisk ressource i havet, der forekommer i et givet forvaltningsområde
- f) »autonome EU-kvoter«: en fangstbegrænsning, som tildeles EU-fiskerfartøjer autonomt i mangel af en TAC
- g) »analytiske vurderinger«: en kvantitativ evaluering af en given bestands udvikling på grundlag af data om bestandens biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at danne grundlag for videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder.

KAPITEL II

FISKERIMULIGHEDER

Artikel 4

Tildeling af fiskerimuligheder

I bilaget fastsættes de autonome EU-kvoter for EU-fiskerfartøjer, fordelingen af disse kvoter blandt medlemsstaterne samt funktionelt tilknyttede betingelser, hvis det er relevant.

Artikel 5

Særlige fordelingsbestemmelser

Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, berører ikke:

- a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- c) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 6

Betingelser for landing af fangster og bifangster, der ikke er omfattet af landingsforpligtelsen

Fangster og bifangster, der tages i fiskeriet efter pighvar, må kun opbevares om bord eller landes, hvis de er taget af EU-fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, og hvis den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 7

Dataindberetning

Når medlemsstaterne som krævet i artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder for de enkelte bestande, anvender de de bestandskoder, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2016.

På Rådets vegne

L. SÓLYMOS

Formand

BILAG

Fiskerimuligheder gældende for EU-fiskerfartøjer

I nedenstående skemaer fastsættes kvoterne (i ton levende vægt) for hver bestand og de betingelser, der er funktionelt knyttet dertil.

Fiskebestandene er anført i alfabetisk rækkefølge efter arternes latinske navn. Med henblik på denne forordning gives nedenfor en sammenlignende oversigt over de latinske navne og de almindeligt anvendte navne:

Videnskabeligt navn	Alfa-3-kode	Almindeligt anvendt navn
Psetta maxima	TUR	Pighvar
Sprattus sprattus	SPR	Brisling

Art:	Pighvar <i>Psetta maxima</i>	Område:	EU-farvande i Sortehavet TUR/F37.4.2.C
-------------	---------------------------------	----------------	---

Bulgarien	43,2
Rumænien	43,2
	(*)
Unionen	86,4
TAC	Ikke relevant/ Ikke fastsat

<p>Analytisk bestandsrådgivning</p> <p>Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.</p> <p>Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.</p>

(*) Fiskeri, herunder omladning, ombordtagning, landing og første salg, tillades ikke fra den 15. april til den 15. juni 2017.

Art:	Brisling <i>Sprattus sprattus</i>	Område:	EU-farvande i Sortehavet SPR/F37.4.2.C
-------------	--------------------------------------	----------------	---

Bulgarien	8 032,5
Rumænien	3 442,5
Unionen	11 475
TAC	Ikke relevant/ Ikke fastsat

<p>Analytisk bestandsrådgivning</p> <p>Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.</p> <p>Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.</p>

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2373**af 22. december 2016****om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 12. juli 2016 gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 ⁽²⁾ om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001, der opstiller en ajourført liste over de personer, grupper og enheder, som forordning (EF) nr. 2580/2001 finder anvendelse på.
- (2) Rådet har fastslået, at yderligere tre personer har været involveret i terrorhandlinger som omhandlet i artikel 1, stk. 2 og 3, i Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP ⁽³⁾, at der er truffet en afgørelse for så vidt angår disse personer af en kompetent myndighed som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i nævnte fælles holdning, og at de bør være omfattet af de specifikke restriktive foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2580/2001.
- (3) Listen over personer, grupper og enheder, som forordning (EF) nr. 2580/2001 finder anvendelse på, bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, 22. december 2016.

På Rådets vegne

M. LAJČÁK

Formand

⁽¹⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 af 12. juli 2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 (EUT L 188 af 13.7.2016, s. 1).⁽³⁾ Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93).

BILAG

Følgende personer tilføjes på listen over personer i del I (Personer) i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127:

- EL HAJJ, Hassan Hassan, født den 22. marts 1988 i Zaghdraiya, Sidon (Libanon), canadisk statsborger. Pasnr.: JX446643 (Canada)
 - MELIAD, Farah (alias HUSSEIN HUSSEIN, alias JAY DEE), født den 5. november 1980 in Sydney (Australien), australsk statsborger. Pasnr.: M2719127 (Australien)
 - ŞANLI, Dalokay (alias Sinan), født den 13. oktober 1976 i Pülümür (Tyrkiet).
-

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/2374**af 12. oktober 2016****om fastsættelse af en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de sydvestlige farvande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at eliminere udsמיד i alt EU-fiskeri, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.
- (2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til ved delegerede retsakter at vedtage udsמידsplaner for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.
- (3) Ved delegeret forordning (EU) 2015/2439⁽²⁾ har Kommissionen fastlagt en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de sydvestlige farvande for perioden 2016-2018 som følge af en fælles henstilling, der blev indgivet af de berørte medlemsstater i 2015.
- (4) Belgien, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Portugal har en direkte interesse i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i de sydvestlige farvande. Den 31. maj 2016 indgav disse medlemsstater efter høring af Det Rådgivende Råd for De Sydvestlige Farvande en fælles henstilling til Kommissionen. Videnskabelige bidrag blev indhentet fra relevante videnskabelige organer og gennemgået af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). Foranstaltningerne i den fælles henstilling er i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og kan indgå i denne forordning.
- (5) Når det gælder de sydvestlige farvande, kommer landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013 til at gælde for de arter, der karakteriserer fiskeriet, senest fra den 1. januar 2016.
- (6) I delegeret forordning (EU) 2015/2439 fastsættes der bestemmelser om indførelse af landingsforpligtelsen i visse fiskerier efter demersale arter i de sydvestlige farvande for perioden 2016-2018.
- (7) I overensstemmelse med den nye fælles henstilling, der blev indgivet af de berørte medlemsstater i 2016, bør udsמידsplanen fra 2017 omfatte fiskeriet efter almindelig tunge, kulmule, havtaske og jomfruhummer (kun inden for bestandenes udbredelsesområde, også kaldet »funktionelle enheder«) i ICES-afsnit VIIIa, b, d og e, jomfruhummer i ICES-afsnit VIIIc og IXa (kun inden for funktionelle enheder), almindelig tunge og rødspætte i ICES-afsnit IXa, kulmule i ICES-afsnit VIIIc og IXa, og havtaske i ICES-afsnit VIIIa, b, c, d, e og IXa.
- (8) I den fælles henstilling foreslås en undtagelse fra landingsforpligtelsen for jomfruhummer, der fanges med trawl i ICES-underområde VIII og IX, da den foreliggende videnskabelige dokumentation viser mulige høje overlevelsesrater under hensyntagen til karakteristikaene ved de redskaber, der anvendes til at fange denne art, samt fangstmetoderne og økosystemet. STECF konkluderede i sin vurdering, at de seneste undersøgelser viser overlevelsesrater i samme interval som den overlevelsesrate, der blev observeret i tidligere undersøgelser. Der er planer om at foretage yderligere undersøgelser, som burde resultere i supplerende oplysninger om de overlevelsesrater, der kan forventes. Derfor bør undtagelsen omfattes af nærværende forordning for året 2017 med en bestemmelse om, at de berørte medlemsstater skal indsende yderligere oplysninger fra igangværende forsøg til Kommissionen for at give STECF mulighed for fuldt ud at vurdere begrundelsen for undtagelsen.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2439 af 12. oktober 2015 om fastsættelse af en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de sydvestlige farvande (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 36).

- (9) Den fælles henstilling omfatter tre de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen for visse fiskerier og op til visse niveauer. STECF har vurderet den dokumentation, som medlemsstaterne indsendte. STECF konkluderer, at den fælles henstilling indeholdt rimelige begrundelser for de vanskeligheder, der er forbundet med at øge selektiviteten, kombineret med uforholdsmæssigt høje omkostninger til håndtering af uønskede fangster. I lyset af ovenstående bør der fastsættes de minimis-undtagelser i overensstemmelse med procentsatserne i den fælles henstilling og på niveauer, som ikke overstiger dem, der er tilladt i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (10) De minimis-undtagelsen for almindelig tunge på op til højst 5 % af de samlede årlige fangster af denne art fra fartøjer, der fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb med bomtrawl og bundtrawl, er baseret på, at det er særdeles vanskeligt at opnå rentable forøgelse af selektiviteten. STECF vurderede, at de underbyggende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde denne undtagelse. Derfor bør denne undtagelse omfattes af nærværende forordning.
- (11) De minimis-undtagelsen for almindelig tunge på op til højst 3 % af de samlede årlige fangster af denne art fra fartøjer, der fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb med toggergarn og gællegarn, er begrundet i, at det er særdeles vanskeligt at opnå rentable forøgelse af selektiviteten. STECF vurderede, at de underbyggende oplysninger er tilstrækkelige til at begrunde den undtagelse, der ansøges om. Derfor bør denne undtagelse omfattes af nærværende forordning.
- (12) De minimis-undtagelsen for kulmule på op til højst 7 % i 2017 og 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art fra fartøjer, der fisker efter denne art i ICES-underområde VIII og IX med trawl, er baseret på, at det er særdeles vanskeligt at opnå rentable forøgelse af selektiviteten. STECF konkluderede, at de supplerende oplysninger om selektivitet ikke indeholdt yderligere dokumentation for de vanskeligheder, der er forbundet med at opnå øget selektivitet i de pågældende metier. Der bør derfor gennemføres yderligere undersøgelser for bedre at dokumentere berettigelsen af denne undtagelse. Derfor bør denne undtagelse omfattes af nærværende forordning for 2017, dvs. kun for ét år, og på betingelse af, at de berørte medlemsstater indgiver mere fyldestgørende oplysninger til begrundelse for denne undtagelse, som vil blive forelagt STECF til vurdering.
- (13) Delegeret forordning (EU) 2015/2439 bør derfor ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (14) Eftersom foranstaltningerne i nærværende forordning har en direkte indvirkning på de økonomiske aktiviteter i forbindelse med og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør den træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. Den bør anvendes fra den 1. januar 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Gennemførelse af landingsforpligtelsen

Den i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 omhandlede landingsforpligtelse, gælder i ICES-underområde VIII, IX og X og CECAF-afsnit 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 for de fiskerier, der er opført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Undtagelse begrundet i høj overlevelsrate

- Den undtagelse fra landingsforpligtelsen, der er fastsat i artikel 15, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013 for arter, for hvilke der er videnskabeligt dokumenterede høje overlevelsrate, finder anvendelse på jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*), der fanges i ICES-underområde VIII og IX med trawl (redskabskode ⁽¹⁾): OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT og TX).
- Medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i de sydvestlige farvande, fremsender inden den 1. maj 2017 yderligere videnskabelige oplysninger, der underbygger den undtagelse, der er fastsat i stk. 1. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) skal vurdere dataene og oplysningerne inden den 1. september 2017.

⁽¹⁾ Redskabskoderne, der anvendes i denne forordning, er defineret af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation.

Artikel 3

De minimis-undtagelser

1. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det tilladt at smide følgende mængder ud:
 - a) for kulmule (*Merluccius merluccius*) op til højst 7 % i 2017 og op til 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art fra fartøjer, der anvender trawl og not (redskabskode: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX og SV), og som fisker efter denne art i ICES-underområde VIII og IX
 - b) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 5 % af de samlede årlige fangster af denne art fra fartøjer, der anvender bomtrawl (redskabskode: TBB) og bundtrawl (redskabskode: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT og TX), og som fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb
 - c) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 3 % af de samlede årlige fangster af denne art fra fartøjer, der anvender toggergarn og gællegarn (redskabskode: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR og GEN), og som fisker efter denne art i ICES-afsnit VIIIa og VIIIb.
2. Inden den 1. maj 2017 fremsender medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i de sydvestlige farvande, Kommissionen yderligere oplysninger om udsnid og enhver anden form for videnskabelige oplysninger, der underbygger den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, litra a). Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) skal vurdere dataene og oplysningerne inden den 1. september 2017.

Artikel 4

Fartøjer, der er omfattet af landingsforpligtelsen

Medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med kriterierne i bilaget til denne forordning, hvilke fartøjer der er omfattet af landingsforpligtelsen for hvert fiskeri.

Fartøjer, der var omfattet af landingsforpligtelsen i bestemte fiskerier i 2016, er forstsat omfattet af landingsforpligtelsen i de pågældende fiskerier.

Inden den 31. december 2016 forelægger de berørte medlemsstater Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det sikre EU-websted for fiskerikontrol den liste over fartøjer, der opstilles i henhold til stk. 1 for hvert af de fiskerier, der er opført i bilaget. Medlemsstaterne sørger for, at disse lister til enhver tid er ajourført.

Artikel 5

Ophævelse

Delegeret forordning (EU) 2015/2439 ophæves.

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018.

Artikel 4 anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Fiskerier, der er omfattet af landingsforpligtelsen

a) Fiskeriet i ICES-afsnit VIIIa, b, d og e

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Alle bundtrawl	Maskestørrelse på mellem 70 mm og 100 mm	Alle fangster af almindelig tunge
	TBB	Alle bomtrawl	Maskestørrelse på mellem 70 mm og 100 mm	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle toggergarn og gællegarn	Maskestørrelse på mindst 100 mm	
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTT, OTB, PTB, SDN, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SX, SV	Alle bundtrawl og noter	Maskestørrelse på mindst 100 mm	Alle fangster af kulmule
	LL, LLS	Alle langliner	Alle	
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Alle gællegarn	Maskestørrelse på mindst 100 mm	
Havtaske (<i>Lophiidae</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Alle gællegarn	Maskestørrelse på mindst 200 mm	Alle fangster af havtaske
Jomfruummer (<i>Nephrops norvegicus</i>) kun inden for de funktionelle enheder	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Alle bundtrawl	Maskestørrelse på mindst 70 mm	Alle fangster af jomfruummer

b) Fiskeriet i ICES-afsnit VIIIc og IXa

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Havtaske (<i>Lophiidae</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Alle gællegarn	Maskestørrelse på mindst 200 mm	Alle fangster af havtaske
Jomfruummer (<i>Nephrops norvegicus</i>) kun inden for de funktionelle enheder	OTB, PTB, OTT, TBN, TBS, OT, PT, TX, TB	Alle bundtrawl	Maskestørrelse på mindst 70 mm	Alle fangster af jomfruummer

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV	Alle bundtrawl og noter	Fartøjer, der opfylder følgende kumulative kri- terier: 1. Maskestørrelse på mindst 70 mm 2. De samlede kulmule- landinger i perioden 2014/15 ⁽¹⁾ udgør mere end 5 % af alle landede arter og mere end 5 ton.	Alle fangster af kul- mule
	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GEN	Alle gællegarn	Maskestørrelse på mel- lem 80 mm og 99 mm	
	LL, LLS	Alle langliner	Krogstørrelse større end 3,85 cm +/- 1,15 cm længde og 1,6 cm +/- 0,4 cm bredde	

⁽¹⁾ Referenceperioden vil blive ajourført i de efterfølgende år, dvs. i 2018 vil referenceperioden være 2015/16.

c) Fiskeriet i ICES-afsnit IXa

Fiskeri (art)	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Landingsforpligtelse
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>) og rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle toggergarn og gællegarn	Maskestørrelse på mindst 100 mm	Alle fangster af almin- delig tunge og rød- spætte

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/2375**af 12. oktober 2016****om fastsættelse af en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de nordvestlige farvande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at eliminere udsמיד i alt EU-fiskeri, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.
- (2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til ved delegerede retsakter at vedtage udsמידsplaner for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.
- (3) Ved delegeret forordning (EU) 2015/2438⁽²⁾ har Kommissionen fastlagt en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de nordvestlige farvande for perioden 2016-2018 som følge af en fælles henstilling, der blev indgivet af medlemsstaterne i 2015.
- (4) Belgien, Irland, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige har direkte interesser i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i de nordvestlige farvande. Den 3. juni 2016 indgav disse medlemsstater efter høring af Det Rådgivende Råd for De Nordvestlige Farvande en ny fælles henstilling til Kommissionen. Videnskabelige bidrag blev indhentet fra relevante videnskabelige organer og gennemgået af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). Foranstaltningerne i den fælles henstilling er i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og kan indgå i denne forordning.
- (5) For så vidt angår de nordvestlige farvande gælder landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1380/2013 for de arter, der karakteriserer de fiskerier, som er omfattet af fangstbegrænsninger, senest fra den 1. januar 2016. I den fælles henstilling fastsættes det, hvilke fartøjskategorier der er omfattet af landingsforpligtelsen i det blandede fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej, i fiskeriet efter jomfruhummer, i det blandede fiskeri efter almindelig tunge og rødspætte og i fiskeri efter kulmule og lubbe.
- (6) I delegeret forordning (EU) 2015/2438 fastsættes der bestemmelser om indførelse af landingsforpligtelsen i visse fiskerier efter demersale arter i de nordvestlige farvande for perioden 2016-2018.
- (7) I overensstemmelse med den nye fælles henstilling, der blev indgivet af de berørte medlemsstater i 2016, bør udsמידsplanen fra 2017 omfatte yderligere arter, som karakteriserer det meget blandede fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej, fiskeriet efter jomfruhummer, det blandede fiskeri efter almindelig tunge og rødspætte og fiskeriet efter kulmule og lubbe. I visse fiskerier bør bifangstarter også være omfattet af udsמידsplanen.
- (8) I den fælles henstilling blev det foreslået at indføre en undtagelse fra landingsforpligtelsen for jomfruhummer, der er fanget med tejner, fælder eller kurve i ICES-underområde VI og VII, som ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelseshastighed under hensyntagen til redskabernes specifikationer, fangstpraksis og økosystemet. STECF konkluderede, at undtagelsen er begrundet. Derfor bør denne undtagelse fortsat omfattes af nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2438 af 12. oktober 2015 om fastsættelse af en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i de nordvestlige farvande (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 29).

- (9) Det foreslås i den fælles henstilling at der i fiskerier, der opfylder visse særlige krav, indføres en undtagelse fra landingsforpligtelsen for fangster af tunge under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, der er taget med skovltrawl med en maskestørrelse på 80-99 mm i ICES-afsnit VIId inden for 6 sømil fra kysten og uden for fastlagte yngleområder. Den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelsesrate under hensyntagen til redskabernes specifikationer og økosystemet. STECF bemærkede, at fiskenes overlevelse afhænger af en række faktorer, og anbefalede derfor at man udviste forsigtighed med at anvende resultaterne på andre fiskerier, og opfordrede desuden til, at der foretages yderligere forsøg for at understøtte denne anmodning. Derfor bør denne undtagelse indgå i 2017-udgaven af denne forordning forudsat at den fiskerflåde, der gør brug af undtagelsen, opererer under betingelser svarende til dem, der gælder for forsøget, samt at de berørte medlemsstater foretager yderligere undersøgelser. Resultaterne af disse yderligere forsøg bør vurderes af STECF i 2017.
- (10) Den fælles henstilling omfatter desuden syv de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen for visse fiskerier og op til visse niveauer. STECF har gennemgået den dokumentation, der blev modtaget fra medlemsstaterne, og konkluderede generelt, at den fælles henstilling indeholdt velbegrundede argumenter for, at yderligere forbedringer i selektiviteten er vanskelige at opnå og/eller at der er uforholdsmæssigt store omkostninger ved håndtering af uønskede fangster, hvilket i nogle tilfælde er underbygget med en kvalitativ vurdering af omkostningerne. På baggrund af ovenstående og i mangel af videnskabelige oplysninger, der viser det modsatte, bør disse de minimis-undtagelser omfattes af denne forordning i overensstemmelse med den procentsats, der er foreslået i den fælles henstilling, og på niveauer, der ikke overstiger dem, der er tilladt i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (11) De minimis-undtagelsen for almindelig tunge på op til højst 3 % i 2017-2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender toggergarn og gællegarn til at fiske efter almindelig tunge i ICES-afsnit VIIId, VIIe, VIIf og VIlg, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF konkluderede, at undtagelsen er veldefineret og derfor bør omfattes af nærværende forordning.
- (12) De minimis-undtagelsen for hvilling på op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande hvilling, og som anvender bundtrawl og not med en maskestørrelse på under 100 mm samt flydetrawl til at fiske efter hvilling i ICES-afsnit VIId og VIIe, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet.
- (13) De minimis-undtagelsen for hvilling på op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande hvilling, og som anvender bundtrawl og not med en maskestørrelse på mindst 100 mm til at fiske efter hvilling i ICES-afsnit VIIb-VIIj, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet.
- (14) De minimis-undtagelsen for hvilling på op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande hvilling, og som anvender bundtrawl og not med en maskestørrelse på under 100 mm til at fiske efter hvilling i ICES-underområde VII (bortset fra VIIa, VIId og VIIe), er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet.
- (15) Hvad angår de tre de minimis-undtagelser for hvilling, skal de berørte medlemsstater i henhold til delegeret forordning (EU) 2015/2438 forelægge Kommissionen yderligere videnskabelige oplysninger som begrundelse for undtagelserne. STECF bemærkede, at de supplerende oplysninger bidrager til at løse nogle af de udestående spørgsmål, som komitéen har konstateret, omend der fortsat mangler fuldstændig dokumentation. STECF fremhævede, at der er behov for en mere sammenhængende tilgang til forvaltningen af denne bestand. På baggrund af de videnskabelige beviser STECF har vurderet, og i betragtning af den forbedrede dokumentation for undtagelsen, kan denne undtagelse videreføres og bør omfattes af nærværende forordning.
- (16) De minimis-undtagelsen for jomfruhummer på op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-underområde VII, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF konkluderede, at undtagelsen var begrundet. Derfor bør denne undtagelse omfattes af nærværende forordning.
- (17) De minimis-undtagelsen for jomfruhummer på op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-underområde VI, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet og at der foreligger kvantificerede oplysninger, som begrundet, at der er uforholdsmæssigt store omkostninger ved håndtering af uønskede fangster. STECF konkluderede, at undtagelsen var begrundet. Derfor bør denne undtagelse omfattes af nærværende forordning.

- (18) De minimis-undtagelsen for almindelig tunge på op til højst 3 % i 2017 og 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender fiskeredskaber, som øger selektiviteten (bomtrawl med en maskestørrelse på 80-119 mm) i ICES-afsnit VIId, VIle, VIIf, VIlg og VIlh, er begrundet i, at det er meget vanskeligt at opnå øget selektivitet. STECF bemærkede, at formålet med undtagelsen er at kompensere for anvendelsen af mere selektive redskaber, og at den ønskede de minimis-undtagelse skal dække resterende udsmid. Derfor bør denne undtagelse omfattes af nærværende forordning.
- (19) Kommissionens forordning (EU) 2015/2438 bør derfor ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (20) Eftersom foranstaltningerne i nærværende forordning har en direkte indvirkning på de økonomiske aktiviteter i forbindelse med og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør denne forordning træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. Den bør anvendes fra den 1. januar 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Gennemførelse af landingsforpligtelsen

Den i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 omhandlede landingsforpligtelse anvendes i ICES-område V (bortset fra Va og kun i EU-farvande i Vb), VI og VII på de fiskerier, der er opført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Undtagelse begrundet i høj overlevelsrate

- Undtagelsen fra landingsforpligtelsen i artikel 15, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013 for arter, der ifølge den videnskabelige dokumentation udviser en høj overlevelsrate, anvendes:
 - på jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) fanget med tejner, fælder eller kurve (redskabskode ⁽¹⁾ FPO og FIX) i ICES-underområde VI og VII
 - i 2017, på almindelig tunge (*Solea solea*) under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, der er fanget med skovltrawl (redskabskode OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT og TX) med en maskestørrelse på 80-99 mm i ICES-afsnit VIId inden for 6 sømil fra kysten og uden for fastlagte yngleområder, i de fiskerier, der opfylder følgende krav: fartøjer med en længde på højst 10 meter og en maskineffekt på højst 180 kW, når de fisker på vanddybder på højst 15 meter, idet hvert træk højst må vare i 1 time og 30 minutter. Sådanne fangster af almindelig tunge genudsættes straks.
- Inden den 1. maj 2017 fremsender medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i de nordvestlige farvande, Kommissionen eventuelle yderligere videnskabelige oplysninger, der underbygger den undtagelse, der er fastsat i stk. 1, litra b). Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) vurderer oplysningerne inden den 1. september 2017.

Artikel 3

De minimis-undtagelser

Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det tilladt at smide følgende mængder ud:

- for hvilling (*Merlangius merlangus*) op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande hvilling, og som anvender bundtrawl og not med en maskestørrelse på under 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT og TX) og pelagiske trawl til at fiske efter hvilling i ICES-afsnit VIId og VIle.

⁽¹⁾ Redskabskoderne, der anvendes i denne forordning, er defineret af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation.

- b) for hvilling (*Merlangius merlangus*) op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande hvilling, og som anvender bundtrawl og not med en maskestørrelse på mindst 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT og TX) og pelagiske trawl til at fiske efter hvilling i ICES-afsnit VIIb-VIIj
- c) for hvilling (*Merlangius merlangus*) op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande hvilling, og som anvender bundtrawl og not med en maskestørrelse på under 100 mm (OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, TB, SX, SV OT, PT og TX) og pelagiske trawl (OTM, PTM) til at fiske efter hvilling i ICES-underområde VII, med undtagelse af afsnit VIIa, VIId og VIIe
- d) for jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-underområde VII
- e) for jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) op til højst 7 % i 2017 og op til højst 6 % i 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande jomfruhummer i ICES-underområde VI
- f) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 3 % i 2017 og 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der anvender toggergarn og gællegarn til at fiske efter almindelig tunge i ICES-afsnit VIId, VIIe, VIIf og VIIg
- g) for almindelig tunge (*Solea solea*) op til højst 3 % i 2017 og 2018 af de samlede årlige fangster af denne art taget af fartøjer, der er forpligtet til at lande almindelig tunge, og som anvender fiskeredskaber, som øger selektiviteten (bomtrawl med en maskestørrelse på 80-119 mm) i ICES-afsnit VIId, VIIe, VIIf, VIIg og VIIh.

Artikel 4

Fartøjer, der er omfattet af landingsforpligtelsen

1. Medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med kriterierne i bilaget til denne forordning, hvilke fartøjer der er omfattet af landingsforpligtelsen for hvert fiskeri.

Fartøjer, der var omfattet af landingsforpligtelsen i bestemte fiskerier i 2016, er forstsat omfattet af landingsforpligtelsen i de pågældende fiskerier.

2. Inden den 31. december 2016 forelægger de berørte medlemsstater Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det sikre EU-websted for fiskerikontrol den liste over fartøjer, der er fastsat i henhold til stk. 1 for hvert af de fiskerier, der er opført i bilaget. Medlemsstaterne sørger for, at disse lister til enhver tid er ajourført.

Artikel 5

Ophævelse

Delegeret forordning (EU) 2015/2438 ophæves.

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018.

Artikel 4 anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Fiskerier, der er omfattet af landingsforpligtelsen

a) Fiskeri i EU-farvande og internationale farvande i ICES-underområde VI og ICES-afsnit Vb

Fiskeri	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Torsk (<i>Gadus morhua</i>), kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>) og sej (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og not	Alle	Alle fangster af kuller samt bifangster af tunge, rødspætte og glashvarre, hvor de samlede landinger pr. fartøj af alle arter i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 5 % af følgende torskefisk: torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen
Jomfruummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Trawl, not, tejer, fælder og kurve	Alle	Alle fangster af jomfruummer samt bifangster af kuller, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 20 % jomfruummer

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

b) Fiskeri efter kulmule, der er omfattet af TAC'er for ICES-underområde VI og VII og EU-farvande og internationale farvande i ICES-afsnit Vb

Fiskeri	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og not	Alle	Alle fangster af kulmule, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 20 % kulmule
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle gællegarn	Alle	Alle fangster af kulmule
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Alle langliner	Alle	Alle fangster af kulmule

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

c) Fiskeri efter jomfruhummer, der er omfattet af TAC'er for ICES-underområde VII

Fiskeri	Redskabskode	Beskrivelse af fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, FPO, TBN, TB, TBS, OTM, PTM, SX, SV, FIX, OT, PT, TX	Trawl, not, tejner, fælder og kurve	Alle	Alle fangster af jomfruhummer, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 20 % jomfruhummer

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

d) Fiskeri i ICES-afsnit VIIa

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Torsk (<i>Gadus morhua</i>), kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>) og sej (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og not	Alle	Alle fangster af kuller, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 10 % af følgende torskefisk: torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

e) Fiskeri i ICES-afsnit VIId

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	Bomtrawl (TBB)	Alle bomtrawl	Alle	Alle fangster af almindelig tunge
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX	Trawl	< 100 mm	Alle fangster af almindelig tunge, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 5 % almindelig tunge
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle garn og toggergarn	Alle	Alle fangster af almindelig tunge

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Torsk (<i>Gadus morhua</i>), kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>) og sej (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og not	Alle	Alle fangster af hvilling, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 20 % af følgende torskefisk: torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

f) Fiskeri efter almindelig tunge i ICES-afsnit VIIe

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	Bomtrawl (TBB)	Alle bomtrawl	Alle	Alle fangster af almindelig tunge, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 5 % almindelig tunge
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle toggergarn og gællegarn	Alle	Alle fangster af almindelig tunge

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

g) Fiskeri efter lubbe i ICES-afsnit VIId og VIIe

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle toggergarn og gællegarn	Alle	Alle fangster af lubbe

h) Fiskeri i ICES-afsnit VIIf, VIIc og VIIf-VIIk

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	Bomtrawl (TBB)	Alle bomtrawl	Alle	Alle fangster af almindelig tunge, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 5 % almindelig tunge

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Almindelig tunge (<i>Solea solea</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Alle toggergarn og gællegarn	Alle	Alle fangster af almindelig tunge

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

i) Fiskeri i ICES-afsnit VIIb, VIIc, VIIe og VIIf–VIIk

Fiskeri	Redskabskode	Fiskeredskaber	Maskestørrelse	Arter, der skal landes
Torsk (<i>Gadus morhua</i>), kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>) og sej (<i>Pollachius virens</i>)	OTB, SSC, OTT, PTB, SDN, SPR, TBN, TBS, OTM, PTM, TB, SX, SV, OT, PT, TX	Trawl og not	Alle	Alle fangster af hvilling, hvor de samlede landinger af alle arter pr. fartøj i 2014 og 2015 (*) bestod af mere end 20 % af følgende torskefisk: torsk, kuller, hvilling og sej tilsammen.

(*) Fartøjer, der er anført som omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2015/2438 forbliver på den liste, der er nævnt i artikel 4 i nærværende forordning til trods for ændringen i referenceperioden, og er fortsat omfattet af landingsforpligtelsen i dette fiskeri.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/2376**af 13. oktober 2016****om fastsættelse af en udsמידsplan for venusmuslinger (*Venus spp.*) i de italienske territorialfarvande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94⁽²⁾, særlig artikel 15a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at eliminere udsמיד i alt EU-fiskeri, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.
- (2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til ved delegerede retsakter at vedtage udsמידsplaner for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd. Udsמידsplaner kan også omfatte tekniske foranstaltninger vedrørende fiskeri.
- (3) Som den eneste medlemsstat med en direkte forvaltningsmæssig interesse i fiskeriet efter venusmuslinger (*Venus spp.*) i de italienske territorialfarvande forelagde Italien en henstilling for Kommissionen i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Efter høring af Det Rådgivende Råd for Middelhavet (MEDAC) blev denne henstilling forelagt i form af en national forvaltningsplan for udsמיד af *Venus spp.* Efter at henstillingen blev forelagt, blev Italiens videnskabelige bidrag gennemgået af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). De foranstaltninger, som den fælles henstilling omfatter, overholder bestemmelserne i artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (4) Med henblik på at vedtage udsמידsplaner og for de arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen, tillægges Kommissionen ved artikel 15a i forordning (EF) nr. 1967/2006 beføjelse til at fastsætte en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse med det formål at sikre beskyttelse af unge marine organismer. Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser kan, hvor det er hensigtsmæssigt, afvige fra de størrelser, der er fastsat i bilag III til samme forordning.
- (5) Ifølge STECF's konklusioner om den nationale forvaltningsplan for udsמיד af *Venus spp.* er *Venus spp.* blandt de arter, der har en høj overlevelsesrate efter fangst, hvilket berettiger til en anmodning om undtagelse fra landingsforpligtelsen for den del af fangsten, der smides ud igen. En reduktion af den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse fra 25 mm til 22 mm er ikke uforenelig med længden af de voksne individer, så det bør ikke have nogen betydelig indvirkning på beskyttelsen af de unge organismer. Det forventes at føre til en lille reduktion af bestandens reproduktive potentiale, hvilket ikke anses for at have nogen væsentlig indvirkning på bestanden. Endelig konkluderedes det, at det foreslåede videnskabelige overvågningsprogram sandsynligvis vil give tilstrækkelige data til at kunne vurdere virkningerne af udsמידsplanen.
- (6) For at sikre passende kontrol med gennemførelsen af landingsforpligtelsen bør medlemsstaten udarbejde en liste over fartøjer, der er omfattet af nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11.

- (7) I det foranstaltningerne i denne forordning indvirker direkte på de økonomiske aktiviteter knyttet til fiskeri og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør forordningen træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. I henhold til artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 bør nærværende forordning højst anvendes i en periode på tre år —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af den landingsforpligtelse, der gælder for fiskeri efter *Venus* spp. i de italienske territorialfarvande, jf. artikel 15, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 2

Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

1. Med henblik på artikel 15, stk. 11, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og uanset den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, der er fastsat i bilag III til forordning (EF) nr. 1967/2006, vil en samlet længde på 22 mm tjene som bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for *Venus* spp. i de italienske territorialfarvande.
2. Størrelsen af *Venus* spp. måles i henhold til bilag IV til forordning (EF) nr. 1967/2006.

Artikel 3

Fartøjsliste

1. Medlemsstatens myndigheder fastsætter, hvilke fartøjer der er omfattet af landingsforpligtelsen.
2. Via det sikre EU-websted for fiskerikontrol skal medlemsstatens myndigheder senest den 31. december 2016 forelægge Kommissionen en liste over fartøjer med tilladelse til at fiske efter *Venus* spp. med hydrauliske skrabere i de italienske territorialfarvande. Medlemsstatens myndigheder skal sørge for, at denne liste altid er ajourført.

Artikel 4

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2019.

Artikel 3 anvendes dog fra ikrafttrædelsesdatoen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. oktober 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/2377**af 14. oktober 2016****om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at eliminere udsmid i alt EU-fiskeri, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.
- (2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til ved delegerede retsakter at vedtage udsmidsplaner for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som de berørte medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.
- (3) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1394/2014⁽²⁾ fastsættes der en udsmidsplan for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande med henblik på at fremme gennemførelsen af landingsforpligtelsen ved hjælp af visse fleksibilitetsmekanismer.
- (4) I henhold til artikel 15, stk. 5, litra e), i forordning (EU) nr. 1380/2013 kan der i en udsmidsplan fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser.
- (5) Belgien, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Portugal har en direkte interesse i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i de sydvestlige farvande. Den 30. maj 2016 indgav disse medlemsstater efter høring af Det Rådgivende Råd for De Sydvestlige Farvande og Det Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande en fælles henstilling til Kommissionen, hvori det foreslås, at den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for hestemakrel (*Trachurus* spp.) i ICES-afsnit VIIIc og ICES-underområde IX fastsættes til 12 cm for 5 % af Spaniens og Portugals respektive kvoter, uanset bilag XII til Rådets forordning (EF) nr. 850/98⁽³⁾. Endvidere foreslås det i den fælles henstilling at 1 % af Portugals fangstkvote inden for denne 5 %-grænse af kvoten for ikkeindustrielt fiskeri med landragningstvod efter hestemakrel i ICES-afsnit IXa, må være mindre end 12 cm.
- (6) Videnskabelige bidrag blev indhentet fra relevante videnskabelige organer og gennemgået af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF). STECF konkluderede, at en nedsættelse af den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, som det foreslås i den fælles henstilling, kun er forbundet med en meget lille risiko for, at det veletablerede udnyttelsesmønster i det pågældende fiskeri ændres. Dette udnyttelsesmønster kombineret med moderate udnyttelsesgrader for hestemakrel lader ikke til at have en skadelig indvirkning på dynamikken i de relevante bestande. Samtidig påpegede STECF, at det kan være vanskeligt at kontrollere fangster, der er omfattet af forskellige størrelsesbegrænsninger, og at utilstrækkelig kontrol kan bidrage til højere dødelighed. Det er desuden vigtigt, at de procentvise grænser, der er fastlagt for de mindre størrelser, bliver overholdt. Derfor er det vigtigt, at de berørte medlemsstater indfører passende kontrolforanstaltninger i det pågældende fiskeri.
- (7) Foranstaltningerne i den fælles henstilling er i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og kan derfor indgå i udsmidsplanen for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1394/2014 af 20. oktober 2014 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse pelagiske fiskerier i de sydvestlige farvande (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 31).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

- (8) Delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Eftersom foranstaltningerne i nærværende forordning har en direkte indvirkning på de økonomiske aktiviteter i forbindelse med og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør den træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. Den bør anvendes fra den 1. januar 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 4 i delegeret forordning (EU) nr. 1394/2014 tilføjes følgende stykke:

»Uanset bilag XII til forordning (EF) nr. 850/98 er den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for hestemakrel (*Trachurus spp.*), der fanges i ICES-afsnit VIIIc og ICES-underområde IX, på 12 cm for 5 % af Spaniens og Portugals respektive kvoter i disse områder. Inden for denne 5 %-grænse må 1 % af Portugals fangstkvote i det ikkeindustrielle fiskeri med landragningsvod i ICES-afsnit IXa være mindre end 12 cm.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2016.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2378**af 21. december 2016****om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95 for så vidt angår fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, særlig artikel 183, litra b),under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2014 af 16. april 2014 om handelsordninger for visse varer fremstillet af landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 og (EF) nr. 614/2009 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 6, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽³⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin.
- (2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som fastsættelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser for importen af visse produkter bør ændres under hensyntagen til prisudsving alt efter oprindelse.
- (3) Forordning (EF) nr. 1484/95 bør derfor ændres.
- (4) For at foranstaltningen kan finde anvendelse så hurtigt som muligt, efter at de ajourførte data er blevet gjort tilgængelige, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 150 af 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør

*Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af
Landdistrikter*

BILAG

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (i EUR/100 kg)	Sikkerhed, jf. artikel 3 (i EUR/100 kg)	Oprindelse ⁽¹⁾
0207 12 10	Høns (såkaldte 70 pct.-høns), frosne	121,8	0	AR
0207 12 90	Høns (såkaldte 65 pct.-høns), frosne	142,0	0	AR
		158,9	0	BR
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns, frosne	281,0	6	AR
		177,5	41	BR
		284,9	5	CL
		211,5	27	TH
0207 27 10	Udskårne udbenede stykker af kalkun, frosne	331,0	0	BR
		344,5	0	CL
	Æg uden skal, tørrede	350,2	0	AR
1602 32 11	Tilberedninger af høns, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	171,3	39	BR

⁽¹⁾ Den statistiske lande- og områdefortegnelse er fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/2379**af 22. december 2016****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2016.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af
Landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	99,1
	TN	262,8
	TR	115,2
	ZZ	159,0
0707 00 05	MA	79,2
	TR	156,6
	ZZ	117,9
0709 93 10	MA	230,7
	TR	176,6
	ZZ	203,7
0805 10 20	TR	81,7
	ZA	70,9
	ZZ	76,3
0805 20 10	MA	67,6
	ZZ	67,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	163,3
	JM	129,1
	TR	77,1
	ZZ	123,2
	ZZ	123,2
0805 50 10	AR	76,7
	TR	79,2
	ZZ	78,0
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	87,8
	ZZ	87,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2016/2380

af 13. december 2016

om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien (EUMM Georgia) (EUMM GEORGIA/1/2016)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/452/FUSP af 12. august 2010 om Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien, EUMM Georgia ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til afgørelse 2010/452/FUSP er Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) bemyndiget til i overensstemmelse med traktatens artikel 38, stk. 3, at træffe de relevante afgørelser vedrørende den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien (EUMM Georgia), herunder at træffe afgørelse om udnævnelse af en missionschef.
- (2) Den 19. december 2014 vedtog PSC afgørelse EUMM GEORGIA/1/2014 ⁽²⁾, hvorved Kęstutis JANKAUSKAS udnævntes som missionschef for EUMM Georgia fra den 15. december 2014 til den 14. december 2015.
- (3) Den 13. november 2015 vedtog PSC afgørelse (FUSP) 2015/2200 (EUMM GEORGIA/1/2015) ⁽³⁾, hvorved mandatet for Kęstutis JANKAUSKAS som missionschef for EUMM Georgia forlængedes fra den 15. december 2015 til den 14. december 2016.
- (4) Den 12. december 2016 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2016/2238 ⁽⁴⁾, hvorved mandatet for EUMM Georgia forlængedes fra den 15. december 2016 til den 14. december 2018.
- (5) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik har foreslået at forlænge Kęstutis JANKAUSKAS' mandat som missionschef for EUMM Georgia fra den 15. december 2016 til den 14. december 2017 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Mandatet for Kęstutis JANKAUSKAS som missionschef for EUMM Georgia forlænges indtil den 14. december 2017.

⁽¹⁾ EUT L 213 af 13.8.2010, s. 43.

⁽²⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse EUMM GEORGIA/1/2014 af 19. december 2014 om udnævnelse af chefen for Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien (EUMM Georgia) (EUT L 369 af 24.12.2014, s. 78).

⁽³⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité afgørelse (FUSP) 2015/2200 af 13. november 2015 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien (EUMM Georgia) (EUMM GEORGIA/1/2015) (EUT L 313 af 28.11.2015, s. 40).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2238 af 12. december 2016 om ændring af afgørelse 2010/452/FUSP om Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien, EUMM Georgia (EUT L 337 af 13.12.2016, s. 15).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2016.

*På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komité's vegne
W. STEVENS
Formand*

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉS AFGØRELSE (FUSP) 2016/2381**af 14. december 2016****om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUCAP Sahel Mali/2/2016)**

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2014/219/FUSP af 15. april 2014 om Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1,under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/76 af 19. januar 2015 om iværksættelse af Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) og om ændring af afgørelse 2014/219/FUSP ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af afgørelse 2014/219/FUSP har Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) bemyndigelse til i overensstemmelse med traktatens artikel 38 at træffe relevante afgørelser med henblik på at varetage den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af missionen EUCAP Sahel Mali, herunder at træffe afgørelse om udnævnelse af en missionschef.
- (2) Den 26. maj 2014 vedtog PSC afgørelse EUCAP Sahel Mali/1/2014 ⁽³⁾ om udnævnelse af Albrecht CONZE til missionschef for EUCAP Sahel Mali fra den 26. maj 2014 til den 14. januar 2015.
- (3) Albrecht CONZEs mandat som missionschef for EUCAP Sahel Mali er blevet forlænget flere gange, senest ved PSC's afgørelse (FUSP) 2016/938 ⁽⁴⁾, som forlængede hans mandat som missionschef for EUCAP Sahel Mali indtil den 14. januar 2017.
- (4) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik har foreslået at forlænge Albrecht CONZEs mandat som missionschef for EUCAP Sahel Mali fra den 15. januar 2017 indtil den 14. juli 2017 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Mandatet for Albrecht CONZE som missionschef for EUCAP Sahel Mali forlænges indtil den 14. juli 2017.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2016.

*På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske
Komités vegne
W. STEVENS
Formand*

⁽¹⁾ EUT L 113 af 16.4.2014, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 13 af 20.1.2015, s. 5.

⁽³⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse EUCAP Sahel Mali/1/2014 af 26. maj 2014 om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali) (EUT L 164 af 3.6.2014, s. 43).

⁽⁴⁾ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2016/938 af 31. maj 2016 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions FSFP-mission i Mali (EUCAP Sahel Mali/1/2016) (EUT L 155 af 14.6.2016, s. 23).

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2016/2382**af 21. december 2016****om oprettelse af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi (ESDC) og om ophævelse af afgørelse 2013/189/FUSP**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 18. juli 2005 vedtog Rådet fælles aktion 2005/575/FUSP om oprettelse af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi (»ESDC«) ⁽¹⁾. Nævnte fælles aktion blev erstattet af Rådets fælles aktion 2008/550/FUSP ⁽²⁾. Sidstnævnte fælles aktion blev ophævet ved Rådets afgørelse 2013/189/FUSP ⁽³⁾.
- (2) I november 2008 vedtog Rådet det europæiske initiativ til udveksling af unge officerer inspireret af Erasmus ⁽⁴⁾, og det besluttede, at en gennemførelsesgruppe ville mødes inden for rammerne af ESDC's akademiske styrelsesråd.
- (3) Den 15. juli 2016 nåede ESDC's styringskomité til enighed om anbefalinger vedrørende ESDC's fremtidsperspektiver.
- (4) Uddannelsesaktiviteterne inden for rammerne af ESDC skal handle om området for FSFP/FUSP, herunder konfliktstabilisering, konfliktløsning og de nødvendige betingelser for bæredygtig udvikling.
- (5) Selv om ESDC hovedsageligt bør bestå af udstationeret personale, kan det være nødvendigt at besætte stillingen som administrativ og finansiel assistent med en kontraktansat.
- (6) EU-Udenrigstjenesten bør yde ESDC den støtte, der tidligere blev ydet af Generalsekretariatet for Rådet, jf. Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽⁵⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL I

OPRETTELSE, FORMÅL, MÅL OG OPGAVER*Artikel 1***Oprettelse**

Der oprettes herved et europæisk sikkerheds- og forsvarsakademi (»ESDC«).

⁽¹⁾ Rådets fælles aktion 2005/575/FUSP af 18. juli 2005 om oprettelse af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi (ESDC) (EUT L 194 af 26.7.2005, s. 15).

⁽²⁾ Rådets fælles aktion 2008/550/FUSP af 23. juni 2008 om oprettelse af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi (ESDC) og om ophævelse af fælles aktion 2005/575/FUSP (EUT L 176 af 4.7.2008, s. 20).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2013/189/FUSP af 22. april 2013 om oprettelse af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi (ESDC) og om ophævelse af fælles aktion 2008/550/FUSP (EUT L 112 af 24.4.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Rådets konklusioner om ESFP, 2903. samling i Rådet (eksterne forbindelser).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Opræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

*Artikel 2***Formål**

ESDC skal tilbyde uddannelse på europæisk plan inden for Unionens fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) inden for de bredere rammer af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) for at udvikle og fremme en fælles forståelse for FSFP og FUSP blandt civile og militære medarbejdere og indkredse og udbrede bedste praksis i forbindelse med forskellige FSFP- og FUSP-spørgsmål gennem sine uddannelsesaktiviteter («ESDC-uddannelsesaktiviteter»).

*Artikel 3***Mål**

ESDC har følgende mål:

- a) at fremme den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarskultur inden for Unionen yderligere og at fremme de principper, der er fastlagt i artikel 21, stk. 1, i TEU, uden for Unionen
- b) at fremme en bedre forståelse for FSFP som en væsentlig del af FUSP
- c) at forsyne EU-organer med kvalificerede medarbejdere, som kan arbejde effektivt med alle FSFP- og FUSP-spørgsmål
- d) at forsyne medlemsstaternes administrative myndigheder og stabe med kvalificerede medarbejdere, som har kendskab til EU-politikker, -institutioner og -procedurer inden for FSFP- og FUSP-området
- e) at sikre, at FSFP-missioners og -operationers medarbejdere får en fælles forståelse for FSFP-missioners og -operationers driftsprincipper og en følelse af fælles europæisk identitet
- f) at tilbyde uddannelse, der opfylder FSFP-missioners og -operationers uddannelsesbehov
- g) at støtte EU-partnerskaber på FSFP- og FUSP-området, navnlig partnerskaber med de lande, der deltager i FSFP-missioner
- h) at støtte civil krisestyring, herunder inden for konfliktforebyggelse, og etablering eller opretholdelse af de nødvendige betingelser for bæredygtig udvikling
- i) at fremme det europæiske initiativ til udveksling af unge officerer
- j) at bidrage til at fremme professionelle forbindelser og kontakter blandt deltagerne i uddannelsesaktiviteterne.

Hvor det er relevant, skal der lægges vægt på at sikre en sammenhæng med Unionens øvrige aktiviteter.

*Artikel 4***ESDC's opgaver**

1. ESDC's hovedopgaver er i overensstemmelse med dets formål og mål at tilrettelægge og gennemføre ESDC-uddannelsesaktiviteter inden for FSFP og FUSP.
2. ESDC-uddannelsesaktiviteterne skal omfatte:
 - a) grundkurser og videregående kurser, der fremmer den generiske forståelse af FSFP og FUSP
 - b) kurser, der udvikler lederevner
 - c) kurser, der direkte støtter FSFP-missioner og -operationer, herunder uddannelse forud for deployering eller under missioner eller operationer
 - d) kurser, der støtter EU-partnerskaber og lande, der deltager i FSFP-missioner og -operationer

- e) moduler, der støtter civil og militær uddannelse inden for FSFP- og FUSP-området
- f) FSFP- og FUSP-kurser, -seminarer, -programmer og -konferencer for specialiserede målgrupper eller med specifikt fokus
- g) fælles moduler, der afvikles under det europæiske initiativ til udveksling af unge officerer inspireret af Erasmus-programmet.

Selv om der ikke formelt er tale om ESDC-uddannelsesaktiviteter, skal ESDC også støtte og fremme europæiske semestre og fælles mastergrader under anvendelse af de i første afsnit nævnte fælles moduler.

Den i artikel 9 omhandlede styringskomité (»styringskomitéen«) kan træffe beslutning om øvrige uddannelsesaktiviteter.

3. Ud over de i stk. 2 nævnte aktiviteter skal ESDC navnlig:

- a) støtte de forbindelser, der skal etableres mellem de i artikel 5, stk. 1, nævnte institutter, der er involveret i det i nævnte stykke omhandlede netværk (»netværket«)
- b) installere og drive et e-læringsystem, der skal yde støtte til FSFP- og FUSP-uddannelsesaktiviteter eller under ekstraordinære omstændigheder skal anvendes som selvstændige uddannelsesaktiviteter
- c) udarbejde og fremstille uddannelsesmateriale inden for FSFP- og FUSP-området, bl.a. under anvendelse af allerede eksisterende relevant materiale
- d) støtte en alumnesammenslutning mellem tidligere deltagere
- e) støtte udvekslingsprogrammer inden for FSFP- og FUSP-området mellem medlemsstaternes uddannelsesinstitutter
- f) fungere som områdeadministrator af Goalkeeperprojektets Schoolmastermodul og yde bidrag til Unionens årlige FSFP-uddannelsesprogram gennem dette modul
- g) yde støtte til forvaltning af uddannelse inden for konfliktforebyggelse, civil krisestyring, etablering eller opretholdelse af de nødvendige betingelser for bæredygtig udvikling og initiativer vedrørende reform af sikkerhedssektoren samt fremme af IT-sikkerhed og bevidsthed om hybride trusler
- h) tilrettelægge og gennemføre en årlig netværkskonference, der samler relevante civile og militære eksperter i FSFP fra medlemsstaternes uddannelsesinstitutter og ministerier og, når det er hensigtsmæssigt, relevante eksterne uddannelsesaktører, og
- i) opretholde forbindelser med relevante aktører på området frihed, sikkerhed og retfærdighed og området for udvikling og samarbejde og med relevante internationale organisationer.

KAPITEL II

ORGANISATION

Artikel 5

Netværk

1. ESDC skal organiseres som et netværk, der samler institutter, læresteder, akademier, universiteter, institutioner og andre civile og militære aktører, der beskæftiger sig med sikkerheds- og forsvarsspørgsmål inden for Unionen, og som udpeges af medlemsstaterne, samt Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier (EUISS).

ESDC skal etablere tæt kontakt med EU-institutionerne og relevante EU-agenturer, navnlig

- a) med EU's Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (»Cepol«)
- b) med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»Frontex«)

- c) med Det Europæiske Forsvarsagentur (»EDA«)
 - d) med EU-Satellitcentret (»EU Satcen«), og
 - e) med Den Europæiske Politienhed (Europol).
2. Når det er hensigtsmæssigt, kan internationale, mellemstatslige, statslige eller ikkestatslige organisationer få status som associeret netværkspartner, for hvilket styringskomitéen vil fastsætte nærmere regler.
3. ESDC refererer overordnet til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»HR«).

Artikel 6

Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudiers rolle

1. Som medlem af ESDC-netværket samarbejder EUISS med ESDC ved at stille sin ekspertise og kapaciteter til videnindsamling til rådighed for ESDC-uddannelsesaktiviteter, herunder gennem EUISS-publikationer, inden for rammerne af sine egne kapaciteter.
2. EUISS lader navnlig EUISS-analytikere holde foredrag og bidrager til videreudvikling af ESDC's e-læringsindhold.
3. EUISS støtter også ESDC's alumnesammenslutning.

Artikel 7

Rets- og handleevne

1. ESDC skal have den nødvendige rets- og handleevne til at:
 - a) kunne udføre sine opgaver og virkeliggøre sine mål
 - b) indgå kontrakter og administrative ordninger, der er nødvendige for akademiets drift, herunder gennemføre udstationering af personale og rekruttere kontraktansatte samt indkøbe udstyr, navnlig undervisningsudstyr
 - c) indehave bankkonti, og
 - d) optræde som part i retssager.
2. Ethvert ansvar, der måtte opstå som følge af kontrakter, der indgås af ESDC, dækkes af de midler, det har til rådighed i medfør af artikel 16 og 17.

Artikel 8

Struktur

Der oprettes følgende struktur under ESDC:

- a) styringskomitéen med ansvar for den overordnede koordinering og ledelse af ESDC-uddannelsesaktiviteterne
- b) det akademiske styrelsesråd (»styrelsesrådet«) til sikring af kvaliteten af og sammenhængen i ESDC-uddannelsesaktiviteterne

- c) chefen for ESDC (»chefen«), ESDC's eneste retlige repræsentant, som er ansvarlig for den finansielle og administrative forvaltning af ESDC samt for at rådgive komitéen og styrelsesrådet ved tilrettelæggelsen og ledelsen af ESDC-aktiviteter
- d) ESDC-sekretariatet (»sekretariatet«), der skal bistå chefen ved varetagelsen af dennes opgaver og navnlig ved at bistå styrelsesrådet med at sikre den samlede kvalitet af og sammenhængen i ESDC-uddannelsesaktiviteterne.

Artikel 9

Styringskomitéen

1. Styringskomitéen, der består af en repræsentant for hver medlemsstat, der udpeges af denne, er ESDC's besluttende organ. Hvert medlem af komitéen kan være repræsenteret eller ledsaget af en suppleant.
2. Medlemmer af styringskomitéen kan under komitéens møder være ledsaget af eksperter.
3. Styringskomitéens formandskab varetages af en repræsentant for HR, der har en passende erfaring. Komitéen mødes mindst fire gange om året.
4. Repræsentanter fra lande, der tiltræder Unionen, kan deltage i styringskomitéens møder som aktive observatører.
5. Chefen, andet ESDC-personale, formanden for styrelsesrådet og, om nødvendigt, formændene for dets forskellige sammensætninger samt en repræsentant for Kommissionen og andre EU-institutioner, herunder EU-Udenrigstjenesten, deltager i styringskomitéens møder uden stemmeret.
6. Styringskomitéen har til opgave at:
 - a) vedtage og regelmæssigt ajourføre ESDC's uddannelsesaktiviteter, så det afspejler de vedtagne ESDC-uddannelseskra
 - b) godkende ESDC's årlige akademiske program
 - c) udvælge og prioritere de uddannelsesaktiviteter, der foregår under ESDC, under hensyntagen til de ressourcer, der er stillet til rådighed for ESDC, og de kortlagte uddannelseskra
 - d) udvælge den eller de medlemsstater, hvor ESDC-uddannelsesaktiviteterne skal foregå, og de institutter, der skal gennemføre dem
 - e) beslutte at åbne op for deltagelse fra tredjestater i ESDC-uddannelsesaktiviteter inden for den generelle politiske ramme, der er fastlagt af Den Udenrigs- og sikkerhedspolitiske Komité
 - f) vedtage læseplanerne for alle ESDC-uddannelsesaktiviteter
 - g) tage evalueringsrapporterne om kurserne til efterretning
 - h) notere sig den generelle årsberetning om ESDC-uddannelsesaktiviteter og vedtage anbefalingerne deri, som sendes til Rådets relevante organer
 - i) opstille overordnede retningslinjer for arbejdet i styrelsesrådet
 - j) udnævne formændene for det akademiske styrelsesråd og dets forskellige sammensætninger
 - k) træffe de nødvendige afgørelser vedrørende ESDC's drift i det omfang, det ikke tilkommer andre organer at træffe dem
 - l) godkende det årlige budget og ethvert ændringsbudget på forslag af chefen
 - m) godkende årsregnskabet og meddele decharge til chefen

- n) godkende yderligere bestemmelser vedrørende udgifter, der forvaltes af ESDC
 - o) godkende enhver finansieringsaftale og teknisk ordning med Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, et EU-agentur eller en medlemsstat angående finansieringen eller gennemførelsen af ESDC's udgifter
 - p) bidrage til processen til udvælgelse af chefen som fastsat i artikel 11, stk. 3.
7. Styringskomitéen godkender selv sin forretningsorden.
8. Bortset fra i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 6, i de finansielle regler vedrørende udgifter finansieret af ESDC og finansieringen heraf, træffer styringskomitéen afgørelse ved kvalificeret flertal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 10

Det akademiske styrelsesråd

1. Styrelsesrådet består af ledende repræsentanter for de civile og militære institutter og andre aktører, som medlemsstaterne udpeger til at støtte gennemførelsen af ESDC-uddannelsesaktiviteter, og af EUISS's direktør eller dennes repræsentant.
2. Formanden for styrelsesrådet udpeges af styringskomitéen blandt styrelsesrådets medlemmer.
3. Repræsentanter for Kommissionen og for EU-Udenrigstjenesten indbydes til at deltage i styrelsesrådets møder.
4. Ledende repræsentanter for de associerede netværkspartnere indbydes til at deltage i styrelsesrådets møder som aktive observatører.
5. Akademiske eksperter og højtstående embedsmænd fra EU-institutioner og nationale institutioner kan indbydes til at overvære møderne som observatører. Når det er hensigtsmæssigt og efter en konkret og individuel vurdering, kan akademiske eksperter og højtstående embedsmænd, som repræsenterer institutter, der ikke er medlemmer af netværket, indbydes til at deltage i styrelsesrådets møder.
6. Styrelsesrådet har til opgave at:
 - a) give akademisk rådgivning og anbefalinger til styringskomitéen
 - b) gennemføre det vedtagne årlige akademiske program gennem netværket
 - c) føre tilsyn med e-læringssystemet
 - d) udarbejde læseplaner for alle ESDC-uddannelsesaktiviteter
 - e) sørge for almindelig koordinering af ESDC-uddannelsesaktiviteter mellem alle institutter
 - f) evaluere standarden af det foregående akademiske års uddannelsesaktiviteter
 - g) forelægge styringskomitéen forslag til uddannelsesaktiviteter i det kommende akademiske år
 - h) sikre systematisk evaluering af alle ESDC-uddannelsesaktiviteter og godkende evalueringsrapporterne om kurserne
 - i) bidrage til udkastet til den generelle årsberetning om ESDC's aktiviteter
 - j) støtte gennemførelsen af det europæiske initiativ til udveksling af unge officerer inspireret af Erasmus-programmet.
7. For at udføre sine opgaver kan styrelsesrådet mødes i forskellige projektorienterede sammensætninger. Styringskomitéen vedtager disse sammensætninger og styrelsesrådet udarbejder bestemmelser og ordninger for, hvordan disse sammensætninger skal oprettes og fungere. Hver sammensætning aflægger mindst en gang årligt rapport om sine aktiviteter til styrelsesrådet, hvorefter dens mandat kan forlænges.

8. Et medlem af ESDC-sekretariatet støtter og bistår styrelsesrådet og de enkelte sammensætninger heraf. Medlemmet deltager i møderne uden stemmeret. Hvis det ikke er muligt at udpege en anden kandidat, kan medlemmet samtidig lede møderne.

9. Forretningsordenen for styrelsesrådet og de enkelte sammensætninger heraf vedtages af styringskomitéen.

Artikel 11

Chefen

1. Chefen:

- a) er ansvarlig for ESDC-uddannelsesaktiviteterne
- b) er ESDC's eneste retlige repræsentant
- c) er ansvarlig for den finansielle og administrative forvaltning af ESDC
- d) rådgiver komitéen og styrelsesrådet og støtter deres arbejde, og
- e) fungerer som ESDC's repræsentant for uddannelsesaktiviteter i og uden for netværket.

2. Kandidater til stillingen som chef skal være personer med anerkendt langvarig ekspertise i og erfaring med uddannelse. Medlemsstaterne kan indstille kandidater til stillingen som chef. EU-institutionernes og EU-Udenrigstjenestens personale kan ansøge om stillingen i overensstemmelse med gældende regler.

3. Forhåndsudvælgelsesprocessen tilrettelægges under HR's ansvar. Forhåndsudvælgelsespanelet sammensættes af tre repræsentanter for EU-Udenrigstjenesten. Formandskabet varetages af formanden for styringskomitéen. På grundlag af resultaterne af forhåndsudvælgelsen forelægger HR styringskomitéen en henstilling med en liste over mindst tre kandidater, idet kandidaterne anføres på listen i den af forhåndsudvælgelsespanelet foretrukne rækkefølge. Mindst halvdelen af kandidaterne på listen bør være fra medlemsstaterne. Kandidaterne forelægger deres vision for ESDC for styringskomitéen, hvorefter medlemsstaterne opfordres til at rangordne kandidaterne ved en skriftlig, hemmelig afstemning. Chefen udnævnes af HR som personale i EU-Udenrigstjenesten.

4. Chefens opgaver er navnlig at:

- a) træffe alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at ESDC's aktiviteter fungerer effektivt, herunder indføre interne administrative bestemmelser og offentliggøre meddelelser og cirkulærer
- b) udarbejde det foreløbige udkast til ESDC's årsberetning og det foreløbige udkast til arbejdsprogram til forelæggelse for styringskomitéen på baggrund af forslag fra styrelsesrådet
- c) koordinere gennemførelsen af ESDC's arbejdsprogram
- d) opretholde kontakt til de relevante myndigheder i medlemsstaterne
- e) opretholde kontakt til relevante eksterne uddannelsesaktører inden for FSFP- og FUSP-området
- f) om nødvendigt indgå tekniske ordninger om ESDC-uddannelsesaktiviteter med de relevante myndigheder og uddannelsesaktører inden for FSFP- og FUSP-området
- g) udføre enhver anden opgave, som styringskomitéen pålægger vedkommende.

5. Chefen er ansvarlig for den finansielle og administrative forvaltning af ESDC og navnlig for at:

- a) opstille budgetforslag og forelægge dem for styringskomitéen
- b) vedtage budgetterne, efter at de er godkendt af styringskomitéen
- c) være anvisningsberettiget for ESDC's budget
- d) åbne en eller flere bankkonti på vegne af ESDC

- e) forhandle, forelægge styringskomitéen og indgå enhver finansieringsaftale og/eller teknisk ordning med Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten eller en medlemsstat angående finansieringen og/eller gennemførelsen af ESDC's udgifter
 - f) udvælge sekretariatets personale bistået af et udvælgelsespanel
 - g) på ESDC's vegne forhandle og undertegne enhver brevveksling angående udstationering af sekretariatspersonale til ESDC
 - h) på ESDC's vegne forhandle og undertegne enhver ansættelseskontrakt for personale, der aflønnes over ESDC's budget
 - i) repræsentere ESDC generelt i forbindelse med alle retsakter med finansielle konsekvenser
 - j) forelægge styringskomitéen ESDC's årsregnskab.
6. Chefen er ansvarlig for sine aktiviteter over for styringskomitéen.

Artikel 12

ESDC's sekretariat

1. Sekretariatet bistår chefen ved varetagelsen af vedkommendes opgaver.
2. Sekretariatet bistår styringskomitéen, styrelsesrådet, herunder dets sammensætninger, og institutterne ved forvaltningen, koordineringen og tilrettelæggelsen af ESDC-uddannelsesaktiviteterne.
3. Sekretariatet støtter styrelsesrådet i og bistår det med at sikre den samlede kvalitet af og sammenhængen i ESDC-uddannelsesaktiviteterne og at sikre, at de vedbliver med at være i overensstemmelse med Unionens politikudvikling. Det bidrager navnlig til at sikre, at alle faser i leveringen af en uddannelsesaktivitet fra udarbejdelse af læseplaner og indholdet til den metodologiske tilgang afspejler de højest mulige standarder.
4. Hvert af de institutter, der udgør ESDC's netværk, udpeger et kontaktpunkt for sekretariatet, som skal varetage organisatoriske og administrative spørgsmål i forbindelse med tilrettelæggelsen af ESDC-uddannelsesaktiviteterne.
5. Sekretariatet arbejder tæt sammen med Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 13

ESDC's personale

1. ESDC's personale består af:
 - a) personale, der er udstationeret i ESDC af EU-institutioner, EU-Udenrigstjenesten og EU-agenturer
 - b) nationale eksperter, der er udstationeret i ESDC af medlemsstaterne
 - c) kontraktansatte, når der ikke er fundet en national ekspert til stillingen som administrativ og finansiell assistent og efter styringskomitéens godkendelse.
2. ESDC kan modtage praktikanter og gæsteforskere.
3. Antallet af ESDC-ansatte fastlægges af styringskomitéen sammen med budgettet for det efterfølgende år, og det har en klar sammenhæng med antallet af ESDC-uddannelsesaktiviteter og andre opgaver som fastlagt i artikel 4.

4. HR's afgørelse om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter i EU-Udenrigstjenesten ⁽¹⁾ finder tilsvarende anvendelse på nationale eksperter, der udstationeres i ESDC af medlemsstaterne. EU-personalevedtægten forbliver gældende for personale, som EU-institutioner har udstationeret til ESDC, herunder kontraktansatte, der aflønnes over ESDC's budget.
5. På HR's forslag fastlægger styringskomitéen i fornødent omfang ansættelsesvilkårene for praktikanter og gæsteforskere.
6. ESDC's personale kan ikke indgå kontrakter eller indgå nogen form for finansielle forpligtelser på ESDC's vegne uden chefens forudgående skriftlige tilladelse.

KAPITEL III

FINANSIERING

Artikel 14

Bidrag i naturalier til uddannelsesaktiviteter

1. Hver medlemsstat, EU-institution, EU-agentur og institut samt EU-Udenrigstjenesten afholder selv alle deres omkostninger i forbindelse med deltagelse i ESDC, herunder lønninger, godtgørelser, rejse- og opholdsudgifter og udgifter i forbindelse med organisatorisk og administrativ støtte til ESDC-uddannelsesaktiviteter.
2. Hver deltager i ESDC-uddannelsesaktiviteter afholder selv alle omkostninger i forbindelse med sin deltagelse.

Artikel 15

Støtte fra EU-Udenrigstjenesten

1. EU-Udenrigstjenesten afholder omkostningerne i forbindelse med placeringen af chefen og ESDC-sekretariatet i EU-Udenrigstjenestens lokaler, herunder omkostninger ved informationsteknologi, udstationering af chefen og udstationering af én assisterende medarbejder til ESDC-sekretariatet.
2. EU-Udenrigstjenesten yder ESDC den administrative støtte, der er nødvendig for at rekruttere og forvalte sit personale og for at gennemføre sit budget.

Artikel 16

Bidrag fra EU-budgettet

1. ESDC modtager et årligt eller flerårigt bidrag over Unionens almindelige budget. Dette bidrag kan navnlig dække udgifterne til støtte af uddannelsesaktiviteter og udgifterne til nationale eksperter, der udstationeres i ESDC af medlemsstaterne, samt til højst én kontraktansat.
2. Det finansielle referencebeløb, der skal dække udgifter relateret til ESDC i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017, er 700 000 EUR. Det finansielle referencebeløb for de efterfølgende perioder fastsættes af Rådet efter henstilling fra styringskomitéen.
3. Efter en afgørelse vedtaget af Rådet, som omhandlet i stk. 2, forhandler chefen med Kommissionen om en finansieringsaftale.

Artikel 17

Frivillige bidrag

1. Med henblik på at finansiere specifikke aktiviteter kan ESDC modtage og forvalte frivillige bidrag fra medlemsstater og institutter eller andre bidragsydere. Sådanne bidrag formålsbestemmes specifikt af ESDC.

⁽¹⁾ Afgørelse vedtaget af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 23. marts 2011 om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EUT C 12 af 14.1.2012, s. 8).

2. Tekniske ordninger for de i stk. 1 omhandlede bidrag forhandles af chefen.

Artikel 18

Projektgennemførelse

1. ESDC kan ansøge om forskningsprojekter og andre projekter inden for FUSP-området. ESDC kan optræde som projektkoordinator eller medlem. Chefen kan tilknyttes et sådant projekts »rådgivende udvalg«. Chefen kan delegere denne opgave til en af formændene for det akademiske styrelsesråds sammensætninger eller til et medlem af ESDC's sekretariat.
2. Bidrag fra disse projekter skal fremgå af ESDC's (ændrede) budget og formålsbestemmes og anvendes i overensstemmelse med ESDC's opgaver og mål.

Artikel 19

Finansielle regler

De finansielle regler i bilaget finder anvendelse på udgifter finansieret af ESDC og på finansieringen af sådanne udgifter.

KAPITEL IV

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 20

Deltagelse i ESDC-uddannelsesaktiviteter

1. Statsborgere fra alle medlemsstater og tiltrædende stater skal kunne deltage i alle ESDC-uddannelsesaktiviteter. De institutter, der tilrettelægger og gennemfører uddannelse, skal sikre, at dette princip finder anvendelse uden undtagelse.
2. Statsborgere fra lande, der er kandidat til optagelse i Unionen, og eventuelt andre tredjelande og organisationer skal principielt også kunne deltage i ESDC-uddannelsesaktiviteterne, navnlig de uddannelsesaktiviteter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra d).
3. Deltagerne skal være civile medarbejdere eller medarbejdere fra diplomati, politi eller militær, der beskæftiger sig med aspekter af FSFP og FUSP, og eksperter, der skal udsendes i FSFP-missioner eller -operationer.

Repræsentanter for bl.a. internationale organisationer, ikkestatslige organisationer, akademiske institutioner og medierne samt for erhvervslivet kan indbydes til at deltage i ESDC-uddannelsesaktiviteter.

4. Deltagere, der har gennemført et ESDC-kursus, modtager et kursusbevis underskrevet af HR. Styringskomitéen tager løbende de nærmere enkeltheder i forbindelse med kursusbeviset op til revision. Medlemsstaterne og EU-institutionerne anerkender kursusbeviset.

Artikel 21

Samarbejde

ESDC samarbejder med internationale organisationer og andre relevante aktører såsom tredjelandes nationale uddannelsesinstitutioner, navnlig, men ikke begrænset til dem, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, og trækker på deres ekspertise.

*Artikel 22***Sikkerhedsforskrifter**

Bestemmelserne i Rådets afgørelse 2013/488/EU ⁽¹⁾ finder anvendelse på ESDC.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 23***Kontinuitet**

De regler og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af afgørelse 2013/189/FUSP, forbliver gyldige med henblik på gennemførelse af nærværende afgørelse, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i nærværende afgørelse, og indtil de ændres eller ophæves.

*Artikel 24***Ophævelse**

Afgørelse 2013/189/FUSP ophæves.

*Artikel 25***Ikrafttræden og udløb**

1. Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2017. Den gennemgås og revideres efter behov og under alle omstændigheder senest seks måneder før udløbsdatoen.
2. Denne afgørelse udløber den 2. januar 2021.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2016.

På Rådets vegne
M. LAJČÁK
Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

BILAG

Finansielle regler vedrørende udgifter finansieret af ESDC og finansieringen af ESDC's udgifter

Artikel 1

Budgetprincipper

1. ESDC's budget, der opstilles i euro, er det dokument, der for hvert regnskabsår forudgående angiver og godkender de samlede indtægter og udgifter, der finansieres af ESDC.
2. Der skal på budgettet være balance mellem indtægter og udgifter.
3. Enhver indtægt og udgift finansieret af ESDC skal konteres en budgetpost.

Artikel 2

Vedtagelse af budgetter

1. Hvert år skal chefen opstille et budgetforslag for det kommende regnskabsår, der starter den 1. januar og slutter den 31. december samme år. Budgetforslaget indeholder de bevillinger, der skønnes nødvendige til dækning af de udgifter, der skal finansieres af ESDC i den pågældende periode, samt et overslag over de indtægter, der forventes at dække udgifterne.
2. Bevillingerne opdeles om nødvendigt efter art eller formål på kapitler og artikler. Forslaget indeholder detaljerede anmærkninger for hver artikel.
3. Indtægterne består af medlemsstaternes eller andre bidragsyderes frivillige bidrag og det årlige bidrag fra Den Europæiske Unions budget.
4. Chefen forelægger styringskomitéen en detaljeret rapport over budgettet for det foregående regnskabsår senest den 31. marts. Chefen forelægger styringskomitéen budgetforslaget for det følgende regnskabsår senest den 31. juli.
5. Styringskomitéen godkender budgetforslaget senest den 31. oktober.
6. Hvis ESDC modtager et flerårigt bidrag over Unionens almindelige budget, godkender styringskomitéen det årlige budget ved konsensus.

Artikel 3

Bevillingsoverførsler

I tilfælde af uforudsete omstændigheder kan beslutninger om at overføre bevillinger mellem budgetposter eller -konti af det i artikel 16 omhandlede bidrag, som ikke overstiger 25 % af nævnte budgetposter eller -konti, træffes af chefen, som holder styringskomitéen orienteret om sådanne overførsler. Overførsler af bevillinger mellem budgetposter eller -konti, som overstiger 25 % af budgetposterne eller -kontiene, forelægges styringskomitéen til godkendelse i et ændret budget.

Artikel 4

Bevillingsfremførsler

1. Bevillinger, der er nødvendige for at betale for retlige forpligtelser, som er indgået senest den 31. december i et regnskabsår, fremføres til det følgende regnskabsår.

2. Bevillinger, der hidrører fra frivillige bidrag, fremføres til det følgende regnskabsår.
3. Bevillinger, der hidrører fra projekter, fremføres til det følgende regnskabsår.
4. Chefen kan med styringskomitéens godkendelse fremføre andre bevillinger i budgettet til det følgende regnskabsår.
5. Andre bevillinger bortfalder ved regnskabsårets udgang.

Artikel 5

Budgettets gennemførelse og forvaltning af personalet

ESDC udnytter så vidt muligt Unionens, navnlig EU-Udenrigstjenestens, bestående administrative strukturer med henblik på gennemførelsen af budgettet og forvaltningen af dets personale.

Artikel 6

Bankkonti

1. ESDC's bankkonti åbnes hos et førsteklases pengeinstitut med hovedsæde i en af EU-medlemsstaterne og skal være eurokonti på anfordring eller med kort opsigelse.
2. Bankkonti må ikke overtrækkes.

Artikel 7

Betalinger

Enhver betaling fra en af ESDC's bankkonti underskrives både af chefen for ESDC og et andet medlem af ESDC's personale.

Artikel 8

Regnskabsføring

1. Chefen påser, at der i overensstemmelse med de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, føres konti, der viser ESDC's indtægter, udgifter og en fortegnelse over aktiver.
2. Chefen forelægger styringskomitéen årsregnskabet for et givent regnskabsår sammen med den detaljerede rapport, der er nævnt i artikel 2, stk. 4, senest den efterfølgende 31. marts.
3. De nødvendige regnskabstjenester skal outsources.

Artikel 9

Revision

1. ESDC's regnskaber revideres årligt.
2. De nødvendige revisionstjenester kan outsources.
3. Revisionsberetningen og den detaljerede rapport, der er nævnt i artikel 2, stk. 4, gøres tilgængelig for styringskomitéen.

*Artikel 10***Decharge**

1. Styringskomitéen beslutter på grundlag af den detaljerede rapport, årsregnskaberne og den årlige revisionsberetning, hvorvidt chefen skal meddeles decharge for gennemførelsen af ESDC's budget.
 2. Chefen træffer alle egnede foranstaltninger til at godtgøre over for styringskomitéen, at der kan meddeles decharge, og i givet fald efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge.
-

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2016/2383**af 21. december 2016****om EU-støtte til aktiviteter udført af Den Internationale Atomenergiorganisation på området nuklear sikkerhed og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28 og artikel 31, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 Den Europæiske Unions strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (»strategien«), der i kapitel III indeholder en oversigt over foranstaltninger til at bekæmpe sådan spredning, som skal træffes både i Unionen og i tredjelande.
- (2) Unionen er aktivt i gang med at gennemføre strategien og iværksætte de foranstaltninger, der er opført i oversigten i strategiens kapitel III, navnlig ved at stille finansielle midler til rådighed for specifikke projekter, der gennemføres af multilaterale organisationer såsom Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA).
- (3) Rådet vedtog den 17. november 2003 fælles holdning 2003/805/FUSP ⁽¹⁾ om styrkelse af multilaterale aftaler og fremme af deres universelle karakter på området for ikkespredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler. I denne fælles holdning opfordres der bl.a. til at fremme indgåelse af generelle IAEA-kontrolaftaler og tillægsprotokoller, og Unionen forpligtes til at arbejde hen imod at gøre de generelle kontrolaftaler og tillægsprotokoller til normen i IAEA's verifikationsordning.
- (4) Rådet vedtog den 17. maj 2004 fælles aktion 2004/495/FUSP ⁽²⁾ om støtte til IAEA's aktiviteter under dens nukleare sikkerhedsprogram og inden for rammerne af gennemførelsen af strategien.
- (5) Rådet vedtog den 18. juli 2005 fælles aktion 2005/574/FUSP ⁽³⁾ om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af strategien.
- (6) Rådet vedtog den 12. juni 2006 fælles aktion 2006/418/FUSP ⁽⁴⁾ om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af strategien.
- (7) Rådet vedtog den 14. april 2008 fælles aktion 2008/314/FUSP ⁽⁵⁾ om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af strategien.

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2003/805/FUSP af 17. november 2003 om styrkelse af multilaterale aftaler og fremme af deres universelle karakter på området for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler (EUT L 302 af 20.11.2003, s. 34)

⁽²⁾ Rådets fælles aktion 2004/495/FUSP af 17. maj 2004 om støtte til IAEA's aktiviteter under dens nukleare sikkerhedsprogram og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 182 af 19.5.2004, s. 46).

⁽³⁾ Rådets fælles aktion 2005/574/FUSP af 18. juli 2005 om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 193 af 23.7.2005, s. 44)

⁽⁴⁾ Rådets fælles aktion 2006/418/FUSP af 12. juni 2006 om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 165 af 17.6.2006, s. 20).

⁽⁵⁾ Rådets fælles aktion 2008/314/FUSP af 14. april 2008 om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 107 af 17.4.2008, s. 62).

- (8) Rådet vedtog den 27. september 2010 afgørelse 2010/585/FUSP ⁽¹⁾ om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af strategien.
- (9) Rådet vedtog den 21. oktober 2013 afgørelse 2013/517/FUSP ⁽²⁾ om EU-støtte til Den Internationale Atomenergiorganisations aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af strategien.
- (10) Den 8. maj 2016 trådte ændringen af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer («ændringen af konventionen») i kraft. Unionen og dets medlemsstater fremmede ændringen gennem diplomatisk outreach og finansiering af IAEA-aktiviteterne i denne forbindelse. Efter dens ikrafttræden er en fortsat indsats nødvendig for at sikre national håndhævelse og universalisering af ændringen af konventionen.
- (11) IAEA forfølger samme mål som dem, der er omhandlet i betragtning 3-10, ved gennemførelse af IAEA's nukleare sikkerhedsplan, som udelukkende finansieres gennem frivillige bidrag til IAEA's Fond for Nuklear Sikkerhed.
- (12) Unionen forpligter sig til at styrke den nukleare sikkerhed i hele verden og er rede til fortsat at bistå tredjelande hermed. Unionen hilser det velkommen, at der for nylig er taget skridt til at styrke IAEA's nukleare sikkerhedsprogram, og at IAEA fra den 5. til den 9. december 2016 er vært for den internationale konference om nuklear sikkerhed: forpligtelser og tiltag. Unionen agter at opretholde bæredygtigheden og effektiviteten i forbindelse med gennemførelsen af fælles aktion 2004/495/FUSP, 2005/574/FUSP, 2006/418/FUSP, 2008/314/FUSP og afgørelse 2010/585/FUSP («tidligere fælles aktioner og afgørelser») til støtte for IAEA's nukleare sikkerhedsplaner og forpligter sig til at yde yderligere støtte med henblik på vedtagelse af IAEA's nukleare sikkerhedsplan for 2018-2021. Der vil være tæt koordination med EU's initiativ vedrørende kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare (CBRN) ekspertisecentre og med andre initiativer og programmer for at undgå dobbeltarbejde og maksimere omkostningseffektiviteten og den fortsatte risikoreduktion.
- (13) Den tekniske gennemførelse af denne afgørelse bør overlades til IAEA, som på grundlag af sin mangeårige og bredt anerkendte ekspertise på området nuklear sikkerhed kan styrke den relevante kapacitet i mållandene væsentligt. De projekter, som Unionen støtter, kan kun finansieres gennem frivillige bidrag til IAEA's Fond for Nuklear Sikkerhed. Sådanne bidrag, som Unionen skal yde, vil være medvirkende til, at IAEA kan spille en nøglerolle på området nuklear sikkerhed ved at støtte landenes indsats for at opfylde deres nukleare sikkerhedsforpligtelser.
- (14) Ansvar for nuklear sikkerhed i en stat påhviler udelukkende staten —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Med henblik på at sikre umiddelbar og praktisk gennemførelse af visse elementer i strategien støtter Unionen IAEA's aktiviteter på området nuklear sikkerhed for at fremme følgende målsætninger:
- at opnå fremskridt i retning af universalisering af de internationale instrumenter vedrørende ikkespredning og nuklear sikkerhed
 - at bistå stater med at etablere den nationale tekniske, videnskabelige og menneskelige kapacitet, der er nødvendig for effektiv og bæredygtig nuklear sikkerhed
 - at styrke forebyggelses-, afslørings- og reaktionskapaciteten og kapaciteten til at beskytte mennesker, ejendom, miljøet og samfundet mod kriminelle eller forsætlige uautoriserede handlinger, der omfatter nukleare eller andre radioaktive materialer uden for reguleringskontrol
 - at forbedre afsløring og imødegåelse af ulovlig handel med nukleare og andre radioaktive materialer
 - at bidrage til computersikkerhed på det nukleare område

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/585/FUSP af 27. september 2010 om støtte til IAEA's aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 259 af 1.10.2010, s. 10).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/517/FUSP af 21. oktober 2013 om EU-støtte til Den Internationale Atomenergiorganisations aktiviteter på områderne nuklear sikkerhed og kontrol og inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (EUT L 281 af 23.10.2013, s. 6).

- f) at styrke sikkerheden for radioaktive kilder og at bringe dem til sikker oplagring i de lande, der har behov for støtte, herunder tilbageførsel til oprindelseslandet eller leverandøren
 - g) at forbedre den fysiske beskyttelse af nukleare og andre radioaktive materialer.
2. Projekterne skal sigte mod:
- a) at sikre bæredygtigheden og effektiviteten af den støtte, der er ydet i henhold til de tidligere fælles aktioner og afgørelser
 - b) at styrke staters nationale støtteinfrastruktur vedrørende nuklear sikkerhed
 - c) at styrke staters lovgivning og regulering
 - d) at styrke nukleare sikkerhedssystemer og foranstaltninger vedrørende nukleare og andre radioaktive materialer
 - e) at styrke staters institutionelle infrastruktur og evne til at håndtere nukleare og radioaktive materialer uden for reguleringskontrol
 - f) at styrke staters beredskab vedrørende og modstandsdygtighed over for cyberkriminalitet og at begrænse følgerne heraf for den nukleare sikkerhed
 - g) at styrke uddannelseskapaleten på området nuklear sikkerhed
 - h) at sikre fokuseret og fortsat støtte til gennemførelse og universalisering af ændringen af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.
3. Forberedelserne til denne afgørelse skal bygge på de oplysninger, som IAEA allerede har til rådighed, og resultaterne af de opgaver, der er udført i henhold til de tidligere fælles aktioner og afgørelser.
4. Bilaget indeholder en detaljeret beskrivelse af projekterne. Lister over mållande skal bygge på en fastlæggelse af behov efter en analyse af mangler som afspejlet i eventuelle eksisterende integrerede planer for nuklear sikkerhedsstøtte (INSSP) eller på et godkendt forslag fra IAEA's sekretariat. Lister over begunstigede stater og over underregioner bør opstilles af Unionens medlemsstater i samråd med IAEA.

Artikel 2

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»HR«) er ansvarlig for gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Projekterne i artikel 1, stk. 2, gennemføres med IAEA som gennemførelsesinstans. IAEA udfører denne opgave under HR's ansvar. Med henblik herpå indgår HR de nødvendige ordninger med IAEA.

Artikel 3

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede projekter er på 9 361 204,23 EUR.
2. De udgifter, der finansieres over det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Unionens budget.
3. Kommissionen overvåger, at de i stk. 1 omhandlede udgifter forvaltes korrekt. Med henblik herpå indgår den en finansieringsaftale med IAEA. Det skal fremgå af aftalen, at IAEA sikrer, at Unionens bidrag bliver synligt i en grad, der svarer til dets størrelse.

4. Kommissionen bestræber sig på at indgå den finansieringsaftale, der er omhandlet i stk. 3, snarest muligt efter denne afgørelses ikrafttræden. Den underretter Rådet om eventuelle vanskeligheder i forbindelse med denne proces og om datoen for indgåelse af finansieringsaftalen.

Artikel 4

1. HR aflægger rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse på grundlag af regelmæssige rapporter fra IAEA. Disse rapporter skal danne grundlag for Rådets evaluering.
2. Kommissionen forelægger oplysninger om de finansielle aspekter af gennemførelsen af de projekter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2.

Artikel 5

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
2. Den udløber 36 måneder efter datoen for indgåelse af finansieringsaftalen mellem Kommissionen og IAEA eller 12 måneder efter vedtagelsen, hvis der ikke inden denne dato er indgået en finansieringsaftale.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2016.

På Rådets vegne
M. LAJČÁK
Formand

BILAG

Unionens støtte til IAEA's aktiviteter på området nuklear sikkerhed inden for rammerne af gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben

Støtteberettigelse og udvælgelse af modtagende stater

De stater, der er berettiget til at modtage støtte i henhold til denne afgørelse, omfatter alle IAEA's medlemsstater, der har behov for støtte på området nuklear sikkerhed, under forudsætning af en EU-afgørelse på grundlag af forslag fra IAEA. Ændringer til forslagene kan fremsættes af IAEA skriftligt til Unionen med en begrundelse for de foreslåede ændringer. Disse ændringer vil blive gennemført efter Unionens samtykke. Valget af modtagende stater (»begunstigede lande«) som anført i denne afgørelse bør baseres på vurderinger og oplysninger, som IAEA allerede har til rådighed også under tidligere rådsafgørelser, og i samråd med de relevante rådsorganer med henblik på at sikre størst mulig virkning af tiltaget. En tæt koordinering med initiativet vedrørende ekspertisecentre, projekter finansieret af Europa-Kommissionen samt andre initiativer og programmer vil blive iværksat for at undgå dobbeltarbejde og maksimere omkostningseffektiviteten og den fortsatte risikoreduktion gennem møder i ledelsen for initiativet vedrørende EU's CBRN-ekspertisecentre under de årlige møder mellem Det Fælles Forskningscenter og IAEA's sekretariat og i tilknytning til det årlige plenarmøde for støttecentre for nuklear sikkerhed (NSSC). Anvendelse af midler til bestemte aktiviteter vil være i overensstemmelse med Unions prioriteter og være underlagt regelmæssig forudgående konsultation. Andre stater end de begunstigede lande er værter for nogle aktiviteter som f.eks. regionale uddannelseskurser (RTC) og internationale uddannelseskurser (ITC). Dette udgør et bidrag til IAEA's aktiviteter fra værtslandet.

Hvert projekt omfatter en liste over potentielle begunstigede lande, der er aftalt mellem Unionen og IAEA. Projekterne bliver gennemført i de udvalgte stater i disse regioner og kan omfatte aktiviteter på følgende områder:

1. bæredygtighed og effektivitet af den støtte, der er ydet i henhold til de tidligere fælles aktioner og afgørelser
2. styrkelse af staters nationale støtteinfrastruktur vedrørende nuklear sikkerhed
3. styrkelse af staters lovgivning og regulering
4. styrkelse af nukleare sikkerhedssystemer og foranstaltninger vedrørende nukleare og andre radioaktive materialer
5. styrkelse af staters institutionelle infrastruktur og evne til at håndtere nukleare og radioaktive materialer uden for reguleringskontrol
6. styrkelse af staters beredskab vedrørende og modstandsdygtighed over for cyberkriminalitet og begrænsning af følgerne heraf for den nationale og nukleare sikkerhed
7. håndtering af radioaktive kilders sikkerhed ved kildetilbageførsel
8. forebyggende og beskyttende foranstaltninger mod insidertrusler og regnskab og kontrol med nukleart materiale.

I. PROJEKTER

Projekt 1:

Støtte til gennemførelse af ændringen af konventionen

Ændringen af konventionen trådte i kraft den 8. maj 2016. Den gør det juridisk bindende for stater at etablere, gennemføre og opretholde en passende ordning for fysisk beskyttelse baseret på 12 grundlæggende principper, der gælder for nukleare materialer og nukleare anlæg under deres jurisdiktion i forbindelse med fredelig indenlandsk anvendelse, oplagring og transport. Projektet vil fokusere på gennemførelse, kapacitetsopbygning og universalisering af ændringen af konventionen. Den gør det desuden juridisk bindende for kontraherende parter at beskytte nukleare anlæg og materialer i forbindelse med fredelig indenlandsk anvendelse, oplagring og transport og indeholder også bestemmelser om udvidet samarbejde mellem og blandt stater med hensyn til hurtige foranstaltninger til at lokalisere stjålne eller forsvundne nukleare materialer og bringe disse tilbage, afbøder eventuelle radiologiske følger af sabotage og forebygger og bekæmper relaterede strafbare handlinger.

Projektformål:

- at støtte gennemførelse af ændringen af konventionen
- at styrke den nationale lovgivning og regulering samt stateres evne til at etablere regional udveksling af bedste praksis, eftersom denne finder anvendelse på enhver myndighed, som beskæftiger sig med nukleare materialers sikkerhed enten under eller uden for reguleringskontrol
- at forsyne stater med omkostningseffektive midler, der kan bistå dem med at opfylde nationale, regionale og internationale forpligtelser samt med vedtagelse af de bindende og internationale juridiske instrumenter
- yderligere at styrke det internationale samarbejde med henblik på i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den enkelte stat og med ændringen af konventionen at træffe effektive foranstaltninger til fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

Projektbeskrivelse:

- de aktiviteter, der er fastsat i INSSP i ti stater, vedrørende gennemførelsen af forpligtelser i henhold til ændringen af konventionen vil blive udmøntet i konkrete tiltag. Milepæle til afklaring af de relevante spørgsmål, der fører til bæredygtige løsninger for staten til styrkelse af det nationale nukleare sikkerhedssystem, vil blive defineret. Vedtagne tidsfrister og forpligtelser skal sikre fuldstændig gennemførelse af planerne
- revision af undervisningsmateriale: Der skal udarbejdes nye uddannelsesøvelser for at skabe en bedre forståelse i målgruppen.

Forventede projekresultater:

- øget kapacitet i staterne til at opfylde deres forpligtelser i henhold til ændringen af konventionen
- påbegyndelse af yderligere udvikling og styrkelse af reguleringen af fysisk beskyttelse
- udarbejdelse af et vejledende dokument til brug for staterne til at udvikle national kapacitet til regulering, revision og evaluering samt kontrol af nukleare anlæg for at sikre nuklear sikkerhed i hele det nukleare anlægs livscyklus.

Projekt 2:

Bæredygtigt projekt

Det foreslåede bæredygtige projekt bygger på det intensive arbejde med en ramme for en struktur til afsløring på baggrund af afgørelse 2013/517/FUSP. Det er resultatet af de fire konsekvensanalysemissioner vedrørende de tidligere fælles aktioner og afgørelser, der blev udført i Cuba, Indonesien, Jordan, Libanon, Malaysia og Vietnam. Disse seks stater anmodede om IAEA-støtte i deres INSSP til dette projekt.

Projektet har til formål at udvikle redskaber til støtte for den »nukleare sikkerhedsstruktur til afsløring«, dvs. det integrerede sæt af nukleare sikkerhedssystemer og -foranstaltninger, på grundlag af en hensigtsmæssig lovgivning og regulering, som er nødvendig for gennemførelsen af den nationale strategi for afsløring af nukleart og andet radioaktivt materiale uden for reguleringsmæssig kontrol. Det foreslåede projekt er i overensstemmelse med den støtte, som Unionen allerede yder med levering af udstyr til afsløring såsom strålingsmonitører (RPM) og håndholdt udstyr.

2.1. Redskaber til uddannelse i vedligeholdelse

Projektformål:

- at bistå stater med at sikre, at der findes national teknisk og videnskabelig støtte, og udvikling af de menneskelige ressourcer, der er nødvendige for effektiv og bæredygtig nuklear sikkerhed
- at sikre optimal anvendelse og korrekt vedligeholdelse af udstyr doneret af Unionen i hele dets livscyklus.

Projektbeskrivelse:

- korrekt vedligeholdelse er en nøgelfaktor for at afsløre og reagere på tyveri, sabotage, uautoriseret adgang, illegal overførsel eller andre ondsindede handlinger, der omfatter nukleare materialer, andre radioaktive stoffer eller de dermed forbundne anlæg. Redskaber til uddannelse i vedligeholdelse af afsløringsudstyr (strålingsmonitører og håndholdte enheder) vil blive udviklet. Der vil blive udviklet modeller af redskaber med henblik på specifik uddannelse i deres vedligeholdelse ud over deres korrekte anvendelse
- uddannelse i vedligeholdelse af afsløringsudstyr.

Forventede projektsresultater:

- at opretholde støtten fra IAEA til gennemførelse af rammen for en struktur til afsløring
- at sikre, at undervisningsmateriale er til rådighed og anvendes, for at fortsætte uddannelsen af alt nyt berørt personale; prototypeundervisningsmateriale vil blive leveret til Unionens medlemsstater gennem Ikkespredningsgruppen (CONOP)
- at sikre, at afsløringsudstyr kan holdes i drift af myndighederne i de begunstigede lande i længst mulig tid.

2.2. Softwareredskaber anvendt af tilsynsmyndigheder

Information er afgørende for effektiv drift af RPM. Udvikling af fælles dataformater og afprøvningsprotokoller giver mulighed for effektiv kommunikation mellem flere operatører. Integrering af data fra afsløringsinstrumenter, som f.eks. RPM, fra forskellige leverandører i informationsnetværk er et vigtigt element i udviklingen af et effektivt samlet afsløringsystem. Dette projekt kan hjælpe staterne med væsentligt at forbedre deres operationelle effektivitet ved at integrere et afsløringsystem i de nationale datadelingsnetværk. Deling af oplysninger mellem placering og operatører kan begrænse tilfælde af dobbeltkontrol og hurtigt fjerne de uskyldige og falske alarmer, der er forbundet med mange passive afsløringsystemer.

Dette projekt vil gennemføre et integreret system gennem softwareredskaber for at forbedre analyseprocessen og tilbyde anbefalinger af passende udstyr. En feedbackkanal fra tilsynsorganet til den lokale strålingsmonitorstation vil øge systemets effektivitet og støtte arbejdet for de medarbejdere, der står i frontlinjen.

Projektformål:

- at bistå stater med at sikre, at der findes national teknisk og videnskabelig støtte, og udvikling af de menneskelige ressourcer, der er nødvendige for effektiv og bæredygtig nuklear sikkerhed
- at harmonisere data vedrørende alarmer og gøre dem sammenlignelige forskellige udstyrsleverandører imellem.

Projektbeskrivelse:

- at bistå tilsynsorganerne med at integrere data og harmonisere alarmsoftware, så de kan sammenligne data fra forskellige leverandører og sikre, at reguleringsmæssige beslutninger bygger på korrekte oplysninger
- pilotredskabet vil blive leveret og afprøvet af interessenter i hver enkelt stat. De vil udføre en virkelig testøvelse med IAEA-støtte i form af ekspertmissioner. En testrapport om uddannelsesredskabet vil blive udarbejdet og indgå i den endelige rapport. Feedback fra tilsynsmyndigheden til den lokale strålingsmonitorstation vil øge systemets effektivitet og forbedre arbejdet for de medarbejdere, der står i frontlinjen.

Forventede projektsresultater:

- at inkludere et uddannelsesmodul for det udviklede system samt et interaktivt ekspertsystem til falske alarmer. Prototyperedskabet vil blive leveret og afprøvet af interessenter i hver enkelt stat. Et uddannelsesmodul for det udviklede system vil indgå i systemet samt et interaktivt ekspertsystem til falske alarmer. En specifik testrapport om uddannelsesredskabet vil blive udarbejdet og sendt til Kommissionen. Prototypemateriale vil blive leveret til Unionens medlemsstater gennem CONOP.

- at udføre en »modeltest« i en stat, at lave en analyse og at formulere eventuelle krav om ændringer på grundlag af rapporten om resultaterne af testen
- harmonisering på tilsynsmyndighedsniveau og dermed blandt tilsynsmyndighederne i deres regionale og internationale samarbejde, afsløring af og reaktion på nukleare og andre radioaktive materialer
- at køre én fungerende prototype pr. land
- at inkludere en protokol i fremtidige indkøb af RPM for at medtage specifikke krav, der er relevante for softwaren.

Projekt 3:

Styrkelse af nuklear sikkerhed med et regionalt fokus på EU's naboskabsområde og Latinamerika

Målsætningen med dette projekt er at øge nationale kapaciteter til at udvikle og udarbejde lovgivning og regulering samt opbygge kapaciteter i IAEA's medlemsstater til indførelse af en omfattende national nuklear sikkerhedsordning. Den Europæiske Union har indledt et regionalt projekt i Afrika syd for Sahara, der vedrører sikkerhed, sikring og sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med uranproduktion, transport og sikker håndtering af radioaktive kilder. Det nævnte projekt udvikler aktiviteter vedrørende nuklear sikkerhed, som ligner dem, der foreslås i nærværende projekt. Derfor vil IAEA drage fordel af feedbacken fra og resultaterne af EU-projektet for at gennemføre aktiviteter helt eller delvist i de berørte regioner. Programmet opfylder de retningslinjer, der er fastsat i punkt 13 i GC/RES/10, hvori sekretariatet blev opfordret til at lette en samordningsproces vedrørende grænsefladen mellem sikkerhed og sikring. To afdelinger af IAEA vil blive inddraget: NRSW (Safety) og NSNS (Security) under anvendelse af en subregional kapacitetstilgang.

3.1. Styrkelse af den nukleare sikkerhed

Projektformål:

- at styrke stateres forebyggelses-, afslørings- og reaktionskapacitet og kapacitet til at beskytte mennesker, ejendom, miljøet og samfundet mod kriminelle eller forsætlige uautoriserede handlinger, der omfatter nukleare eller andre radioaktive materialer uden for reguleringskontrol, herunder om muligt gennem en regional kapacitetsopbygningsindsats.

Projektbeskrivelse:

- de aktiviteter, der er fastsat i en INSSP i ti stater, vedrørende gennemførelsen af de nationale nukleare sikkerhedsordninger vil blive udmøntet i konkrete tiltag. Milepæle til afklaring af de relevante spørgsmål, der fører til bæredygtige løsninger for staten i forbindelse med nuklear sikkerhed, vil blive defineret. Aftalte tidsfrister og forpligtelser vil sikre fuldstændig gennemførelse af planerne, der vil blive gennemført efter krydstjek med eksisterende projekter under EU's CBRN-ekspertisecentre.

Forventede projektresultater:

- øget national kapacitet i de begunstigede lande.

3.2. Styrkelse af den nationale lovgivning om og regulering af nuklear sikkerhed

Projektformål:

- at styrke den nationale lovgivning og regulering samt stateres kapacitet til at etablere regional udveksling af bedste praksis, eftersom denne finder anvendelse på enhver myndighed, som beskæftiger sig med nukleare og andre radioaktive materials sikkerhed enten under eller uden for reguleringskontrol
- at forsyne stater med omkostningseffektive midler, der kan bistå dem med at opfylde nationale, regionale og internationale forpligtelser, vedtagelse af bindende og internationale juridiske instrumenter og tilslutning til ikkebindende juridiske instrumenter.

Projektbeskrivelse:

- ordning med ekspertmissioner for at identificere huller i de eksisterende love og bestemmelser, bistå stater med tilpasning, hvor det er nødvendigt, gennem bedst mulig brug af den europæiske lovgivning på de relevante områder.
- at bruge synergier med andre internationale organisationer såsom Verdenstoldorganisationen, hvor det er relevant
- at fortsætte drøftelserne i de deltagende stater om deres strategier og sikre støtte til at opbygge deres nationale infrastruktur
- oplysningskampagner for politiske beslutningstagere om vigtigheden af passende lovgivning om og regulering af nuklear sikkerhed
- integration i de involverede staters INSSP.

Forventede projektresultater:

- at bistå med udarbejdelsen af love og bestemmelser for lande
- at opdatere love og bestemmelser, hvor det er nødvendigt
- at rapportere om nuværende status og henstillinger vedrørende lovgivning og regulering i den pågældende stat
- tilsagn fra staterne om at gennemføre henstillingerne og arrangere en opfølgning efter to år
- at udarbejde og evaluere resultaterne
- at integrere resultaterne i den endelige rapport.

3.3. Radioaktive kilders sikkerhed

Projektformål:

- at styrke en stats reguleringsinfrastruktur for radioaktive kilders sikkerhed, dermed forbundne faciliteter og dermed forbundne aktiviteter, herunder transport
- i givet fald at oprette nationale registre over radioaktive kilder i de udvalgte stater
- at arbejde med stater for at fastlægge og gennemføre nationale strategier for håndtering af kilder, som ikke længere anvendes, herunder tilbageførsel til oprindelseslandet eller leverandøren, national sikker oplagring inden deponering eller eksport til genbrug eller genanvendelse eller sikker oplagring (jf. projekt 7).

Projektbeskrivelse:

At sikre kilders sikkerhed gennem:

- udarbejdelse af en national opgørelse over radioaktive kilder og vurdering af ordninger for fysisk beskyttelse på anlæg
- arrangering af fem ekspertmissioner, der udarbejder en sammenfattende rapport med aktuel status og henstillinger.

Forventede projektresultater:

- evalueringsrapporter efter missioner, der sammenfatter resultaterne med hensyn til nationale opgørelser og/eller status over fysisk beskyttelse på anlæg
- udarbejdelse af foranstaltninger vedrørende fysisk beskyttelse på anlæg, hvor højaktive kilder anvendes eller oplagres
- udstyr til støtte for tilsynsorganerne i udførelsen af national kontrol af sikkerhed og sikring på anlæg.

3.4. Udvikling af menneskelige ressourcer

Projektformål:

At styrke staters forebyggelses-, afslørings- og reaktionskapacitet og kapacitet til at beskytte mennesker, ejendom, miljøet og samfundet mod kriminelle eller forsætlige uautoriserede handlinger, der omfatter nukleare eller andre radioaktive materialer uden for reguleringskontrol, herunder om muligt gennem en regional indsats for udvikling af menneskelige ressourcer og kapacitetsopbygningsindsats.

Projektbeskrivelse:

- under behørig hensyntagen til en lignende indsats, der hidtil er blevet gennemført, og for at sikre kontinuitet heri at gennemføre faglige udviklingskurser for fakultetslærere på universiteter, som planlægger at gennemføre studieforbud på overbygningsniveau i nuklear sikkerhed, for at give fakultetet mulighed for at undervise i nuklear sikkerhedskultur i sin institution
- at tilskynde til at tilbyde uddannelse i nuklear sikkerhedskultur for forskellige fagfolk via (NSSC) eller EU's CBRN-ekspertisecentre i regionen
- at indkøbe specialudstyr til uddannelsesformål, f.eks. rigtige afsløringsværktøjer, der anvendes af de medarbejdere, der står i frontlinjen, som studerende eller praktikanter skal lære at håndtere og beherske.

Forventede projekresultater:

- mindst 15 fakultetslærere uddannet på hvert fagligt udviklingskursus i et emne, der senere skal fastlægges (liste over uddannede lærere skal forelægges)
- mindst to uddannelseskurser gennemført via NSSC'er i regionen (lister over kurser og uddannede personer skal forelægges)
- undervisnings- og uddannelsesmateriale er gjort tilgængeligt på de faglige udviklingskurser og uddannelsesarrangementer (materialet skal også gennemgås af Unionens repræsentanter).

3.5. Fokus på Latinamerika

Fokus på støtte til spansktalende latinamerikanske stater. Hensigten er at oversætte så mange af de omfattede dokumenter til spansk som muligt, så de pågældende stater har bedre mulighed for at tilegne sig resultaterne af aktiviteterne.

3.5.1. Uddannelsesprogram

Internationalt/regionalt kursus i nuklear sikkerhed

Et kursus på to uger vil blive rettet mod fagfolk fra udviklingslande, helst med 1-3 års erfaring, som arbejder i en relevant institution i deres hjemland og har et ansvar, der omfatter visse aspekter af nuklear sikkerhed. Kandidater bør have en særlig karriereinteresse i viden om nuklear sikkerhed, selv om deres akademiske baggrund kan variere. Kandidater fra videnskabelige eller tekniske discipliner af relevans for nuklear sikkerhed, såsom atomfysik, nuklear teknologi eller statsvidenskab, og/eller fra beslægtede områder opfordres især til at ansøge.

Det er hensigten, at denne aktivitet skal foregå i Spanien og gennemføres på spansk og engelsk. Den vil være rettet mod latin- og mellemamerikanske stater. Undervisningsplanen vil bygge på den undervisningsplan, der anvendes på kurserne afholdt hos det internationale center for teoretisk fysik (»International Centre for Theoretical Physics«) med støtte fra den italienske regering.

Regionalt kursus i nuklear sikkerhed i Cuba

Det indhold og materiale, der er beskrevet under punkt 3.5.1, vil danne grundlag for et regionalt kursus i nuklear sikkerhed i Cuba. Det vil blive gennemført i forbindelse med det støttecenter for nuklear sikkerhed, der bliver oprettet i Cuba. Det er meningen, at dette kursus skal anvendes på regionalt plan og til at udvikle uddannelse i Latinamerika inden for nuklear sikkerhed.

Forventede projekresultater:

- at forbedre forståelsen i regionen af principperne for nuklear sikkerhed.

3.5.2. Opfølgingsaktiviteter vedrørende nuklear sikkerhed for materialer uden for reguleringskontrol i forbindelse med de tidligere fælles aktioner og afgørelser

Projektformål:

- at sikre bæredygtigheden af det arbejde, der er indledt i henhold til tidligere fælles aktioner og afgørelser, og at fortsætte styrkelsen af den nukleare sikkerhed i latin- og mellemamerikanske stater.

Projektbeskrivelse:

IAEA har modtaget en række anmodninger om bistand i Latin- og Mellemamerika, hvis gennemførelse vil sikre bæredygtigheden af de aktiviteter, der er indledt i henhold til tidligere fælles aktioner og afgørelser. Anmodningerne er fastsat i INSSP og omfatter ekspertmissioner på navnlig sygehuse, feltøvelser, nationale uddannelseskurser (NTC)/RTC/ITC og indkøb af afsløringsudstyr i Argentina og Cuba.

Forventede projektresultater:

- at udføre aktiviteter i de udpegede stater.

3.6. Nuklear sikkerhed for materialer uden for reguleringskontrol i staterne i EU's naboskabsområde

Projektformål:

- at gennemføre ekspertmissioner, feltøvelser, NTC/RTC/ITC og indkøb af detektionsudstyr i Aserbajdsjan, Jordan, Libanon, Marokko og Ukraine samt andre stater i EU's naboskabsområde.

Projekt 4:

Styrkelse af bevidstheden om computersikkerhed

IAEA's afdeling for nuklear sikkerhed tilbyder et integreret sæt aktiviteter for at bistå stater med at etablere og styrke computersikkerhed inden for nationale nukleare sikkerhedsordninger. Dette projekt vil støtte IAEA's program med aktiviteter til at bistå stater med at forbedre computersikkerheden inden for rammerne af deres nukleare sikkerhedsordninger.

Projektformål:

- IAEA søger at bidrage til at opbygge bevidsthed og yde vejledning til stater for at styrke deres evne til at forebygge og reagere på en række forskellige nukleare sikkerhedsstruende hændelser. Støtten fokuserer på forebyggelse og afsløring af og reaktion på informationssikkerhedshændelser, der enten direkte eller indirekte kan skade den nukleare sikkerhed og sikring.

Projektbeskrivelse:

- at yde international og regional uddannelsesstøtte med henblik på styrkelse af bevidstheden om computersikkerhed samt kapacitetsudvikling
- at yde støtte til national kapacitetsudvikling inden for informations- og computersikkerhed i forbindelse med nukleare sikkerhedsordninger
- at afholde og lette ekspertmøder og -fora for at støtte informationsudveksling og drøftelser om aktuelle emner inden for computersikkerhed
- at yde støtte til IAEA's internationale konference/symposium om computersikkerhed i en nuklear verden i 2019 (IAEA's hovedsæde).

Forventede projektresultater:

- øget bevidsthed om computersikkerhedsbehov, der er relevante for nuklear sikkerhed, og udvikling af støttemateriale/-aktiviteter til at lette udvikling og forbedring af computersikkerhedsprogrammer
- øget national kapacitet til at gennemføre og opretholde computersikkerhed som en del af den nukleare sikkerhedsordning

- bevidsthed om og anvendelse af NSNS-vejledning og støtteaktiviteter vedrørende bistand til at styrke den statslige computersikkerhed som en del af de nukleare sikkerhedsordninger
- global/regional udveksling af oplysninger om erfaringer og god praksis vedrørende gennemførelse af computersikkerhed inden for en nuklear sikkerhedsordning
- forbedret samarbejde med og mellem industripartnere om udvikling af teknologier og tjenester, der tilvejebringer en højere grad af modstandsdygtighed over for og reaktion på cyberangreb
- nationale uddannelsesstrukturer for kapacitetsopbygning i computersikkerhed inden for den nukleare sikkerhedsordning, f.eks. bistand til støttecentre for nuklear sikkerhed til udarbejdelse af undervisningsplaner i computersikkerhed
- lettelse af centraliseret udveksling af oplysninger for at støtte udvekslingen af computersikkerhedsoplysninger, der er relevante for interessenter inden for nuklear sikkerhed
- afholdelse af IAEA's internationale konference/symposium om computersikkerhed i en nuklear verden.

Projekt 5:

Nukleare materialers og nukleare anlægs sikkerhed

IAEA vil fortsat bidrage til forbedring af den globale og nationale nukleare sikkerhed gennem aktiviteter, der på anmodning støtter stater i deres indsats for at nedbringe risikoen for, at nukleare eller andre radioaktive materialer i forbindelse med anvendelse, oplagring og/eller transport anvendes til ondsindede handlinger. Nationale nukleare sikkerhedssystemer skal støttes gennem forbedring af sikkerheden ved nukleare anlæg eller radioaktive kilder samt national uddannelse på systematisk vis og yde særlig teknisk støtte, der er nødvendig for effektiv anvendelse og vedligeholdelse af fysiske beskyttelsessystemer og andre tekniske systemer til nuklear sikkerhed.

Projektformål:

- at styrke en stats første forsvarslinje i form af nukleare materialers og nukleare anlægs sikkerhed.

Projektbeskrivelse:

- at forbedre den fysiske beskyttelse af et anlæg for at sikre, at det opfylder anbefalingerne i INFCIRC/225/rev.5
- at vurdere de fysiske beskyttelsessystemer på nukleare anlæg på grundlag af anmodninger fra medlemsstater.

Forventede projektresultater:

- sikrede nukleare materialer og anlæg; at den pågældende stat er bistået med på bæredygtig vis at vedligeholde det leverede udstyr efter installationen heraf
- konsekvensanalyse foretaget af merværdien ved og udbyttet af EU- midler.

Projekt 6:

Missioner i forbindelse med den internationale tjeneste til rådgivning om fysisk beskyttelse (IPPAS)

IPPAS-programmet, der blev indledt i 1995, er en grundlæggende del af IAEA's indsats for at bistå medlemsstaterne med at etablere og opretholde en effektiv fysisk beskyttelsesordning for at beskytte mod uautoriseret fjernelse af nukleare materialer samt sabotage mod nukleare anlæg og materialer. IPPAS yder peerrådgivning om gennemførelse af relevante internationale instrumenter, navnlig ændringen af konventionen, og om gennemførelse af de vejledende dokumenter i IAEA's »Nuclear Security Series«, navnlig »Fundamentals and Recommendations«.

Projektformål:

- at bistå stater med at omsætte bestemmelserne i internationale instrumenter om nuklear sikkerhed og i IAEA's vejledning til reguleringsmæssige krav til udformning og drift af fysiske beskyttelsessystemer
- at tilbyde statslige organer og anlæg nye koncepter samt at udpege og drøfte god praksis vedrørende fysisk beskyttelse, som kan være til gavn for styrkelsen af den nukleare sikkerhed.

Projektbeskrivelse:

- at udføre og afslutte IPPAS-missioner i seks stater
- på grundlag af de anmodninger, som IAEA allerede har modtaget, at gennemføre missioner til Hviderusland, Den Demokratiske Republik Congo, Jamaica, Libanon, Madagaskar og Vietnam.

Forventede projektsresultater:

- at forbedre og opretholde nuklear sikkerhed i mållandene
- at udarbejde endelige missionsrapporter for landene med en beskrivelse af opfølgningsaktiviteter som led i de endelige rapporter.

Projekt 7:

Kildetilbageførsel

Der bør tages hensyn til sikkerheden for radioaktive kilder i alle livscyklusfaser, også når kilder ikke længere anvendes. Stater vil blive opfordret til at udarbejde nationale strategier for håndtering af kilder, der ikke længere anvendes, som omfatter en eller flere af følgende håndteringsmuligheder: tilbageførsel til oprindelseslandet eller leverandøren, national sikker oplagring inden deponering eller eksport til genanvendelse eller genbrug eller sikker oplagring.

Projektformål:

- at fortsætte IAEA's støtte til stater til at styrke deres nationale nukleare sikkerhedskapacitet til at beskytte mennesker, ejendom og miljøet mod nukleare sikkerhedsstruende hændelser, der omfatter nukleare eller andre radioaktive materialer uden for reguleringskontrol. Dette vil omfatte udvikling af national kapacitet til at håndtere kilder, der ikke længere anvendes, søgning efter ukontrollerede kilder og om nødvendigt tilbageførsel eller eksport heraf med henblik på genanvendelse. Afhængigt af uopsætteligheden i forbindelse med de kilder, der er opdaget som følge af aktiviteterne vedrørende foretagelse af nationale opgørelser i projekt 3, vil flere højaktive kilder blive tilbageført gennem denne finansiering
- at lokalisere og identificere radioaktive kilder under forhold, der tilkendegiver, at det er nødvendigt at konditionere kilderne og bringe dem til sikker oplagring i de udvalgte lande eller tilbageføre dem til oprindelseslandet eller leverandøren.

Projektbeskrivelse:

- flere identificerede kilder vil blive tilbageført, afhængigt af hvor meget det haster at tilbageføre de kilder, der er opdaget gennem den opgørelse, som er foretaget i projekt 3
- modtagende stater skal fastlægges af Unionen på grundlag af et forslag fra IAEA.

Forventede projektsresultater:

- konsolidering og konditionering af kilderne
- tilbageførsel af to identificerede kilder til oprindelseslandet eller eksport med henblik på genanvendelse eller genbrug.

Følgende kriterier vil blive anvendt til udvælgelse af de kilder, der skal tilbageføres: højaktiv kilde (kategori 1 eller 2), europæisk oprindelse, ingen midler til tilbageførsel til rådighed på det pågældende tidspunkt, tilbageførsel af enkeltkilder, dvs. at de ikke indgår i en større opgørelse, så tilbageførsel af enkeltkilder vil indebære en betydelig risikoreduktion.

Projekt 8:

Opfølgning af projekter i cyklus IV til cyklus VI

8.1. Insidertrusler og regnskab og kontrol med nukleart materiale (NMAC)

Projektformål:

- det foreslås at videreføre de aktioner, der er gennemført under tidligere fælles aktioner og afgørelser samt den sidste bidragsaftale i henhold til afgørelse 2013/517/FUSP, på følgende to punkter: forebyggende og beskyttende foranstaltninger mod insidertrusler og regnskab og kontrol med nukleart materiale.

Projektbeskrivelse:

- at tilvejebringe grundlæggende viden om begreber, metoder og teknologi, der er i overensstemmelse med de bindende og ikkebindende instrumenter i relation til nuklear sikkerhed; at påvise elementer af et effektivt nationalt NMAC-system i nukleare anlæg for at øge medlemsstaternes evne til at afsløre uautoriseret anvendelse eller fjernelse af nukleare materialer; at gøre medlemsstaterne bekendte med insidertrusler og at fastsætte forebyggende og beskyttende foranstaltninger mod insidertrusler.

Forventede projektresultater:

- kurserne gavner medlemsstaterne ved at informere om god praksis fra vejledninger og erfaringer fra eksperter, der hjælper medlemsstaterne med at opfylde behov og mål om nuklear sikkerhed på anlæggene
- NMAC: Formålet med kurset er at skabe opmærksomhed om behovet for at have et nationalt NMAC-system på nukleare anlæg, der er effektivt med hensyn til afsløring af uautoriseret fjernelse af nukleare materialer, navnlig rettet mod ikkestatslige aktører. Kurset skal sammenligne og sammenholde elementerne i et nationalt NMAC-program med IAEA-kontrollforanstaltningerne
- Insidertrusler: formålet med kurset er at gøre deltagerne bekendte med nukleare sikkerhedsforanstaltninger, der imødegår insidertrusler, herunder uautoriseret fjernelse af nukleare materialer (tyveri), sabotage og cybersikkerhed på anlæg, der indeholder nukleare materialer
- Vejledningerne i »Nuclear Security Series« gavner medlemsstaterne ved at give overordnede anvisninger i at opfylde målene for effektive nukleare sikkerhedsordninger
- NMAC: både NSS 25-G og NST-33 gavner medlemsstaterne ved at opstille retningslinjer for aspekter ved gennemførelsen af NMAC, herunder forvaltning af NMAC-systemet, brug af registre, opgørelse over den faktiske beholdning, målinger og kontrol af målingernes kvalitet, kontrol med nukleart materiale, nukleart materiales bevægelser, afsløring, efterforskning og løsning af uregelmæssigheder i forbindelse med NMAC samt vurdering og præstationsafprøvning af NMAC-systemet
- Insidertrusler: NSS 8 gavner medlemsstaterne ved at opstille retningslinjer for forebyggende og beskyttende foranstaltninger mod insidertrusler i forbindelse med uautoriseret fjernelse af nukleare materialer og sabotage mod nukleare materialer og anlæg samt henvisninger til anbefalingerne i NSS 13. NSS 8 indeholder en generel vejledning vedrørende insidertrusler baseret på en forståelse af den graduerede tilgang, en definition af insidertrusler og måder at kategorisere insidere, afdækning af mål og anlægssystemer, der har brug for beskyttelse mod ondsindede handlinger samt anvendelse og evaluering af forebyggende og beskyttende foranstaltninger på anlægsniveau til håndtering af insidertrusler.

8.2. Udvikling af transportsikkerhed

Projektformål:

IAEA udvikler en omfattende vejledning i »Nuclear Security Series« for at bistå stater med at opfylde deres forpligtelser i medfør af de internationale retlige rammer for nuklear sikkerhed. Der er behov for yderligere vejledning vedrørende håndtering af nukleare og andre radioaktive materials sikkerhed under transport.

Projektbeskrivelse:

- aktiviteter med henblik på at bistå stater med at forbedre transportsikkerheden og inddrage lovgivere og andre kompetente myndigheder, der er ansvarlige for og spiller en rolle i radioaktive materials sikkerhed under transport. Medlemsstaterne modtager på nuværende tidspunkt hovedsagelig uddannelse og vejledning i sikkerhed og sikring separat, selv om målgruppen i mange medlemsstater er den samme. IAEA mener, at der gennem udnyttelse af de eksisterende regionale sikkerhedsnetværk kan udbydes fælles uddannelseskurser, hvor der fokuseres på materials sikkerhed, og hvor grænsefladerne mellem sikkerhed og sikker transport behandles.

Forventede projektresultater:

- udarbejdelse af en håndbog om radioaktive kilders sikkerhed og sikring under transport. En sådan håndbog kunne også fungere som redskab for personer på sikkerheds- og sikringsområdet, så de får en bedre forståelse af, hvad andre gør, hvilket i sidste ende vil føre til en stærkere og mere effektiv sikkerhed- og sikringskultur
- gennemførelse af et ITC, et RTC og to NTC'er gennem regionale netværk for at skabe opmærksomhed om behovet for radioaktivt materials sikkerhed under transport og for at give deltagerne den nødvendige viden til at udvikle og gennemføre nationale transportsikkerhedskrav.

8.3. Nuklear eftersporing

Projektformål:

- de internationale konferencer om fremskridt inden for nuklear eftersporing understregede behovet for at videreføre de regionale tilgange inden for nuklear eftersporing for at afspejle medlemsstaternes fælles krav og eksisterende kapacitet, efterhånden som de udvikler kapacitet inden for nuklear eftersporing til at opfylde deres behov som led i en nuklear sikkerhedsinfrastruktur. I forbindelse med udviklingen og gennemgangen af INSSP har afrikanske medlemsstater udvist stor interesse i at medtage nuklear eftersporing som en del af reaktionen på en nuklear sikkerhedstruende hændelse. Denne interesse skyldes den hurtige vækst i Afrika, som afhænger af den lette adgang til nukleare og andre radioaktive materialer inden for industri, medicin og forskning, men interessen er aftaget som følge af de alvorlige sikkerhedstrusler, herunder fra terrorister, der har slået til i Nordafrika og Afrika syd for Sahara.

Projektbeskrivelse:

- IAEA vil gøre en samordnet indsats for at imødekomme medlemsstaternes behov gennem innovation, der skal omfatte retningslinjer for laboratorimetoder. IAEA har testet en ny praktisk introduktion til den uddannelse i nuklear eftersporing, der udbydes på laboratorier for nuklear eftersporing. Projektet vil omfatte et ITC for fagfolk og et længerevarende uddannelsesophold for en forsker på et førende laboratorium for nuklear eftersporing under vejledning fra værtslandet og IAEA.

Forventede projektresultater:

- et væsentligt element i bistanden til Nordafrika vedrørende nuklear eftersporing er opbygningen af menneskelige ressourcer, f.eks. eksperter på det pågældende område. Der skal kortlægges emner og muligheder for engagement i og udvikling af nuklear eftersporing i fremtiden (dvs. forskning, retshåndhævelse, analytiske kapaciteter, uranbrydning og sikkerhed i forbindelse med radioaktive kilder) i hele regionen. Disse skal være bestemmende for gennemførelsesaktiviteter vedrørende nuklear eftersporing i Nordafrika. Der skal afholdes møder på både engelsk og fransk, og al dokumentation vil blive oversat til fransk, så der sikres en bedre tilegnelse i de begunstigede lande

Mulige begunstigede lande: Alle nordafrikanske medlemsstater og stater i EU's nabolandsområde.

8.4. Etablering af en effektiv national handlingsramme

Det anerkendes, at truslen om nuklear terrorisme giver anledning til bekymring i alle stater, og risikoen for, at nukleare eller andre radioaktive materialer kan anvendes i en kriminel handling eller en forsætlig uautoriseret handling, udgør en alvorlig trussel mod den nationale og regionale sikkerhed med potentielt alvorlige følger for mennesker, ejendom og miljø.

De mulige konsekvenser af en kriminel handling eller en forsætlig uautoriseret handling, der involverer nukleare eller andre radioaktive materialer uden for reguleringsmæssig kontrol, afhænger af materialets omfang, form, sammensætning og aktivitet. Sådanne handlinger kan have alvorlige sundhedsmæssige, sociale, psykologiske og økonomiske konsekvenser, forårsage skade på ejendom og få politiske og miljømæssige følger. Der afholdes for eksempel regelmæssigt store offentlige arrangementer. På grund af deres synlighed, som skyldes mediedækningen døgnet rundt, er det almindelig anerkendt, at der er en væsentlig trussel om terrorangreb i forbindelse med et højt profileret politisk eller økonomisk topmøde eller en stor sportsbegivenhed.

Nukleare og andre radioaktive materialer er i bevægelse hver dag, uanset om de er autoriserede og underlagt nationale og internationale transportbestemmelser eller uautoriserede eller håndteres af personer, som ønsker at undgå at blive afsløret. Effektive nukleare sikkerhedskontrolforanstaltninger bidrager til at sikre, at der kun forekommer lovlige bevægelser, og at der anvendes realistiske og effektive procedurer til at forebygge, afsløre og reagere øjeblikkeligt på hændelser.

Hver stat bærer et ansvar for at være forberedt på at forebygge, afsløre og reagere på nukleare sikkerhedstruende hændelser, herunder dem, der kan udløse strålingsfare.

Projektformål:

- for at fastholde og forbedre medlemsstaternes kapacitet til at reagere på kriminelle eller forsætlige uautoriserede handlinger, der involverer nukleare eller andre radioaktive materialer, yder IAEA bistand med fokus på opbygning af en effektiv national handlingsramme. I denne forbindelse søger IAEA at bistå medlemsstaterne med at afsløre nukleare eller andre radioaktive materialer uden for reguleringsmæssig kontrol og reagere på nukleare sikkerhedstruende hændelser ved at udføre rådgivnings- og evalueringsmissioner, gennemføre uddannelse af menneskelige ressourcer og yde bistand med hensyn til tilslutning til internationale juridiske instrumenter og/eller fremme relevant national lovgivning samt ved at udvikle og gøre internationalt accepteret vejledning tilgængelig for stater.

Projektbeskrivelse:

- at bistå stater med at etablere og opretholde en effektiv national handlingsinfrastruktur ved at planlægge, koordinere, gennemføre og overvåge resultaterne af følgende aktiviteter:
 - at gennemføre rådgivnings-/tjenesteydelsesmissioner til stater for at fastlægge og fremsætte anbefalinger til, hvordan handlingsrammen for nuklear sikkerhed kan styrkes
 - at levere teknisk bistand til stater for at opbygge kapacitet til effektive beredskabsforanstaltninger for nuklear sikkerhed, herunder kapacitet til ledelse af radiologiske gerningsstedsundersøgelser og store offentlige arrangementer
 - at bistå med kapacitetsopbygning, herunder gennemførelse af uddannelse, workshops, øvelser og seminarer om beredskabsforanstaltninger for nuklear sikkerhed.

Forventede projektresultater:

- det forventes, at de stater, der deltager i dette program, har forbedret deres nationale kapacitet til at reagere på kriminelle eller forsætlige uautoriserede handlinger, der involverer nukleare eller andre radioaktive materialer, ved at sikre deres evne til hurtigt at vurdere og kategorisere situationen på grundlag af faktorer som f.eks. truslen, de potentielle menneskelige og miljømæssige konsekvenser, økonomiske virkninger og arten af de involverede nukleare eller andre radioaktive materialer.

8.5. Afsløring

Projektformål:

- disse aktiviteter er en opfølgning på dem, der blev gennemført under afsløringsfeltet i de tidligere fælles aktioner og afgørelser samt den sidste bidragsaftale. Et af de nødvendige elementer, der støtter etableringen af en effektiv nuklear sikkerhedsordning, er udviklingen af en national afsløringsstrategi. En effektiv nuklear sikkerhedsstruktur til afsløring er baseret på den nationale afsløringsstrategi og den nationale lovgivning om og regulering af nuklear sikkerhed og er understøttet af et velfungerende retshåndhævelsessystem.

Projektbeskrivelse:

- med fokus på udformning og udvikling af struktur til afsløring har IAEA planer om at afholde seks ekspertmissioner og tilvejebringe detektionsudstyr.

Forventede projektresultater:

- forøgelse af detektionsudstyr i overensstemmelse med strategien om afsløring.

II. RAPPORTERING OG EVALUERING

IAEA vil forelægge HR og Kommissionen to årsrapporter og en endelig finansiel og beskrivende rapport om gennemførelsen af projekterne og herudover tre uformelle halvårslige situationsrapporter. Særlige uformelle rapporter om relevante emner vil blive behandlet af IAEA, når der er behov for det efter anmodning fra Kommissionen.

Den endelige finansielle og beskrivende rapport vil gennemgå den detaljerede gennemførelse af alle projekterne og vil også indeholde:

- en omfattende testrapport om uddannelsesværktøjet under kapitel I, punkt 2.2, der skal indarbejdes i den endelige rapport
- en rapport om den nuværende status og anbefalinger vedrørende lovgivning og regulering i den respektive stat i projekt 3, i overensstemmelse med den fortrolighed, som kræves af den begunstigede stat
- resultaterne under kapitel I, punkt 3.2.

En kopi af rapporterne vil blive sendt til Unionens delegation i Wien.

III. DELTAGELSE AF EKSPERTER FRA EU-MEDLEMSSTATERNE UDEN OMKOSTNING

Aktiv deltagelse af eksperter fra Unionens medlemsstater er en forudsætning for, at denne afgørelse kan gennemføres med succes. IAEA vil gøre brug af disse eksperter til projekterne. IAEA vil udarbejde forslag til personale, der skal finansieres gennem EU-bidraget, baseret på en behovsanalyse, når der er opnået enighed om listen over begunstigede. Personalet vil blive ansat i henhold til IAEA's regler.

IV. VARIGHED

Den samlede anslåede varighed af projekternes gennemførelse er 36 måneder.

V. BEGUNSTIGEDE

De begunstigede lande i de forskellige projekter vil blive udvalgt fra følgende respektive lister.

Hvis stater finder, at de ikke er i stand til at tage imod bistanden, vil IAEA foreslå nye modtagere til CONOP på grundlag af de behov, der er fastlagt i INSSP.

Projekt 1 vil være rettet mod: i Afrika: Algeriet, Egypten, Mauretanien, Niger, Marokko og Tunesien; i Asien og Stillehavsområdet: Malaysia, Pakistan og andre stater — skal fastlægges, som anmoder om IAEA-støtte; i Latinamerika og Caribien: Argentina, Chile, Colombia, Cuba, Peru, Uruguay og stater i EU's naboskabsområde.

Projekt 2 vil være rettet mod Cuba, Indonesien, Jordan, Libanon, Malaysia og Vietnam.

Projekt 3 vil være rettet mod stater i EU's naboskabsområde: Albanien, Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Bosnien-Hercegovina, Egypten, Georgien, Jordan, Libanon, Libyen, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Mauretanien, Republikken Moldova, Montenegro, Marokko, Tunesien, Tyrkiet og Ukraine samt lande i Latin- og Mellemamerika: Bolivia, Chile, Colombia, Cuba, Ecuador, Honduras, Panama og Paraguay.

Projekt 4 vil være rettet mod Nordafrika, Sydøstasien, Latinamerika, lande/regioner i de indledende faser af udviklingen af atomkraftprogrammer og forskningsreaktorkapaciteter samt Vietnam, Egypten, Tyrkiet, Thailand, m.fl. (skal fastlægges på et senere tidspunkt).

Projekt 5 vil være rettet mod Egypten.

Projekt 6 vil være rettet mod Hviderusland, Den Demokratiske Republik Congo, Jamaica, Libanon, Madagaskar og Vietnam.

Projekt 7 vil være rettet mod et udvalg af følgende lande: Albanien, Bahrain, Burkina Faso, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Libanon og Madagaskar.

Projekt 8 vil være rettet mod Algeriet, Albanien, Bangladesh, Cuba, Georgien, Kasakhstan, Malaysia, Marokko, Ukraine, Vietnam, eller andre stater, der fastlægges på et senere tidspunkt, og som anmoder om IAEA-støtte i INSSP fra Afrika, Asien eller Mellem- og Latinamerika; særlige værtslande: Tyskland og Østrig.

VI. EU-SYNLIGHED

IAEA træffer alle nødvendige foranstaltninger for at gøre opmærksom på, at indsatsen er finansieret af Unionen. Sådanne foranstaltninger vil blive gennemført i overensstemmelse med Kommissionens håndbog i kommunikation og synlighed for EU's optræden udadtil, som Europa-Kommissionen har udarbejdet og offentliggjort. IAEA vil således sikre synligheden af Unionens bidrag gennem passende omtale og PR, som fremhæver Unionens rolle, sikrer åbenhed i dens indsats og skaber øget bevidsthed om grundene til afgørelsen og om Unionens støtte til den og resultaterne af denne støtte. Det materiale, der produceres i forbindelse med projektet, vil på en iøjnefaldende måde vise EU-flaget i overensstemmelse med EU's retningslinjer for korrekt anvendelse og gengivelse af flaget. Hvor det er relevant, vil IAEA invitere Unionens og EU-medlemsstaternes repræsentanter til missioner eller arrangementer i forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse.

VII. IMPLEMENTERENDE AGENTUR

IAEA vil få ansvaret for den tekniske gennemførelse af projekterne. Projekterne vil blive gennemført direkte af IAEA-personale, eksperter fra medlemsstaterne og kontrahenter. Gennemførelsen af projekterne vil ske i overensstemmelse med den finansielle og administrative rammeaftale og den finansieringsaftale, der skal indgås mellem Europa-Kommissionen og IAEA.

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2016/2384**af 22. december 2016****om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ændring af afgørelse (FUSP) 2016/1136**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,
under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 27. december 2001 fælles holdning 2001/931/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Rådet vedtog den 12. juli 2016 afgørelse (FUSP) 2016/1136 ⁽²⁾ om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP.
- (3) Rådet har fastslået, at yderligere tre personer har været involveret i terrorhandlinger som omhandlet i artikel 1, stk. 2 og 3, i fælles holdning 2001/931/FUSP, at der er truffet en afgørelse for så vidt angår disse personer af en kompetent myndighed som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i nævnte fælles holdning, og at disse personer bør tilføjes på listen over de personer, grupper og enheder, som artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP finder anvendelse på.
- (4) Listen over personer, grupper og enheder, som fælles holdning 2001/931/FUSP finder anvendelse på, bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til afgørelse (FUSP) 2016/1136 ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

*Artikel 2*Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2016.

På Rådets vegne

M. LAJČÁK

Formand

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1136 af 12. juli 2016 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ændring af afgørelse (FUSP) 2015/2430 (EUT L 188 af 13.7.2016, s. 21).

BILAG

Følgende personer tilføjes på listen over personer i del I (Personer) i bilaget til afgørelse (FUSP) 2016/1136:

- EL HAJJ, Hassan Hassan, født den 22. marts 1988 i Zaghdraiya, Sidon (Libanon), canadisk statsborger. Pasnr.: JX446643 (Canada)
 - MELIAD, Farah (alias HUSSEIN HUSSEIN, alias JAY DEE), født den 5. november 1980 in Sydney (Australien), australsk statsborger. Pasnr.: M2719127 (Australien)
 - ŞANLI, Dalokay (alias Sinan), født den 13. oktober 1976 i Pülümür (Tyrkiet).
-

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA